

17208

300
ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ

Α. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Γυμνασιάρχου τοῦ Α' ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου.

~~~~~  
ΜΕΡΟΣ Α'  
~~~~~

Τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατ' εἶναι δεῖ.

ΑΘΗΝΗΣΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

—
1894

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφήν μου θεωρεῖται ὡς
εἰς τύπον.

Α. Γ. Παπανδρέου.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εἶνε γνωστὸν εἰς τοὺς διδάσκοντας τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἄκαρπος εἶνε ἡ ἀπομνημόνευσις ξηρῶν κανόνων πῶς ἀντιλαμβάνονται εἰς τοὺς παῖδας ἢ σπουδὴ τῆς γραμματικῆς ἢ ἀναγκαιοτάτη. Ὅπως καταστῆ αὕτη καρποφόρος εἶναι δεῖν νὰ περιορισθῆ καὶ, ὅσον ἐνδέχεται, νὰ ἀντικατασταθῆ διὰ σκοπίμων γυμνασμάτων ἢ τοῦλάχιστον νὰ συμβαδίσῃ μετ' αὐτῶν· διότι ὁ μαθητὴς τότε εὐχαριστεῖται, ὅταν βλῇ ἐφαρμοζομένους τοὺς κανόνας ἐπὶ προτάσεων, καὶ δὴ τῶν οὐτῶν, αἵτινες ἐκφράζουσι νόημά τι ὠφέλιμον εἰς τὸν βίον καὶ τὴν παιδείαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ οὐχὶ ἐπὶ μεμονωμένων λέξεων.

Εἰς τοῦτο ἀποβλέποντες καὶ οὕτω ἐρμηνεύοντες τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ σεβ. ὑπουργείου, ὃπερ ἀπαιτεῖ ἐν ἀπάσαις ταῖς τάξεσι τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ἐφαρμογὴν τῶν δεδιδασμένων κανόνων καὶ τύπων τῆς γραμματικῆς, συνετάξαμεν τὰ γυμνάσματα τὰδε, ἀρυσθέντες μὲν τὴν ὕλην ἐκ πολλῶν ξένων ἢτοι τοῦ *Wesener, Bauer, Kühner, Koch* κλπ., μεθαρμόστους δὲ αὐτὴν πρὸς τὰς ἡμετέρας χρείας.

Τὰ γυμνάσματα ταῦτα εἶνε διττά, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς εἰς τὴν νέαν καὶ ἀντιστροφῶς, διατεταγμένα μάλιστ' ἀπὸ κατὰ τὴν νεωστὴ ἐγκριθεῖσαν γραμματικὴν τοῦ κ. Δ. Παπαγεωργίου. Ἐπ' αὐτῶν ὁ διδάσκαλος ἐφαρμόζει τοὺς κανόνους καὶ τύπους ἢ ὀρθότερον ἐκ τῶν παραδειγμάτων ὀρθώτερος προβαίνει εἰς τοὺς κανόνας. Ὅταν ὁ μαθητὴς ἐρμηνεύει ἐκ τοῦ βιβλίου, ὁ διδάσκαλος ἐλέγχει τὸ γραπτὸν αὐτοῦ γύμνασμα· κατὰ χρονικὰ δὲ διαλείμματα λαμβάνει τὰ βιβλία πάντων τῶν μαθητῶν καὶ ἐπιθεωρεῖ αὐτά. Χάρις

ἀσκήσεως περὶ τὴν ὀρθογραφίαν ὁ ἐξεταζόμενος μαθη-
ς γράφει ἐπὶ τοῦ μέλανος πίνακος τὴν ἐρμηνείαν τοῦ
χαίτου γυμνάσματος ἢ μεταφέρει τὸ ἐκ τῆς νέας εἰς τὴν
χαίαν γύμνασμα. Οἴκοθεν δ' ἐννοεῖται, ὅτι ὁ μαθητὴς
ὁ παντὸς ὀφείλει νὰ ἀπομνημονεύσῃ ἄριστα τὸ λεξιλό-
γον τῶν γυμνασμάτων τὸ ἐν τέλει τοῦ βιβλίου.

Πρὸς μείζονα δ' ἀσκησιν καὶ ἐμπέδωσιν εἰς τοὺς τύ-
πους γράφουσιν ἐνίοτε οἱ μαθηταὶ ὀνόματα καὶ ῥήματα κατὰ
ὑπόδειγμα, τὸ ὁποῖον μετὰ τὰ γυμνάσματα παραθέτομεν.
πειδὴ δ' ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου εἶνε ν' ἀσκήσῃ τὸν μα-
θητὴν περὶ τοὺς τύπους καὶ οὕτω προπαρασκευάσῃ αὐτὸν
πρὸς τὴν κατάληψιν συνεχοῦς λόγου, παρενεθάλομεν κανό-
νας τινάς, ὅπως ἐντεῦθεν λαμβάνων ἀφορμὴν ὁ διδάσκα-
ρος διδάσκῃ τὰς ὑπαρχούσας διαφορὰς μεταξὺ τῆς ἀρχαίας
καὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς.

Τὰ γυμνάσματα ταῦτα προωρίσαμεν διὰ τοὺς μαθητὰς
τῆς Α' τάξεως τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ νομίζομεν, ὅτι
ἴτινας μῆνας αὐτὰ μόνον μετὰ τῶν νεοελληνικῶν ἀνα-
ωμάτων δεόν νὰ διδάσκωνται, οἱ δὲ μῦθοι καὶ τὰ ἄλλα
νεκρὰ τεμάχια τὰ ἐν τῷ προγράμματι τοῦ σεβ. ὑπουρ-
γίου ἀναγραφόμενα βραδύτερον. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως
τοῦ δευτέρου μέρους, ἅπερ θὰ περιλαμβάνῃ τὰ εἰς —μι καὶ
τὰς ἀνωμαλίας τῶν ῥημάτων, τὸ μέρος τοῦτο δύναται λυ-
τελῶς νὰ διδαχθῇ καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέραις τάξεσιν, ἐὰν μὴ
αὐταῖς προηγήθῃ ἰκανὴ ἀσκησις.

Τελευτῶν παρακαλῶ τοὺς φίλους διδασκάλους νὰ μοι
ἀκοινώσωσι πᾶσαν ἑλλειψιν τοῦ βιβλίου καὶ εὐχομαι τὸ
βιβλίον τοῦτο νὰ καταστήσῃ ὀφθαλμότεραν τὴν σπουδὴν
τοῦ πολυτιμοτάτου θησαυροῦ τῆς προγονικῆς ἡμῶν γλώσσης.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Δεκεμβρίου 1894.

ΠΡΟΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Ὁ μαθητὴς ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ἐκ τοῦ ῥήματος εἰμὶ τοὺς ἐξῆς τύπους :

Ἐνεστῶς

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

Ἐνικ.	1.	εἰμὶ,	εἶμαι	
	2.	εἶ,	εἶσαι	ἴσθι, νὰ εἶσαι, ἔσο
	3.	ἐστί (ν)	εἶνε	
Πληθ.	1.	ἐσμέν,	εἶμεθα	
	2.	ἐστέ,	εἶσθε	ἔσθε, νὰ εἶσθε
	3.	εἰσὶ (ν)	εἶνε	

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ. εἶναι, νὰ ἢ ὅτι εἶμαι, εἶσαι, εἶνε κ.λ.π.

Παρατατικὸς

Ἐνικ.	1.	ἦν,	ἦμην		Πληθ.	1.	ἦμεν,	ἦμεθα
	2.	ἦσθα,	ἦσο			2.	ἦτε,	ἦσθε
	3.	ἦν,	ἦτο			3.	ἦσαν,	ἦσαν

2. Αἱ ἀγκύλαι ἐν τῷ γυμνάσματι τῆς νέας ἑλληνικῆς δεικνύουσι, πῶς ἡ προηγουμένη λέξις θὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀρχαίαν, ἡ δὲ παρένθεσις σημαίνει, ὅτι αἱ ἐν αὐτῇ λέξεις δὲν θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ἀρχαίαν.

ΟΝΟΜΑΤΑ

§ 1. Ἀκολουθῶ τινι=ἀκολουθῶ τινα.—κληρονομῶ τινος=κληρονομῶ τι.—πείθομαι τοῖς ἄρχουσι=πείθομαι εἰς τοὺς ἄρχοντας.

Κανὼν : Πολλὰ ῥήματα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ μὲν δέχονται ἀντικείμενον κατὰ γενικὴν ἢ δοτικὴν, ἐν τῇ νέᾳ δὲ κατ'αἰτιατικὴν. Ἡ δοτικὴ πολλάκις ἀναλύεται διὰ τῆς εἰς καὶ αἰτιατικῆς.

§ 2. Μὴ προτρονέτω ὁ γλῶττα=ἐκ μὴ προτρέχει ἡ γλῶσσα.—

ἀπέχου τῶν ἡδονῶν=νά ἀπομακρύνῃσαι ἀπὸ τὰς ἡδονάς. — μὴ πιστεue=νά μὴ πιστεύῃς.

Κανὼν : Ἡ προστακτικὴ δέχεται τὸ ἀποφατικὸν μόριον μὴ. Ἐν τῇ νέᾳ πολλάκις μὲν τὸ β' πρόσ. αὐτῆς, συνηθέστατα δὲ τὸ γ' περιφράζεται διὰ τοῦ ἄς ἢ γὰ καὶ ὑποτακτικῆς.

§ 3. Νομίζω διαφέρειν=νομίζω ὅτι διαφέρω. — βούλομαι γράφειν=ἐπιθυμῶ νὰ γράφω.

Κανὼν : Τὸ ἀπαρέμφατον τῆς ἀρχαίας ἀναλύομεν ἄλλοτε μὲν διὰ τοῦ ὅτι καὶ ὀριστικῆς, ἄλλοτε δὲ διὰ τοῦ γὰ καὶ ὑποτακτικῆς.

§ 4. Τῇ ἀμαθίᾳ συμφοραὶ γίνονται=διὰ τὴν ἀμάθειαν ἢ ἔνεκα τῆς ἀμαθείας γίνονται συμφοραὶ.

Κανὼν : Ἡ δοτικὴ τῆς ἀρχαίας πολλάκις σημαίνει τὴν αἰτίαν καὶ ἀναλύεται διὰ τῆς διὰ καὶ αἰτιατικῆς ἢ ἔνεκα καὶ γενικῆς.

§ 5. Οἱ θεοὶ παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις πολλὰ ἀγαθὰ=οἱ θεοὶ παρέχουσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους πολλὰ ἀγαθὰ.

Κανὼν : Πολλὰ ῥήματα δέχονται δύο ἀντικείμενα.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

Ἄσυναίρετα.

Σημ. α'. "Ὅσαι λέξεις δὲν ἐρμηνεύονται ἐν τῷ λεξιλογίῳ εἶνε κοινὰ εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νέαν.

Σημ. β'.— Προτάσσεται τὸ ἐκ τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν νέαν γύμνασμα καὶ ἔπεται τὸ ἐκ τῆς νέας εἰς τὴν ἀρχαίαν.

1.

1. Τῇ ἀρετῇ ἀκολουθεῖ ἡ εὐδοξία. 2. Οἱ νομοθέται εἰσὶν εὐεργέται τῶν πολιτῶν. 3. Ἡ παιδεία ἐν μὲν εὐτυχίᾳ κόσμος ἐστίν, ἐν δ' ἀτυχίᾳ καταφυγή. 4. Ἡ καλὴ Ἑλένη Λήδας κόρη ἦν. 5. Μὴ προτρεχέτω ἡ γλῶττα τῆς διανοίας. 6. Ἀπέχου τῶν ἡδονῶν. 7. Μὴ πείθου διαβολαῖς. 8. Τῇ κακίᾳ ἀτιμία ἔπεται. 9. Ὁρέγεσθε, ὦ πολῖται, τῆς ἀρετῆς. 10. Μὴ πιστεue ψεύστη. 11. Πασῶν ἀρετῶν ἡγεμών ἐστίν ἡ εὐσέβεια. 12. Τῇ ἀμαθίᾳ τῶν κυβερνητῶν πολλαὶ συμφοραὶ γίνονται.

13. Ὅστις ἄρχεται ὑπὸ τῶν ἡδονῶν οὐκ ἐλεύθερός ἐστιν.
 14. Ἔστι (= εἶνε καθήκον) δεσπότης ἐπιμέλεισθαι τῶν οἰκετῶν.

2.

1. Τὰς ἀρετὰς ἀκολουθεῖ ἢ εὐτυχία. 2. Ἀπομακρύνεσθε ἀπὸ τὴν ἡδονήν. 3. Ἐπιθυμεῖ τὴν καλὴν ὑπόληψιν. 4. Μὴ πιστεύετε εἰς τοὺς ψεῖστας. 5. Μὴ πείθεσθε εἰς τὰς συκοφαντίας. 6. Ἡ ἀλήθεια ἀρετὴ εἶνε. 7. Ἐν τῇ συκοφαντίᾳ πηγὴ ἔχθρας εἶνε. 8. Αἱ τράπεζαι τῶν δανειστῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἦσαν. 9. Θυσιάζομεν εἰς τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεὰς τοὺς τῶν ἀγρῶν καρπούς. 10. Αἱ νῆκαι φέρουσιν εἰς τὸν στρατὸν τιμὴν. 11. Χρόνος ἰατρὸς λύπης εἶνε. 12. Αἱ λῦπαι βασιανίζουσι τὸν ἄνθρωπον. 13. Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς Ἀναξαγόρου μαθητὴς ἦτο.

Γράψον : 1. τὴν πληθ. γεν. 2. τὴν ἐνικ. κλητ. 3. τὴν δοτ. πληθ. 4. τὴν ἐνικ. δοτ. 5. τὴν ἐνικ. αἰτ. τῶν ἐξῆς ὀνομάτων

(α' τῶν οὐσιαστικῶν εἰς—α, η) ἢ ἀγορά, ἢ στοά, ἢ στρατιὰ (= ὁ στρατός), ἢ στρατεία (= ἐκστρατεία), ἢ σφαῖρα, ἢ ὁμόνοια, ἢ ἀλήθεια, ἢ γλῶττα, ἢ πείρα, ἢ νῆσσα (= πάπια), ἢ χώρα, ἢ μαῖα, ἢ θήρα (= κυνήγιον), ἢ ἔλαια, ἢ ὕλη (ὑ), ἢ νίκη (ἰ), ἢ αἰσχύνη (ὑ), ἢ πύλη (ὑ), ἢ λύπη (ὑ), ἢ φωνή, ἢ πηγὴ, ἢ στήλη, ἢ γνώμη.

(β' τῶν οὐσιαστικῶν εἰς—ας καὶ ης)—ὁ νεανίας, ὁ Αἰνείας — ὁ ὀπλίτης (ἰ), ὁ τεχνίτης (ἰ), ὁ πολίτης (ἰ), ὁ κυβερνήτης, ὁ ναύτης, ὁ βιβλιοπώλης, ὁ στρατιώτης, ὁ εἰδωλόατρος, ὁ γυμνασιάρχης, ὁ παιδοτρίβης.

(γ' τῶν ἐπιθέτων) — ἡ σπουδαία, ἡ ὠραία, ἡ ἀναγκαία — ἡ βαθεῖα, ἡ γλυκεῖα, ἡ ταχεῖα.

Συνηρημένα πρωτόκλιτα.

§ 6. Κόπτω τῶν πελέκει = κόπτω διὰ τοῦ πελέκεως ἢ μὲ τὸν πέλεκυν.

Κανὼν : Ἡ δοτικὴ τῆς ἀρχαίας σημαίνει πολλάκις τὸ ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται τι καὶ λέγεται δοτικὴ ὀργανική. Ἡ νέα ἐκφράζει αὐτὴν διὰ γενικῆς μετὰ τῆς διὰ, ἢ δι' αἰτιατικῆς καὶ τῆς μὲ.

3.

1. Προστάτης ἐμπορίας μὲν ἦν Ἑρμῆς, σοφίας δὲ Ἀθηνᾶ.
 2. Ἀθηνᾶ ἢ θεὰ ἀδελφὴ Ἑρμοῦ ἐστίν. 3. Ἀπελλῆς ὀνομαστὴν γραφὴν τῆς καλῆς Ἑλένης ἔγραψεν. 4. Τῷ βορραῖ ἐναντίος ἐστὶν ὁ νότος. 5. Ἐκείνῳ μὲν Ἀθηνᾶ, τούτῳ δὲ Ἑρα ἰλιεὺς ἐστίν. 6. Ὡ Ἑρμῆ, ποῖ ἄγεις τὰς ψυχάς; 7. Γαλῆ εἰσελθοῦσα εἰς χαλκίως ἐργαστήριον τὴν ἐκεῖ κειμένην ῥίνην περιέλειχεν. 8. Ταύτην τὴν μνᾶν ἔλαβον παρὰ τούτου τοῦ καπήλου, ᾧ ἐνέτυχον χθὲς ἐν τῇ ἀγορᾷ. 9. Ἑρακλῆς λεοντὴν περιεβάλλετο.

4.

1. Αἱ χρυσαῖ κλῖναι δὲν παρέχουσιν ὕπνον, ἀλλὰ τὰ ἔργα καὶ οἱ κόποι. 2. Ὁ Ἑρμῆς διὰ χρυσῆς ῥάβδου [δοτ.] τὰς ψυχάς εἰς τὸν Ἄδην ὁδηγεῖ. 3. Αἱ θύραι τῶν οἰκιῶν ἢ ξύλιναι ἢ σιδηραῖ ἢ χαλκαῖ εἶνε. 4. Ἑρμῆς τῆς παλαιστρας εὐρετῆς ἦτο. 5. Ἡ ἔλαια δωρεὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἦτο. 6. Ἀπλῆ ἦτο ἐν Σπάρτῃ ἢ τῶν παιδῶν παιδεία. 7. Ἡ λύρα δωρεὰ ἦτο τοῦ Ἑρμοῦ.

—

Γράψον : 1. τὴν ἐνικ. γέν. 2. τὴν δοτ. πληθ. 3. τὴν ἐνικ. δοτ.

4. τὴν αἰτ. πληθ. 5. τὴν ἐνικ. αἰτ. τῶν ὀνομάτων.

(α' τῶν οὐσιαστικῶν)—ἡ συκῆ, ἡ μνᾶ, ὁ Ἑρμῆς, ἡ λεοντῆ.

(β' τῶν ἐπιθέτων)—ἀργυρᾶ, χρυσῆ, χαλκῆ, λινῆ, ἀπλῆ, σιδηρᾶ, διπλῆ.

—

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΙΣΙΣ

Ἄσυναίρετα.

§ 7. Τὰ παιδία παίζει=τὰ παιδία παίζουσι.

Κανὼν : Οὐδέτερον πληθυντικὸν ὑποκείμενον δέχεται ἐνικὸν ῥῆμα.

§ 8. Ἄρετῃ καὶ ὑγείᾳ μεγίστῳ ἀγαθῷ εἰσιν=ἡ ἀρετὴ καὶ ὑγεία εἶνε (δύο) μέγιστα ἀγαθά.

Κανὼν : Ἡ νέα ἑλληνικὴ δὲν ἔχει δυϊκόν, τὸν δὲ τῆς ἀρχαίας ἑρμηνεύει ἢ διὰ πληθυντικῶ ἢ προτάσσουσα τὸ ἀριθμητικὸν δύο.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

§ 9. *Εἰσὶ μοι φίλοι* = ὑπάρχουσιν εἰς ἐμὲ φίλοι.

Κανὼν : Τὰ ῥήματα *εἰμί, γίγνομαι* κ.λ.π. δέχονται πολλάκις *δοτικὴν προσωπικὴν*, δι' ἧς σημαίνεται τὸ πρόσωπον εἰς ὃ ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει τι.

5.

1. Τὰ τρόπαια σημεῖα νίκης ἐστίν. 2. Παρ' Ἀθηναίους ἄθλα νίκης στέφανοι ἦσαν. 3. Οἱ ἀγαθοὶ οὐ μακροῦ, ἀλλὰ λαμπροῦ βίου δέονται. 4. Ἀρετὴ καὶ ὑγίεια μεγίστω ἀγαθῶ τοῦ βίου εἰσίν. 5. Τοῖς μὲν πολίταις ἡ εἰρήνη, τοῖς δὲ στρατιώταις ὁ πόλεμος φίλος ἐστίν. 6. Ὁ χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκειται λόγοις. 7. Ὁ πόνος ἡδονὴ ἐστίν ἀγαθοῖς ἀνθρώποις. 8. Ὅμοιον ὁμοίῳ αἰεὶ πελάζει. 9. Ἡ σοφία οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοῖς ἀνθρώποις παραγίγνεται. 10. Σὺν μυρίοις πόνοις τὰ καλὰ γίγνεται. 11. Οἱ Πέρσαι τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ θύουσιν. 12. Ὁ μῦθος λέγει τὸν Διόνυσον εὐρετὴν τῆς ἀμπέλου εἶναι. 13. Ὁμηρος πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον καθόδου ἦν. 14. Οἱ ὀπλιταὶ βάλλουσιν ἀκοντίοις καὶ κωλύουσι τοὺς τῶν Περσῶν στρατιώτας.

6.

1. Πείθου εἰς τοὺς λόγους τοῦ διδασκάλου. 2. Εἰς δύσκολον ἔργον δόξα ἀκολουθεῖ. 3. Ὁ φίλος μέγιστον ἀγαθὸν εἶνε. 4. Λύπης ἰατρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶνε ὁ λόγος. 5. Ὁ Κῦρος πρὸς τὸν Ἀστυάγην εἶπεν· ὦ πάππε, πόσον [ὡς] ὠραῖος εἶνε ὁ ἵππος. 6. Ὁ νόμος διδάσκαλος εἶνε τῶν πολιτῶν. 7. Ὁ μὲν λόγος ἄργυρος, ἡ δὲ σιωπὴ χρυσὸς εἶνε. 8. Ὁ θάνατος τῶν κακῶν ἰατρὸς εἶνε. 9. Ὁ μὲν πλοῦτος δῶρον εἶνε τῆς τύχης, ἡ δὲ σοφία τοῦ θεοῦ.

Γράψον : 1. τὴν δοτ. πληθ. 2. τὴν γεν. πληθ. 3. τὴν ἐνικ. γεν. 4. τὴν ἐνικ. δοτ. τῶν ὀνομάτων.

(α' τῶν οὐσιαστικῶν εἰς—ος)—ἡ νῆσος, ὁ τοῖχος, ὁ κῆπος, ὁ οἶκος, ὁ μῦθος, ὁ δῆμος, ὁ λιμὸς (= ἡ πείνα), ὁ λοιμὸς (= ἡ ἀσθένεια), ὁ στρατηγός, ὁ ἐνιαυτός (= ἔτος), ἡ παρθένος.

- (β' τῶν οὐσιαστικῶν εἰς-ον)—τὸ δῶρον, τὸ φύλλον, τὸ εἶδωλον, τὸ ζῶον, τὸ σκῆπτρον, τὸ πλοῖον.
 (γ' τῶν ἐπιθέτων εἰς-ος, ον)—ἀναγκαῖος-ον, ἀνδρεῖος-ον, δίκαιος-ον, σπουδαῖος-ον, ὑψηλός-όν.

Συνηρημένα.

§ 10. Ὑπερέχει τῇ δυνάμει=ὑπερέχει κατὰ τὴν δύναμιν.

Κανὼν : Ἡ δοτικὴ σημαίνει πολλάκις τὴν ἀναφορὰν ἢ τὸ κατὰ τι καὶ ἀναλύεται ἐν τῇ νέᾳ διὰ τῆς κατὰ καὶ αἰτιατικῆς.

§ 11. Πολλοὶ τῶν μαθητῶν ἐπιμελοῦνται=πολλοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν ἐπιμελοῦνται.

Κανὼν : Ἡ γενικὴ σημαίνει καὶ μέρος ὅλου τινός, διὸ καλεῖται γενικὴ μεριστικὴ ἢ διαιρητικὴ. Ἡ νέᾳ ἐλληνικὴ προτάσσει ταύτης τῆς γενικῆς τὴν πρόθεσιν ἐκ.

7.

1. Πλοῦτος ἄνευ νοῦ τοῖς ἀνθρώποις οὐ φέρει εὐδαιμονίαν.
2. Ἐν Τεγέᾳ τὰ Ὁρέστου ὀσῆ ἦν.
3. Ἡ λύπη τοῖς εὐνοῖς (δοτ. ὄργαν.) τῶν φίλων λόγοις θεραπεύεται.
4. Οἱ ἀγαθοὶ τοῖς ἀγαθοῖς εὐνοὶ εἰσιν.
5. Αἱ Ἀττικαὶ παρθένοι φέρουσιν ἐν ἑορταῖς τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς κανᾶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν.
6. Τὰ ὄπλα τῶν ἀρχαίων στρατιωτῶν χαλκᾶ μάλιστα ἦν.
7. Κυανοὺς ὁ οὐρανός ἐστιν.
8. Τὸν νοῦν προσέχετε, ὦ νεανίαί, ἔργοις σπουδαίοις.
9. Τῷ νῷ (=κατὰ τὸν νοῦν) ὁ ἄνθρωπος ὅμοιος θεῷ ἐστιν.
10. Τοῖς ἄνοις οὐκ ἐρίζομεν.
11. Οὐ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ ὄπλα σφίζει τοὺς στρατιώτας, ἀλλ' ἀνδρεία.
12. Οὐ λόγοις, ἀλλὰ βλάβαις παιδεύονται οἱ ἄνοι.
13. Τὸ τῆς βασιλείας ἱμάτιον πορφυροῦν ἐστιν.
14. Ὁ ῥοῦς τῆς θαλάττης φέρει τῷ πλῶ οὐκ ὀλίγους κινδύνους.

8.

1. Τὸν εὐνοϊκὸν φίλον περιποιῶ.
2. Μὴ φιλονείκει πρὸς τοὺς ἀνοήτους.
3. Τὸ ποτήριον εἶνε ἀργυροῦν.
4. Τὰ ὀσῆ τῶν ἔππων καὶ τῶν ταύρων ἰσχυρὰ εἶνε.
5. Ἡ βασίλισσα εἰς τὸν νέον ποιητὴν εὐνοϊκὴ εἶνε.
6. Αἱ Μοῦσαι εἰς τοὺς ποιητὰς εὐνοϊκαὶ εἶνε.

7. Τοὺς εὐνοϊκοὺς καὶ πιστοὺς (ἐκ) τῶν φίλων οὐχὶ ἐκ τῶν λόγων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων γνωρίζομεν. 8. Νεῦρα καὶ ὅσῃ ἀνθρώπου φθαρτὰ εἶνε. 9. Ὁ περίπλους Σικελίας τῆς νήσου ὀκτὼ ἡμερῶν ἦτο. 10. Ἄπλοῦς εἶνε ὁ τῆς ἀληθείας λόγος.

Γράψον : 1. τὴν ὄνομ. πληθ. 2. τὴν ἐνικ. δοτ. 3. τὴν δοτ. πληθ. 4. τὴν πληθ. αἰτ. τῶν ὀνομάτων·

(α' τῶν οὐσιαστικῶν)—τὸ ὄστοῦν, ὁ ῥοῦς, ὁ περίπλους, ὁ πλοῦς.

(β' τῶν ἐπιθέτων)—ἀπλοῦς-οῦν, εὐνοῦς-οῦν, διπλοῦς-οῦν, ἄνοῦς-οῦν, λινοῦς-οῦν, κακόνους-οῦν (=δυσμενής).

Ἀττικὴ Κλίσις.

§ 12. Βούλομαι σε ποιῆσαι ταῦτα=ἐπιθυμῶ νὰ κάμῃς ταῦτα.

Κανὼν : Ὅταν τὸ ὑποκείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου εἶνε διάφορον τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ῥήματος, ἐξ οὗ ἐξαρθᾶται, τίθεται κατ' αἰτιατικὴν.

9.

1. Ὁ τῶν Ἀθηναίων λεῶς ἀνδρεῖος καὶ πολεμικὸς ἦν. 2. Οἱ λαγῶ εἰσι πλέω φόβου. 3. Ἐν τοῖς νεφῶ βωμοὶ εἰσιν. 4. Ἡ Ἀττικὴ εὐγεωσ μὲν οὐκ ἦν, εὐάνδρος δέ. 5. Οἱ θεοὶ ἀγῆρῳ εἰσι καὶ ἀθάνατοι. 6. Παρ' Ἀθηναίοις οἱ τάφοι πρὸς ἔω ἔβλεπον. 7. Ἐν τῇ Κιλικίᾳ πεδίον ἦν καλὸν καὶ δένδρων παντοίων σύμπλεων. 8. Οὐκ εἶδον Μενέλεων οὔτε ἐν τῷ νεφῷ, οὔτε ἐν τῷ κήπῳ. 9. Ἄμα τῇ ἔφ φεύγει τὰ ἄστρα. 10. Οὐ ῥάδιόν ἐστι κάλων ἐπιβαίνειν. 11. Εἰ ἐθέλεις τοὺς θεοὺς σοι ἴλεως εἶναι, θυτέον (=πρέπει νὰ θυσιάῃς) τοῖς θεοῖς. 12. Οἱ ἄετοι καὶ λαγῶς θηρεύουσιν. 13. Τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις οἱ θεοὶ ἴλεω εἰσι.

10.

1. Οἱ Σάμιοι ὠραῖα παγῶνια τρέφουσιν. 2. Εἰς τοὺς θεοὺς [δοτ.] νκοὶ κτίζονται. 3. Εὐχου εἰς τὸν εὐμενῆ θεόν. 4. Οἱ ἀνδρεῖοι λαμβάνουσιν ἔπαινον μὴ γηράσκοντα. 5. Εἰς τὸ παγῶνιον ὠραῖα πτερά εἶνε (ἐστίν). 6. Ἡ ἀλήθεια πολλὰκις Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἐν ἀρέσκει εἰς τὸν λαόν. 7. Τὰ ἀνάκτορα ὠραῖα ἀνώγεια ἔχουσιν.
8. Οἱ δειλοὶ μὲ τούς λαγῶους εἶνε ὅμοιοι. 9. Ὁ τοῦ ἀνθρώπου
βίος γεμᾶτος κόπων εἶνε. 10. Ἡ τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ πολυτέλεια
ἐνδοξος ἦτο. 11. Ἐν Ἀθήναις ὠραῖοι ναοὶ ἦσαν.

Γράψον : 1. τὴν ἐνικ. γεν. 2. τὴν ὀνομαστ. πληθ. 3. τὴν δοτ.
εληθ. 4. τὴν αἰτ. πληθ. 5. τὴν γεν. πληθ. τῶν ὀνομάτων
α' τῶν οὐσιαστικῶν)—ὁ λεῶς, τὸ ἀνώγειν, ὁ ταῶς, ὁ λαγῶς, ὁ
νεῶς.

β' τῶν ἐπιθέτων)—ἴλεως, ἀγήρως, συμπλεως, εὐγεως, ἀξιοχρεως.

Ἐπίθετα τῆς α' καὶ β' κλίσεως.

11.

1. Τὸν πιστὸν φίλον ἐν κινδύνοις γινώσκομεν. 2. Πο-
νηροῦ δεσπότητος οἰκέται οὐ χρηστοὶ εἰσιν. 3. Πόντοι δεσπότηταις
καὶ δούλοις κοινοὶ εἰσιν. 4. Φεύγετε, ὦ νεανίαι, τὰ αἰσχροῦ ἔργα·
φόγον γὰρ καὶ αἰσχύνην φέρει. 5. Αἱ ἡδοναὶ πολλάκις πικρὰς
λύπας τίκτουςιν. 6. Αἱ τῶν κακῶν φιλῖαι βέβαιαι οὐκ εἰσιν.
7. Ἡ σελήνη σφαῖρα ὅμοια ἐστίν. 8. Καλὴ μὲν ἡ δικαίου
βίου τελευτὴ ἐστίν, φοβερὸς δὲ ὁ φαύλου ἀνθρώπου θάνατος.
9. Ἡ ἐγκράτεια τῷ ἀνθρώπῳ οὐ μόνον ὠφέλιμος, ἀλλὰ καὶ
ἀναγκαῖα ἐστίν. 10. Ἴσθι πιστὸς τοῖς φίλοις. 11. Ἐν ταῖς
ὕλαις ἄγρια θηρία ἐστίν. 12. Πιστοῖς καὶ ἀληθινοῖς φίλοις οἱ
κίνδυνοι κοινοὶ εἰσιν. 13. Οὐ δυνατόν ἐστίν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τὸν
τρόπον τῶν ἀνθρώπων γινώσκειν.

12.

1. Ἡ εὐσέβεια εἰς τὸν θεὸν ἀγαπητὴ εἶνε. 2. Ὁ πόλεμος
αἴτιος εἶνε εἰς τοὺς ἀνθρώπους φοβερῶν κακῶν. 3. Ὁ πιστὸς
φίλος εἶνε ἄξιος χρυσοῦ. 4. Καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ θηρία
ἡ τροφὴ ἀναγκαῖα εἶνε. 5. Ὁ μὲν πόλεμος εἰς τὴν εἰρήνην ἐναντίος
εἶνε, ὁ δὲ βίος εἰς τὸν θάνατον. 6. Ἡ ἀδελφὴ πρὸς τὸν ἀδελφὸν
ὅμοια εἶνε. 7. Εἰς τὸν δειλὸν ὁ θάνατος μόνος εἶνε φοβερός. 8. Ὁ
ὑπνος πρὸς τὸν θάνατον εἶνε ὅμοιος. 9. Εἰς ὀλίγους ἐκ τῶν ἀνθρώ-
πων τὰ τῆς τύχης δῶρα εἶνε ἀσφαλῆ.

Γράψον τὰ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα τῶν ἐπιθέτων·

(α' εἰς -ος, η, ον) — ἀγαθός, δῆλος, δεινός, χαλεπός, χρηστός, θερμός.

(β' εἰς -ος, ᾶ, ον) — ἀθλίος, ῥάδιος, πλούσιος, ἰσχυρός, φανερός, ἄξιος, παντοῖος, ὅμιος.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

Α' Συμφωνόληκτα.

ἀφωνόληκτα

13.

1. Ταῖς γλαυξίν οἱ ὀφθαλμοὶ λαμπροὶ εἰσιν. 2. Λόγοι κλάκων λύση τῆς ψυχῆς τῶν νέων εἰσίν. 3. Οἱ λέοντες τοῦ ὁδοῦσι καὶ τοῖς ὄνοι φοβεροὶ εἰσιν. 4. Ὁ τῶν δούλων βίβλων καὶ ἰδρωτός ἐμπλεώς ἐστίν. 5. Εἶκε, ὦ παῖ, τῆς ὁδοῦ τοῖς γέρουσιν. 6. Τοῖς μὲν γέρουσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ λόγος πρέπει, τοῖς δὲ νεανίαις ἡ σιγή. 7. Οἱ τῶν Περσῶν στρατιῶν θώρακα περὶ τοῖς στέρνοις εἶχον καὶ γέρον ἐν τῇ ἀριστερῇ. 8. Οἱ θεοὶ ἐδείπνουν πολλάκις παρ' Αἰθίοψιν. 9. Οἱ ἡλικεῖς ἐθέρων σὺν τῷ Κύρῳ. 10. Τοῦ ἄρχοντός ἐστι τὸ προστάττειν, τοῦ δὲ ἀρχομένου τὸ πείθεσθαι. 11. Πάντων κτημάτων κράτιστος ἐστὶ φίλος σαφῆς καὶ ἀγαθός. 12. Καλόν γε (=βεβαίως) κλέροντι μανθάνειν σοφὰ (δηλ. ἐστίν).

14.

1. Οἱ ποιηταὶ πολλάκις τὸν βίον μὲ ὄνειρον παρομοιάζουσι. 2. Ἔχομεν χρεῖαν φωτός. 3. Οἱ λόγοι τῶν παιδῶν πολλάκις παρέχουσι γέλωτα εἰς τοὺς γέροντας. 4. Ὁ δειλὸς τῆς πατρὸς προδότης εἶνε. 5. Νὰ εἴσθε, ὦ δικασταί, πιστοὶ φύλακες τῶν νόμων. 6. Εἰς τοὺς νομάδας οἱ ἵπποι λίαν χρήσιμοι εἶνε. 7. Τέττιξ μὲν εἰς τὸν τέττιγα φίλος, ὁ μύρμηξ δὲ εἰς τὸν μύρμηκα (εἶνε). 8. Οἱ παρακαλοῦντες τὰ γόνατα ἐγγιζοῦσιν. 9. Αἱ περὶ στερὰ τὸν ἰέρακα φεύγουσιν, ὡς οἱ λαγωὶ τὴν ἀλώπεκα.

15.

1. Τὴν ψυχὴν ἐθίζε, ὦ παῖ, πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα.
 2. Ἀπορία τίκτει ἔριδας. 3. Οἱ ἄνθρωποι πολλάκις κού-
 κισ ἐλπίσι τέρπονται. 4. Οἱ ὄρνιθες ἄδουσιν. 5. Ἐν χαλε-
 οῦς πράγμασιν ὀλίγοι πιστοὶ ἑταῖροί εἰσιν. 6. Τὰς τῶν θεῶν
 ἐργεσίας οὐδεὶς ἀξίαις χάρισιν ἀμείβεται. 7. Πέρασ ἀπασιν
 γθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου θάνατος. 8. Ἡ ἐργασία χρῆσιμόν τι
 γτι τοῖς σώμασι πρὸς τὴν ὑγίειαν. 9. Οἱ θώρακες τούτων τῶν
 πλιτῶν λινοὶ εἰσιν. 10. Χάρις χάριν τίκτει καὶ ἔρις ἔριν.
 1. Οἱ σύμμαχοι ἐξ ἀρμάτων τοὺς τῶν πολεμίων ὀπλίτας
 ἔλλουσιν ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασιν.

16.

1. Εἰς τὸν κόρακα ὁ κόραξ φίλος (εἶνε). 2. Σοφοὶ ἄνθρωποι
 τοὺς κόλακας δὲν πιστεύουσιν. 3. Οἱ τῶν διδασκάλων ἔπαινοι
 τοὺς παῖδας ἠδονὴν παρέχουσιν. 4. Τὰ μὲν σώματα τῶν ἀν-
 ὄρων θνητὰ εἶνε, αἱ δὲ ψυχαὶ ἀθάνατοι. 5. Οἱ ἀγαθοὶ παιῖδες
 ἔριν χρεωστοῦσιν εἰς τοὺς εὐεργέτας. 6. Εἶνε (καθῆκον) τῆς
 ναικὸς νὰ φυλάττη τὸν οἶκον. 7. Οἱ Ἕλληνες μάχονται πρὸς
 ὅς Θρακκας. 8. Ἐν ταῖς τῶν Θρακῶν κώμαις πολλὰ πρόβατα εἶνε.
 Ἐν ταῖς φλεψὶ τὸ αἷμα εἶνε.

Γράψον : 1. τὴν δοτ. πληθ. 2. τὴν ἐνικ. δοτ. 3. τὴν ἐνικ.
 ητ. 4. τὴν πληθ. αἰτ. τῶν ὀνομάτων.

ὁ κῆρυξ, κοσ-ῆ ἀλώπηξ, εκος-ὸ φύλαξ, κοσ-ῆ φάλαγξ, γγος-
 ῆ σάλπιγξ, γγος-ὸ γύψ, γῦπός-ὸ πούε, ποδός-ὸ ὀδοῦε, ὄντος-
 ὸ λέων, λέοντος-τὸ σῶμα, ατος-ῆ χρηστότης, ητος-τὸ αἷμα,
 ατος-ῆ ὁμοιότης, ητος-τὸ πνεῦμα, ατος-τὸ κτῆμα, ατος,
 ὸ ἄρχων, οντος,-τὸ δρᾶμα, ατος-ὸ γίγας, αντος-τὸ στόμα,
 ατος-ῆ νύξ, νυκτός-ὸ ποιήσας, αντος-ὸ ποιῶν, οῦντος-τὸ
 κῦμα, ατος-τὸ κρῖμα, ατος-ὸ λυθείς, έντος-ὸ χαρίεις, εντος-
 ὸ ἰδρώς, ὠτος.

Ἐνρινόληκτα καὶ ὑγρόληκτα.

§ 13. *Οἱ λαγῶ τῆς νυκτός νέμονται*—οἱ λαγῶι βόσκουσι τὰ νύκτα.

Κανὼν : ἡ γενικὴ σημαίνει καὶ τὸν χρόνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου γίνεται τι καὶ καλεῖται *γενικὴ χρονικὴ*.

17.

1. Οἱ ἄλλες οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ἐνίοθηρσιν ἀναγκαῖοί εἰσιν. 2. Ἐν τοῖς νεῶς τῶν Ἀθηναίων χρυσοὶ καὶ ἀργυροὶ κρατῆρες ἦσαν. 3. Οὐκ ὠφελεῖ χρυσῆ κλίντὸν κάμνοντα, οὐδὲ τὸν ἄφρονα ἐπίσημος εὐτυχία. 4. Οἱ μνηστῆρες τῆς Πηνελόπης ὕβρισται ἦσαν καὶ ἄνοι. 5. ὦ θύγατερ, φεῦγε ὀμιλίας κακάς. 6. ὦ Δήμητερ καὶ Ἀπολλων, εὐτυχία δότε τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν. 7. Ταύτη τῇ μητρὶ οὐ χρυσοὶ οὐδὲ καλὴ ἐσθῆς κόσμος ἐστίν, ἀλλ' ἡ τῶν παιδῶν ὑγεία καὶ ἀρετὴ. 8. Οἱ Ἕλληνες τὸν Ἀπόλλω καὶ Ποσειδῶ σέβονταν. 9. Φεῦγε τοὺς θῆρας. 10. Οἱ φυγάδες τῆς πατρίδος ἐπιθυμοῦσιν, αἱ δὲ χελιδόνες τοῦ ἔαρος, οἱ δὲ φῶρες τῆς νυκτός.

18.

1. Εἰς τοὺς ἡγεμόνας εἶνε πρέπον ἀργυροῦς θώρακας νὰ ἔχωσιν. 2. Οὐδεὶς πιστεύει εἰς τὰ ψεῦδη τούτου τοῦ ῥήτορος. 3. Ἀπὸ ὅλους τοὺς ῥήτορας [γεν.] πρὸ πάντων θαυμάζομεν Περικλέα καὶ Δημοσθένην. 4. Οἱ κῆποι τοῦ γείτονός μου εἶνε γεμάτοι ἀπὸ ἡμερα δένδρα. 5. Ἐκεῖνος ὁ ἄρχων ἔχει τὸν ἴδιον ζωστήρα μὲ τοὺς ὑπηκόους. 6. Κατὰ τὸν χειμῶνα [γεν.] μὲν χιῶν καὶ πάχος τῆ γῆν καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς λίμνας καλύπτει, κατὰ τὸ ἔαρ [γεν.] δὲ ὁ ἥλιος τὴν χιόνα καὶ τὸν πάγον λυώνει. 7. Οἱ στρατιῶται τραγωδοῦσι νικητήριον ἄσμα. 8. Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ δὲν ἦτο εὐνοϊκὸς εἰς τὴν πατρίδα.

19.

1. Ὁ ἀργὸς βίος κακοῖς ἀνδράσιν ἰδίος ἐστίν. 2. Δήμητερ ἐν Ἐλευσίνι κλεινὸν ἱερὸν ἦν. 3. Ἐλευθέρου ἀνδρὸς ἐστίν ἀετὰ ληθῆ λέγειν. 4. Εὐτυχοῦς ἀνδρὸς πάντες εἰσὶ συγγενεῖς.

1. Ταῖς μητράσιν οἱ παῖδες κόσμος τοῦ βίου εἰσίν. 6. Ἦδοναι αὖ γαστρὸς ἐπιθυμῖαι ψόγον φέρουσιν ἀνδρὶ. 7. Χαλεπὸν ἔστι ἔγειν πρὸς γαστέρα πεινῶσαν. 8. Περσεφὸνῃ θυγάτηρ ἦν Δήκητρος. 9. Οἱ γενναῖοι ἄνδρες τοὺς κινδύνους οὐ φεύγουσιν. 10. Ἡ ἀρετὴ καλὸν ἄθλόν ἐστιν ἀνδρὶ σοφῷ.

20.

1. Μὴ δούλευε εἰς τὴν κοιλίαν. 2. Εἰς τὴν Δήμητρα πολλοὶ αὖ ὠραῖοι ναοὶ ἦσαν. 3. Τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας λαμπρὰ δόξα ἑκολουθεῖ. 4. Πείθεσθε, ὦ φίλοι νεανίαί, εἰς τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας. 5. Οἱ παῖδες ἀγαθοῦ πατρὸς δὲν εἶνε πάντοτε ἀγαθοί. 6. Ἄρχων ἀγαθὸς μὲ πατέρα ἀγαθὸν ὅμοιος εἶνε. 7. Ἡ ἀρετὴ τῶν κίδων φέρει τιμὴν εἰς τοὺς πατέρας. 8. Ἡ Κόρη θυγάτηρ ἦτο τῆς Δήμητρος. 9. Μὴ πιστεύετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰς τὸν Φίλιππον.

- Γράψον : 1. τὴν ἐνικ. δοτ. 2. τὴν πληθ. δοτ. 3. τὴν ἐνικ. αἰτ. 4. τὴν ἐνικ. κλητ. 5. τὴν πληθ. αἰτ. τῶν ὀνομάτων (τῶν οὐσιαστικῶν)—ὁ ἀγών, ὠνος-ὁ χιτών, ὠνος-ἡ εἰκὼν, ὄνος-ἡ γαστήρ, στρός-ὁ σωτήρ, ἦρος-ὁ ῥήτωρ, ορος-ὁ κρατήρ, ἦρος-ὁ λιμὴν, ἔνος-ὁ λειμῶν, ὠνος (=λιβάδιον)-ὁ γείτων, ὄνος-ἡ χιών, ὄνος-ἡ ῥίς, ῥινός (ἰ)-ὁ θῆρ, θηρός. 6. τῶν ἐπιθέτων)—εὐδαιμών, εὐδαιμον-σώφρων, σῶφρον-καλλίων, κάλλιον-μειζων, ον-μνήμων, ον.

Τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα σ ἀποβαλλόμενον.

21.

1. Ὡ Ἡράκλεις, καλὸν παράδειγμα εἰ ἀρετῆς τοῖς νεανίαις αὖ τοῖς ἀνδράσιν. 2. Ὡ Διόμηδες, πιστὸς ἦσθα ξένος Γλαύκου. 3. Ἡρακλεῖ λεοντὴ ἦν (=εἶχεν) ἀντὶ ἐσθῆτος. 4. Ἰσοκράτη ἐν ἐπὶ τῇ ῥητορικῇ θαυμάζομεν, Σοφοκλέα δὲ ἐπὶ τῇ τραγικῇ τέχνῃ. 5. Ὅμηρος τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος τοῖς τῶν δένδρων ὄλλοις εἰκάζει. 6. Εἰ γέρωσ ἄξιος, ὦ σῶτερ τῆς πατρίδος. 7. Ἡ Ἀρκαδία μεστὴ ἦν ὀρων. 8. Οὐ τῷ πλήθει (δοτ. ὄργ.) ὦν ἀνδρῶν, ἀλλὰ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ θάρσει νικῶμεν. 9. Οἱ

ἄνθρωποι κλέους ὀρέγονται. 10. Οἱ ἄνδρες κλέει χαίρουσι
 11. Θαυμάζομεν τὰ τῶν ἀνδρῶν κλέα. 12. Ὡσπερ τὰ ἔαρ
 ἄνθη, οὕτω τὰ τῶν θνητῶν γένη οὐ πολυχρόνιά ἐστιν. 13.
 Σώκρατες, ἀνδρείος ἦσθα ἐν τῇ μάχῃ. 14. Οὐ τοῖς ἰσχυροῖς
 τεύχεσι πιστεύουσιν οἱ Σπαρτιᾶται, ἀλλὰ τῇ ἀνδρείᾳ. 15. Ἰ
 μὲν τῶ δεξιῷ κέρα ἦσαν οἱ σφενδονῆται, ἐν δὲ τῶ ἀριστερῷ
 τοξόται. 16. Πάντα μὲν τὰ ἀγαθὰ ὠφέλιμά ἐστι καὶ λυσιτελῆ
 καὶ καλὰ, τὰ δὲ κακὰ βλαβερὰ καὶ ἀλυσιτελῆ καὶ αἰσχροῦ
 17. Πιστεύετε τοῖς ἀληθέσι φίλοις.

22.

1. Εἰς τὸν Ἄρην (οἱ) πόλεμοι ἀγαπητοὶ ἦσαν. 2. Αἱ μὲν τ
 θέρουσ νύκτες μικραὶ, αἱ δὲ τοῦ χειμῶνος μακρὰ εἶνε. 3. Παντ
 εἶδους κακὰ προσυπάρχουσιν εἰς τὸ μακρὸν γῆρας. 4. Οἱ θεοὶ
 τοὺς ἀνθρώπους πολλάκις σημεῖα πέμπουσιν. 5. Τὸν Περικλέα δ
 τὴν σοφίαν θαυμάζομεν. 6. Τὰ βραβεῖα [γέρας] τοὺς στρατιώτ
 εἰς ἀνδρείαν προτρέπουσιν. 7. Ἐξ αἰγῶν καὶ προβάτων γάλα κ
 κρέατα πρὸς διατροφήν ὑπάρχουσιν. 8. Αἱ ἔλαφοι ἔχουσι κέρατ
 9. Κέρδη κακὰ [πονηρὰ] ζημίαν πάντοτε φέρουσιν. 10. Καθρέπτ
 τῆς μορφῆς εἶνε ὁ χαλκός, ὁ οἶνος δὲ τοῦ γού.

Γράφον : 1. τὴν ἐνικ. αἰτ. 2. τὴν δοτ. πληθ. 3 τὴν ἐνικ. κλη
 4. τὴν ἐνικ. δοτ. 5. τὴν πληθ. ὄνομ. τῶν ὀνομάτων

(α' τῶν οὐσιαστικῶν)—Περικλῆς, ἔους-Σοφοκλῆς, ἔους-Ἡρακλῆ
 ἔους-Θεμιστοκλῆς, ἔους-Δημοσθένης, ους-τὸ ἄνθος, ους-
 ἔθνος, ους-τὸ ἦθος, ους-τὸ εἶδος, ους-τὸ κάλλος, ους-
 γέρας, ως-τὸ γῆρας, ως-τὸ κρέας, ως-τὸ μῖσος, ους-τὸ πλ
 θος, ους-τὸ σκεῦος, ους-τὸ τεῖχος, ους-τὸ τέλος, ους.
 (β' τῶν ἐπιθέτων)—εὐδῶδης, εὐῶδες-εὐτυχῆς, ἐς-σαφῆς, ἐς-εὐθήν
 (=ἀνόητος), εὐθηθες-συνήθης, σύνθηθες-ἀληθῆς, ἐς-πλήρης,

B' Φωνηεντόληκτα.

Τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα ι καὶ υ.

23.

1. Νόμιζε τὴν ἐλπίδα ἰσχυρὴν εἶναι. 2. Τῇ ἀσκήσει τὴν πα
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

είαν κτώμεθα. 3. Οὐκ ἤμεν ἐν δυνάμει. 4. Μάντι κακῶν, σιγὴν
 χε. 5. Ἐν πόσει καὶ βρώσει πολλοὶ εἰσιν ἑταῖροι, ἐν δὲ σπου-
 αῖω πράγματι ὀλίγοι. 6. Οἱ πύργοι τῷ ἄστει κόσμος εἰσίν.
 Πολλὰ ἄστη τείχη ἔχει. 8. Οἱ μύες παγίσιν ἀγρεύονται.
 Βότρυς ἀνηρτημένους οὐ δυναμένη φαγεῖν ἀλώπηξ ἔμφακας
 ρασκεν εἶναι. 10. Τοῖς ἰχθύσι φωνὴ οὐκ ἔστιν. 11. Τὰς ἐγγέ-
 εις τοῖς ὄφεισιν εἰκάζομεν. 12. Ἡ φύσις τοὺς πελαργοὺς διδά-
 κει τοὺς πατέρας ἐν γήρᾳ τρέφειν. 13. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ
 κλεγε πόλεως εἶναι ψυχὴν τοὺς νόμους. 14. Ὑβριν οὐκ ἔχει
 χρηστός ἀνὴρ. 15. Ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ ἐν τοῖς ποταμοῖς
 κιντοῖσι ἰχθύες εἰσίν.

24.

1. Οἱ τῶν ποταμῶν ἰχθύες πρὸς τοὺς τῆς θαλάσσης ἰχθῦς δὲν εἶνε
 οἰοί. 2. Πόλεως ψυχὴ οἱ νόμοι εἶνε. 3. Ἡ ἄμπελος φέρει στα-
 φιλιάς. 4. Ἡ γῆ φέρει στάχυς καὶ σταφυλάς. 5. Εἰς τοὺς ποντικούς
 ἔχη ποτὲ ἦτο πρὸς τοὺς βατράχους. 6. Ἀκολουθεῖ τὴν φύσιν.
 Αἱ γλαῦκες εἰς τοὺς ποντικούς εἶνε πολέμιαι. 8. Οὐδὲν τόσον
 ὕψω] χρήσιμον οὐδὲ καλὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους (εἶνε) ὡς ἡ τάξις.
 Ἐν τῇ Ἀθηνῶν ἀκροπόλει ὁ Παρθενῶν εἶνε. 10. Πόλεμος καὶ
 αἰσὶς ὄχι μικρὰ συμφορὰ εἰς τὰς πόλεις εἶνε. 11. Ἐν ταῖς ἀτυ-
 χαις πίστευε εἰς τὴν πίστιν τῶν φίλων.

Γράψον : 1. τὴν ἐνικ. κλητ. 2. τὴν γεν. πληθ. 3. τὴν ἐνικ. δοτ.
 4. τὴν πληθ. δοτ. 5. τὴν ἐνικ. αἰτιατ. 6. τὴν αἰτιατ. πληθ. τῶν
 ἡμάτων.

ἡ ἀξίωσις, εως-ὁ μάντις, εως-ἡ πίστις, εως-ἡ πράξις, εως-
 ἡ ποίησις, εως-ἡ ἀκρόπολις, εως-ἡ φύσις, εως-ἡ δρυς, υός-
 ἡ ἰσχὺς, υός-ὁ σῦς, σῦός-ὁ πῆχυς, εως-ὁ ἰχθύς, υός-ὁ μῦς,
 μῦός-ἡ πίτυς, υός.

Τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα ω καὶ ο.

§ 14. **Ἄδηλον* τὸ μέλλον = ἄδηλον εἶνε τὸ μέλλον.

Κανὼν : Τὸ ῥῆμα εἰμὶ πολλακίς παραλείπεται καὶ ὑπονοεῖται.

25.

1. Τῇ θαυμασίᾳ τῆς πειθοῦς δυνάμει ὁ ῥήτωρ δεινός ἐστιν.
 2. Πειθοῖ οὐ βία χρὴ ἄρχειν. 3. Λυσίαν ἐπὶ τῇ πειθοῖ καὶ χάριτι θαυμάζομεν. 4. Ὡς Ἦχοι, ψεύδεις πολλάκις τοὺς ἀνθρώπους. 5. Ὡς περ δεσποίνῃ δούλῃ, οὕτω τῇ πειθοῖ ἰσχυρὴ πείθεται. 6. Ἦχὼ ἦχοι ἐπηχεῖ. 7. Ἐν τῇ Ἀργοῖ ἦσαν πολλοὶ καὶ ἐνδοξοὶ ἥρωες. 8. Εὐγε, ὦ Κλωθεῖ, ἀπότεμνε συνεχῶς τὰ κεφαλᾶς. 9. Ἡ τῆς Καλυψοῦς νῆσος καλῶν δένδρων ἀνάπλευας ἦν.

26.

1. Ἡ Νιόβη φιλονεικεῖ πρὸς τὴν Λητώ τὴν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος μητέρα περὶ τοῦ πλήθους τῶν τέκνων. 2. Τῆς ἱστορίας μὲν ἐκ τῶν Μουσῶν [γεν.] Κλειῶ ἦτο προστάτις, τοῦ μέλους δὲ Ἐρατώ. 3. Ὡς Λητοῖ, ἦσο εὐτυχῆς μήτηρ. 4. Ἐν Λιβύῃ πάντων εἶνε ἄγρια θηρία, (δηλ.) ὕαιναι καὶ τσακάλια καὶ πάνθηρες. 5. Ὁ Ὅμηρος κατορθώματα θεῶν καὶ ἡρώων καὶ ὀνομαστῶν ἀνδρῶν ψάλλει.

Γράψον : 1. τὴν ἐνικ. δοτ. 2. τὴν ἐνικ. κλητ. 3. τὴν ἐνικ. αἰτ. τῶν ὀνομάτων

ἢ ἦχώ, οὖς-ἡ πειθῶ, οὖς-ἡ Σαπφῶ, οὖς-ἡ Λητώ, οὖς-ἡ Κλειῶ, οὖς-ἡ Ἐρατώ, οὖς-ὁ ἥρωες, ως-ὁ θῶς, ὠς.

Τὰ ἔχοντα θέμα λῆγον εἰς ευ-αυ-ου.

27.

1. Χρηστοῦ βασιλέως ἐστὶ τὸ πολιτῶν ἐπιμελεῖσθαι, ὥς περ νομέως προβάτων καὶ βουκόλου βοῶν. 2. Οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς χειμῶνος (γεν. χρον.) μὲν ἐν Βαβυλῶνι καὶ Σούσοις διατρίβουσι, θέρους δ' ἐν Ἐκβατάνοις. 3. Οἱ ἱερεῖς τοῖς θεοῖς βοῦς θύουσιν. 4. Ἡ ἀγέλη τῶ νομεῖ ἔπεται. 5. Ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν κωμῶν αἶγες, βόες, οἰῆς εἰσιν. 6. Αἱ γρᾶες πολὺλογοὶ εἰσιν. 7. Τὰ τῶν βοῶν καὶ συῶν καὶ οἰῶν κρέα ἐσθίομεν. 8. Αἱ τῶν Ἀθηναίων νῆες χειμῶνος ἐν Πειραιεῖ ἦσαν. 9. Ὡς Ἀχιλλεῦ,
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ταῖ Πηλέως, δεινὸς ἦσθα Πατρόκλου τιμωρός. 10. Τῷ βασιλεῖ πρέπει ἔριν καὶ στάσιν ἐν τοῖς πολίταις κωλύειν. 11. Ἐν τιμαῖς ἔχε τοὺς γονέας. 12. Παρὰ τοῖς Ἑλλησι νόμιμον (=συγγήθεια) ἦν τοῖς θεοῖς βοῦς καὶ οἷς καὶ αἰγας θύειν. 13. Τοῖς μὲν βουσί η ἰσχύς ἐστὶν ἐν κέρασι, τοῖς δὲ κάπροις ἐν ὀδοῦσι, τοῖς δὲ γυφίν ἐν ὄνυξι, τοῖς δ' ἀνθρώποις ἐν φρονήσει.

28.

1. Πείθου, ὦ παῖ, εἰς τοὺς γονεῖς. 2. Οἱ βοσκοὶ τῶν βοῶν ἀγέλην εἰς βοσκὴν ὀδηγοῦσιν. 3. Ἦτο ὁ Πάτροκλος φίλος εἰς τὸν Ἀχιλλέα. 4. Τὸ πῦρ Προμηθεὺς δῶρον εἶνε. 5. Σαλαμὶς ἡ νῆσος εἰς παλαιούς χρόνους τῶν Μεγαρέων ἦτο. 6. Τὰ ὄπλα τοῦ Ἀχιλλέως ἦσαν ἔργον τοῦ Ἥφαιστου. 7. Μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι μάχην μί ἐπὶ τῶν ἀγώνων δικασταὶ εἰς τὸν Εὐρυβιάδην διὰ τὴν ἀνδρείαν [γεν.] ἀριστεῖον ἔδοσαν. 8. Ἐν Πειραιεῖ φρουρὰ ἦτο. 9. Οἱ Ἰνδοὶ παρομοιάζουσι τὰς νεφέλας μὲ βοῦς· βοσκοὶ δὲ τῶν βοῶν οἱ κλέμμοι εἶνε. 11. Ἀγαθοὶ βασιλεῖς πρὸς ἀγαθοὺς πατέρας ὅμοιοι εἶνε.

Γράψον : 1. τὴν πληθ. γεν. 2. τὴν δοτ. πληθ. 3. τὴν ἐνικ. δοτ. 4. τὴν ἐνικ. κλητ. 5. τὴν ἐνικ. αἰτιατ. τῶν ὀνομάτων
ὁ βασιλεύς, ἕως-ὁ γονεὺς, ἕως-ὁ συγγραφεὺς, ἕως-ὁ ἱερεὺς,
ἕως-ὁ ἱππεὺς, ἕως-ὁ νομεὺς, ἕως-ὁ βοῦς, οὖς-ἡ γραῦς, ἀός.

Ἀνώμαλα οὐσιαστικά.

29.

1. Κερβέρῳ τῷ κυνί, τῷ Ἄδου φύλακι, τρεῖς ἦσαν κεφαλαί. 2. Αἰακὸς τὰς Ἄδου κλεῖς φυλάττει. 3. Τὰς ἄλως δεῖ προσήγμενος εἶναι. 4. Πάντα τὰ ἔψα καὶ σιτία ἄλῶν δεῖται πρὸς ἡδονὴν ἅμα καὶ τροφήν. 5. Οἱ ποιμένες χρωῦνται τοῖς κυσὶ ρύλαξι τῶν οἰῶν καὶ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν βοῶν. 6. Οἱ παλαιοὶ σφόδρα πενθοῦντες ἐν χρῶ ἐκείροντο. 7. Ὡ γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει. 8. Οὐ θέμις ἐστὶ τῷ αἵματι τῶν πρέσβειων τὰς χεῖρας μιάνειν. 9. Ποικίλα τοῖς ταῶσι τὰ πτερά ἐστίν.

10. Ὁ Νεῖλος ποταμὸς τοῖς ὕδασι τοὺς τῆς Αἰγύπτου ἀγροὺς πιαίνει. 11. Πόλεις ἄνευ ἀρχόντων ναυσὶν ἄνευ κυβερνητῶν ὁμοιαί εἰσιν. 12. Νύμφαι ἐκτρέφουσι Δία τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι. 13. Καλὸν μὲν ἔχων σῶμα, ψυχὴν δὲ κακὴν, κακὸν ἔχεις κυβερνήτην ἐν νηϊ καλῇ. 14. Νυκτὸς οἱ πρέσβεις ὄχοντο πρὸς βασιλεία. 15. Σεμίραμις Νινύα τῷ υἱεὶ τὴν βασιλείαν καταλείπει.

30.

1. Τοῦ πλοίου ἡγεμὼν εἶνε ὁ κυβερνήτης. 2. Διὰ μὲν τῶν χειρῶν [δοτ.] ἐργαζόμεθα, διὰ δὲ τῶν ποδῶν βαδίζομεν, διὰ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν βλέπομεν, διὰ δὲ τῶν ὠτων ἀκούομεν, διὰ δὲ τῆς ῥινὸς ὀσφραϊνόμεθα. 3. Διὰ τοῦ κτενίου τὰς τρίχας κτενίζομεν. 4. Τὰ ὄνειρατα τέκνα τῆς νυκτὸς εἶνε. 5. Ὁ Θαλῆς ἦτο (εἰς ἕκ) τῶν ἐπτὰ σοφῶν. 6. Ὡς εἰς τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς, οὕτω εἰς τὸ πλοῖον ὁ κυβερνήτης ἀναγκαῖος εἶνε. 7. Εἰς [ἐν] τὰ πλοῖα ἡ δύναμις τῶν Ἀθηναίων ἦτο. 8. Καθὼς διὰ τοῦ γάλακτος ἡ γυνή, οὕτως ἡ παιδεία τὸν ἄνθρωπον τρέφει διὰ τῆς μαθήσεως. 9. Οἱ λύκοι μὲ τοὺς κύνας ὅμοιοι εἶνε.

Ἐπίθετα.

Τρικατάληκτα.

31.

1. Τὰ Πάρνηθος ὄρη ὑλήεντα ἦν. 2. Πολλάκις οἱ ἄνθρωποι ἄκοντες τοῖς ἐχθροῖς παρέχουσιν ὠφέλειαν. 3. Πολλάκις βραχεῖα ἡδονὴ μακρὰν τίκτει λύπην. 4. Τοὺς ἡμίσεις τῶν στρατιωτῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ λείπομεν. 5. Τῶν ἀγαθῶν ἕνεκα πράττειν δεῖ τὰ ἡδέα, ἀλλ' οὐ τὰ ἀγαθὰ τῶν ἡδέων ἕνεκα. 6. Τῶν ζῶων μόνος ὁ ἄνθρωπος φωνῆεις ἐστίν. 7. Ὁ τῶν Αἰθιοπίων χρῶς μέλας ἐστίν. 8. Βραχεῖαί εἰσιν αἱ τοῦ βίου ἡδέαι ἡμέραι. 9. Ἀρχὴ ἡμισυ παντός. 10. Ἡ τῆς ἀρετῆς ὁδὸς τραχεῖά ἐστίν. 11. Χαλεπὸν ἐστὶ μακρὰν συνήθειαν ἐν βραχεῖ (χρόνῳ) λύειν. 12. Ὅμηρος εἰκάζει τὸν Ἀπόλλω νυκτὶ μελαίνῃ. 13. Ἐν τοῖς

ὕλησιν ὄρεσι θηρεύομεν τὰς ταχέας ἐλάφους. 14. Διὰ τὰς εὐρείας καὶ βαθείας τάφρους ἢ διάβασις τοῖς ἵππευσι χαλεπὴ ἦν.

32.

1. Ὁ ὕπνος μὲ τὸν θάνατον [δοτ.] ὅμοιος εἶνε. 2. Ἡ δρόσος τῆς ἐσπέρας ψυχρὰ εἶνε καὶ εἰς γυμνοὺς [δοτ.] ἀνθρώπους βλαβερὰ. 3. Εἰς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν σχεδὸν πᾶσα ἡ Ἀσία ὑπήκοος ἦτο. 4. Οἱ ἀγαθοὶ πολῖται ἐκουσίως [ἐκόντες] ὑπακούουσιν εἰς τοὺς νόμους. 5. Μὴ πιστεύετε εἰς τοὺς γλυκεῖς τῶν κολάκων λόγους. 6. Οἱ Λίβυες μαῦροι εἶνε. 7. Εἰς τὸν Κῦρον πάντες ἐπέιθοντο ἐκουσίως. 8. Τὸ τῶν πληγῶν αἷμα μαῦρον εἶνε. 9. Ἀπλοῦν μὲν εἶνε τὸ δίκαιον, εὐκολος δὲ ἡ ἀλήθεια. 10. Παντὸς ἔργου ἡ ἀρχὴ εἶνε δύσκολος.

Δικατάληκτα.

33.

1. Τοῖς μεταμελομένοις ἀμαρτωλοῖς οἱ θεοὶ ἰλεῶ εἰσιν. 2. Θηρίων ἀπάντων μάλιστα εὐκερων ἔλαφος. 3. Καὶ τὰ θηρία μνήμονά ἐστι τῶν εὐεργετῶν. 4. Οἱ σώφρονες αἰὶ τοῦ θανάτου μνήμονές εἰσιν. 5. Ὁ χρηστὸς μέλλων ἀποθνήσκειν εὐελπίς ἐστιν. 6. Ἐνδεεῖς τῶν ἐπιτηδείων ἐσμέν. 7. Οὔτε χρυσοῦς οὔτε δυναστεία τοὺς ἀνθρώπους εὐδαίμονας ποιεῖ. 8. Φιλῶ σου τῷ ἀδελφῷ· ἀληθέε γάρ ἐστὸν (=εἶνε) καὶ ἐπιεικέε τῇ φύσει. 9. Ἄφρονες ἀνθρωποὶ τοῖς εὐήθεσι τῶν κολάκων λόγοις πιστεύουσιν. 10. Ὁ ἐν Δελφοῖς νεὸς τιμίων ἀναθημάτων ἀνάπλευς ἦν. 11. Οἱ ἄρρενες τῶν ἐλάφων τοῖς κέρασι διαφέρουσι τῶν θηλειῶν. 12. Πλάτων λέγει τὰς Μούσας ἐν ταῖς τῶν εὐφυῶν ψυχαῖς εἶναι. 13. Πολλάκις χαλεπὸν ἐστι τῶν ἀληθῶν τὰ ψευδῆ χωρίζειν. 14. Ἀχάριστον ἀνθρωπον στέργειν ἀδύνατόν ἐστιν. 15. Τὸ ἄφρον τῷ φρονίμῳ ἐναντίον ἐστίν. 16. Ὁ θάνατος ταῖς ὑγιέσι καὶ ταῖς ἀσθενέσι φύσει κοινός ἐστιν.

34.

1. Εἰς τοὺς παῖδας εἶνε πρέπον σαφῆ καὶ ἀληθῆ νὰ λέγωσιν. 2. Ἐλευθέρου ἀνδρός (ἴδιον) εἶνε πάντοτε τὰ ἀληθῆ νὰ λέγη. 3.

Πόλις ἀνδρῶν φιλοπατρίδων τειχῶν καὶ πύργων δὲν ἔχει χρεῖαν.
 4. Εἰς τοὺς εὐσεβεῖς εὐμενεῖς εἶνε οἱ θεοί. 5. Ὁ φθόνος σημεῖον εἶνε
 σαφές ἤθους κακοῦ [πονηρός]. 6. Τὸ τῶν βοῶν γένος εἰς τοὺς ἀν-
 θρώπους ὠφέλιμον εἶνε. 7. Ἡ Σικελία νῆσος ἦτο εὐδαίμων. 8. Αἱ
 τοῦ σώφρονος ῥήτορος συμβουλαὶ εἰς τὸν δῆμον ὠφέλιμοι εἶνε.

Μονοκατάληκτα.

35.

1. Πλάνης ἦν τοῖς παλαιοῖς ἡ ψυχὴ τῶν ἀτάφων ἔξω τῶν
 πυλῶν τοῦ Ἄδου. 2. Οἱ τῶν πλουσίων Ἀθηναίων παῖδες τρί-
 βωνες τῆς ἵππικῆς ὄντο δεῖν εἶναι. 3. Ἥλιξ ἤλικι χαίρει
 διαλεγόμενος. 4. Μᾶλλον αἰροῦ ἄπαις ἢ κακόπαις εἶναι. 5
 Πένης αὐτάρκης ἦττον λυπεῖται πλουσίου πλεονέκτου. 6. Ἐν
 Θήβαις τῆς Αἰγύπτου εἰκόνες εἰσὶν ἄχειρες ὡς (=ἐπειδὴ) οὐ
 δεχομένης δῶρα τῆς δικαιοσύνης. 5. Φιλοπάτριδες ἄνδρες τὴν
 πατρίδα οὐχ ὑπολείπουσιν ἐν κινδύνοις. 5. Οὐκ ἀγνώως τῷ Θεῷ
 ὁ τοὺς ἀνθρώπους λανθάνων πονηρός. 9. Ὁ ἤλιξ τὸν ἤλικα
 τέρπει· παῖς μὲν παῖδα, γέρων δὲ γέροντα.

36.

1. Ὁ Σωκράτης καὶ τὸ θέρος [γεν.] καὶ τὸν χειμῶνα ἀχίτων
 καὶ ἀνυπόδητος ἦτο. 2. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐμεγαλοφρόνου, ὅτι μόνου (ἐκ)
 τῶν Ἑλλήνων δὲν ἦσαν ἀνακατωμένοι οὐδὲ ἤλθον ἔξωθεν, ἀλλ' (ἦσαν)
 οἱ πρῶτοι κάτοικοι. 3. Εἰς τοὺς νομάδας καὶ τοὺς φιλοχρημάτους πᾶσα
 γῆ πατρὶς εἶνε. 4. Οἱ χωρὶς πατέρα παῖδες εἶνε πένητες. 5. Τὰ
 ὑγροβατικὰ πτηνὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔχουσι μακρὸν αὐχένα. 6. Οἱ μὴ
 πετῶντες εἰσέτι νεοσσοὶ ἔχουσι πάντοτε τὸ στόμα ἀνοικτόν. 7. Ὁ
 Κῦρος ἦτο ὁ ἀνδρειότατος τῶν συνομηλικῶν. 8. Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς
 πενήτων ἀνθρώπων υἱὸς ἦτο.

Γράψον τὸ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον γένος τῶν ἐξῆς ἐπιθέτων :

ὀξύς, πλατύς, εὐρύς, βαθύς, βραχύς, τραχύς, παχύς, εὐσεβής,
 εὐγενής, πλήρης, εὐτυχής, ψευδής, χαρίεις, φωνήεις, σώφρων,
 εὐδαίμων, εὖνους, κακόνους, χρυσοῦς, ἄτακτος, ἄχρηστος,
 ἀλμπός, ἄσπας, ἄσπαξ

Ἀνώμαλα ἐπίθετα.**37.**

1. Πραέσι λόγοις, ἀλλ' οὐ βία ὁ θυμὸς πραύνεται. 2. Οἱ ποιμένες ἐπιμελοῦνται, ὅπως σῶ οἱ οἶες ὦσιν. 3. Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ. 4. Τὸ ἀθάνατον τοῦ ἀνθρώπου σῶν καὶ ἀδιάφθαρτον μένει. 5. Οἱ παῖδες τοὺς πρᾶους πατέρας καὶ τὰς πραεῖας μητέρας στέργουσιν. 6. Ὀμιλίαν ἔχε τοῖς πραέσιν ἀνθρώποις. 7. Ἀλέξανδρον, τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα, μέγαν προσαγορεύουσιν. 8. Πρᾶοι λόγοι οὐκ αἰετὸν σημεῖον πρᾶου ἤθους εἰσίν. 9. Στρατιὰ πολλή καὶ καλὴ ἄνευ στρατηγῶν θηρίῳ μεγάλῳ ἔοικε κεφαλὴν οὐκ ἔχοντι. 10. Τὸν ἰσχυρὸν καὶ πρᾶον χρὴ εἶναι. 11. Μὴ ἐν πολλοῖς ὀλίγα λέγε, ἀλλ' ἐν ὀλίγοις πολλά. 12. Ἡ τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων παιδεία τοῖς γονεῦσι μεγάλην παρέχει φροντίδα. 13. Ἀδικίας ἀρχούσης ἡ πόλις οὐ πολὺν χρόνον μένει. 14. Αἱ ἐν τῷ μεγάλῳ πεδίῳ ὕλαι ἦσαν μεστὰι πολλῶν καὶ ἀγρίων θηρίων.

38.

1. Μεγάλοι κόποι μεγάλης δόξης πηγαὶ εἶνε. 2. Ἐν Λακεδαίμονι εἰς τοὺς γέροντας μεγάλη τιμὴ ἦτο. 3. Ἦτο νύξ βαθεῖα καὶ σιωπὴ πολλή. 4. Πολὺν χρόνον μέχρι τοῦδε πάντας ἐπιβουλεύεσαι. 5. Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχουσι φόβον. 6. Πλοῦτος γεννᾷ πολὺν φόβον. 7. Πολὺς ὕπνος βλαβερὸς εἶνε εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων. 8. Εἰς πολλοὺς ὁ πλοῦτος αἰτίος εἶνε μεγάλων συμφορῶν. 9. Ἐν Ταρσῷ, πόλει μεγάλῃ καὶ εὐδαίμονι, ἀνάκτορα ἦσαν τοῦ βασιλέως τῶν Κιλικίων.

Σύγκρισις τῶν ἐπιθέτων.

Παραθετικὰ εἰς τερος, τατος.

§ 15. *Οἱ θεοὶ σοφώτεροί εἰσιν ἢ οἱ ἄνθρωποι* = οἱ θεοὶ εἶνε σοφώτεροι παρὰ οἱ ἄνθρωποι.

Κανὼν : Ὁ ἢ μετὰ τὰ συγκριτικὰ ἐξηγεῖται συνήθως διὰ τῆς παρά.

§ 16. *Οἱ θεοὶ σοφώτεροι εἰσι τῶν ἀνθρώπων* = οἱ θεοὶ εἶνε σοφώτεροι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Πόλεμον ἔνδοξον αἰρετώτερον νομίζομεν αἰσχρᾶς εἰρήνης = πόλεμον ἔνδοξον προτιμότερον νομίζομεν ἀπὸ τὴν αἰσχρὰν εἰρήνην.

Κανὼν : Μετὰ τὰ παραθετικὰ ἀντὶ τοῦ ἢ τίθεται συνήθως γενικὴ (γενικὴ συγκριτικὴ). Ἡ γενικὴ αὕτη ἀναλύεται ἐν τῇ νέᾳ διὰ τῆς ἀπὸ καὶ αἰτιατικῆς.

39.

1. Σιγὴ πολλάκις αἰρετωτέρα ἐστὶ λόγου. 2. Ἄγαθός σύμβουλος βασιλεῖ χρησιμώτατον ἀπάντων τῶν κτημάτων ἐστίν. 3. Ἡ εἰρήνη οὐκ αἰεὶ λυσιτελεστέρα ἐστὶ τοῦ πολέμου. 4. Τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα παυόμενον τῆς ἀρχῆς οὐ πλουσιώτερον δεῖ γυγόνεσθαι (= νὰ ἔχη γίνῃ), ἀλλ' ἔνδοξότερον. 5. Εὐκλεῆς πόλεμος αἰρετώτερος αἰσχρᾶς εἰρήνης. 6. Τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς κάλλος τιμιώτερον δεῖ ἡγήσασθαι τοῦ ἐν τῷ σώματι. 7. Κῦρος ἔφυ εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλοτιμώτατος καὶ φιλομαθέστατος. 8. Πασῶν Ἀθηναίων τιμιωτάτη πόλις. 9. Ἀγησίλαος φίλοις μὲν πραότατος, ἐχθροῖς δὲ φοβερώτατος ἦν. 10. Ἐν ταῖς πόλεσιν ἐντιμότεροί εἰσιν οἱ πλούσιοι τῶν πενήτων. 11. Μετὰ τὸν θάνατον οἱ πλουσιώτατοι τοῖς πενεστάτοις ὁμοιοὶ εἰσιν. 12. Οὐκ ἐστὶν ἀρετῆς κτῆμα βεβαιώτερον. 13. Ἡ δόξα βεβαιώτερον κτῆμα ἐστὶ τοῦ πλούτου, βεβαιώτατον δ' ἡ ἀρετὴ.

40.

1. Σεμίραμις ἐπιφανεστάτη ἦτο ἀπὸ ὅλας ὁμοῦ τὰς παλαιὰς γυναῖκας. 2. Θεόφραστος ὁ φιλόσοφος ἀνὴρ συνετώτατος καὶ φιλοπαινώτατος ἦτο. 3. Δὲν ὑπάρχει κτῆμα τιμιώτερον ἀπὸ τὴν ἀρετὴν. 4. Ἀπὸ ὅλα τὰ ἐν τῷ βίῳ πράγματα ἡ ψυχὴ εἶνε θειώτατον. 5. Τίς (εἶνε) ἀξιώτερος νὰ ἀρχῇ ἀπὸ τὸν Κῦρον ; 6. Οἱ ἀδυνατώτατοι (ἐκ) τῶν ἀνθρώπων καὶ φθονερώτατοι εἶνε. 7. Τὸ κυνήγιον εἰς τοὺς Πέρσας φαίνεται [δοκεῖ] ὅτι εἶνε ἀληθεστάτη μελέτη πρὸς τὸν πόλεμον. 8. Οἱ εὐνοϊκώτατοι (ἐκ) τῶν φίλων εἶνε καὶ ἀπλούστατοι. 9. Οἱ

Αίθιοπες εἶνε πλέον μαῦροι ἀπὸ τοὺς Λιβύας. 10. Ἀσθενεστέρα ἀπὸ τὸν ἄνδρα εἶνε ἡ γυνή.

Παραθετικά εἰς ἰων, ἰστος.

41.

1. Σώφροσιν ἀνδράσι δίκαιοι ψόγοι ἡδίους εἰσὶν ἀδίκων ἐπαί-
νων. 2. Ἐλένη, ἡ Μενέλεω γυνή, πασῶν τῶν Ἑλληνίδων
καλλίστη ἦν. 3. Οὐδὲν γονεῦσι θανάτου παίδων ἄλγιον. 4. Συμ-
βούλευε μὴ τὰ ἡδίστα, ἀλλὰ τὰ κάλλιστα. 5. Τάχιστόν ἐστι
νοῦς, διὰ παντὸς γὰρ τρέχει. 6. Ὁ βαθύτατος ὕπνος ἡδιστός
ἐστίν. 7. Οὐδὲν αἰσχίον ἐστίν ἢ ἄλλα μὲν ἐν νῶ ἔχειν, ἄλλα
δὲ λέγειν. 8. Καλλίστη ἀρετὴ ταῖς γυναιξίν ἡ σωφροσύνη. 9.
Καὶ πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τι-
μιώτερόν ἐστίν ἡ πατρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν
μείζονι μοῖρα (¹) καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν
ἔχουσιν. 10. Οἱ μὲν Πέρσαι πολλῶ πλείους τῶν Ἑλλήνων ἦσαν
ἐν Μαραθῶνι, οἱ δ' Ἕλληνες τῶν Περσῶν πολλῶ βελτίους. 11.
Οἱ χριστιανοὶ περὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς καὶ τοῦ σύμπαντος
αἰῶνος ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. 12. Οὐ δεῖ τοὺς πολίτας
τὸ ἡδιστον συμβουλευεῖν, ἀλλὰ τὸ λυσιτελέστατον. 13. Πάντων
αἰσχιστός ἐστίν ὁ τῆς πατρίδος προδοτής.

42.

1. Αἰσχροτέρον ἀμάρτημα ἀπὸ τὴν ἀχαριστίαν δὲν εἶνε. 2. Ἀ-
σθένηϊαν πολὺ εὐκολώτερον εἶνε νὰ ὑποφέρῃ τις παρὰ λύπην. 3. Εὐ-
ἀρεστον εἶνε τὸ νὰ εὐτυχῇ τις, εὐαρεστότερον δὲ τὸ νὰ εὐεργετῇ. 4.
Μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ εἶνε νοῦς ἐν ἀνθρώπου σώματι. 5. Ἀπὸ ὅλα
πλέον εὐἀρεστον εἶνε ἡ φιλία. 6. Ὁ Πιπτακὸς λέγει «ἀπὸ τὰ ἄγρια
θηρία κάκιστος εἶνε ὁ τύραννος». 7. Γλῶσσα ἀχαλίνωτος εἶνε νόσος
αἰσχροτάτη. 8. Ἀπὸ τοὺς καλοὺς οἱ χειρότεροι ἐνίοτε εἶνε εὐτυχέ-
στεροι.

(¹) = τιμᾶται περισσότερο.

Ἀνώμαλα παραθετικά.

§ 17. Ὁ ἥλιος πολλῶ μείζων ἐστὶ τῆς γῆς = ὁ ἥλιος εἶνε (κατὰ) πολὺ μεγαλειότερος τῆς γῆς.

Κανὼν : Μετὰ τῶν παραθετικῶν ἐπιθέτων τίθεται δοτική, ἣτις σημαίνει τὸ μέτρον, καθ' ὃ ὑπερέχει ἢ ἐλαττοῦται τι ἄλλου. Ἡ δοτική αὕτη καλεῖται διαφορική.

43.

1. Αἱ γῶμαι τῶν γεραιτέρων ἀμείνους εἰσίν. 2. Σύμβουλος οὐδεὶς βελτίων ἐστὶ χρόνου. 3. Βελτιόνων κακίους ἐνίοτε εὐτυχέστεροί εἰσιν. 4. Τὸ κελεύειν ῥᾶόν ἐστὶ τοῦ πράττειν. 5. Οἱ τῆς συκῆς καρποὶ πεπαίτατοί εἰσιν. 6. Τὰ κακὰ πλείω ἐστὶ κατὰ τὸν βίον τῶν ἀγαθῶν. 7. Ἡ Ἀσία πολλῶ μείζων ἐστὶ τῆς Εὐρώπης. 8. Τοῖς Ἑλλήσι πλείους ποιηταὶ καὶ ῥήτορες ἦσαν ἢ τοῖς Ῥωμαίοις. 9. Ἀγαθοὶ ἄνδρες τῇ πόλει τὰ βέλτιστα συμβουλεύουσιν, οὐ τὰ ῥᾶστα καὶ τὰ ἥδιστα. 10. Ἄει κράτιστόν ἐστὶ τάληθῆ λέγειν. 11. Γνώμη φρενὸς κρείσσων ἐστὶν ἢ ῥώμη χειρῶν. 12. Ἀνθρώπῳ πάντων τῶν ἄλλων ζῶων ἐστὶ ῥᾶον ἄρχειν ἢ τῶν ἀνθρώπων. 13. Ἀχιλλεὺς ὁ Πηλέως καὶ Ἀντίλοχος ὁ Νέστορος πολλῶ θάττονες ἦσαν πάντων τῶν ἄλλων Ἀχαιῶν. 14. Κρεῖττόν ἐστὶ τῷ ποδὶ ἢ τῇ γλώττῃ ὀλιθάνειν. 15. Οἱ Ἀθηναῖοι πλήθει οὐ μείους ἦσαν τῶν Βοιωτῶν.

44.

1. Δὲν εἶνε χειρότερον κακὸν ἀπὸ τὴν λύπην εἰς τὸν ἄνθρωπον. 2. Εὐχαριστοῦ καὶ εἰς τὰ ὀλιγώτερα. 3. Ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν μεγαλειότερον κακὸν δὲν εἶνε. 4. Ἡ Ἰθνηρία τρέφει παχύτατα πρόβατα. 5. Ἡ σελήνη εἶνε μικροτέρα ἀπὸ τὴν γῆν. 6. Εἰς περισσοτέρας παλαιὰς πόλεις τὸ ὄνομα Λάρισσα ἦτο. 7. Ἡ πλεονεξία εἰς τοὺς ἀνθρώπους μέγιστον κακὸν εἶνε. 8. Ἡ λέγε τι ἀνώτερον τῆς σιωπῆς ἢ σιώπῃ. 9. Αἱ Ἀθῆναι κατὰ θάλασσαν μὲν ἀνώτεραι κατὰ ξηρὰν δὲ κατώτεραι τοῦ Φιλίππου ἦσαν.

Γράψον τὰ παραθετικά τῶν ἐπιθέτων :

γεραῖός, παλαιός, μέσος, σχολαῖος (= ἄργός, βραδύς), ταχύς, βαθύς, παχύς, φρόνιμος, ὠφέλιμος, εὖνους, ἄθυμος, ἄλυπος, ἐνδοξος, ἀδίκος, ἀδύνατος, ἄδηλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Παραθετικά ἐπιρρήματα.

§ 18. Ἦλθεν ὡς τάχιστα = ἦλθεν ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα.

Κανὼν : Τὸ ὡς μετὰ τῶν ὑπερθετικῶν καὶ τῶν ἐπιρρημάτων ἐπιτείνει αὐτὰ καὶ καλεῖται ἐπιτατικόν.

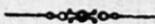
45.

1. Οἱ γονεῖς μάλιστα πάντων τοὺς παῖδας φιλοῦσιν. 2. Οἱ φιλόσοφοι τὰ περὶ θεῶν ἄμεινον καὶ ἀκριβέστερον γινώσκουσιν ἢ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι. 3. Θάπτον μὲν κυνὸς ὁ ἵππος τρέχει, τάχιστα δὲ ἡ ἔλαφος. 4. Ἡ φιλοτιμία μάλιστα παροξύνει πρὸς τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐντιμα. 5. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας Ἀριστοτέλην ἐθαύμαζε καὶ ἠγάπα οὐχ ἤττον, ὡς αὐτὸς ἔλεγε, τοῦ πατρός· δι' ἐκείνον μὲν γὰρ ἔφη ζῆν, διὰ τοῦτον δὲ καλῶς ζῆν. 6. Τήμερον πρωιαίτερον ἐξωρμήθημεν ἢ χθές. 7. Ἐπορεύθησαν οὐ μεῖον ἢ ἑκατὸν τεσσαράκοντα σταδίους. 8. Τῶν ἄλλων θαυμαζόντων ἐκπρεπῆ τινα κιθαρωδόν, Σκύθης τις, ἠδῖον, ἔφη, ἀκούω τοῦ ἵππου χρεμετίζοντος. 9. Πασῶν τῶν ὀρνίθων ἠδιστα ἄδει ἡ ἀηδὼν. 10. Εἰρέξης μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ἤτταν ὡς τάχιστα ἔφυγεν εἰς τὴν Ἀσίαν.

46.

1. Ἀγαθοὺς παῖδας εὐκολώτατα πρὸς τὴν πειθῶ συνηθίζομεν. 2. Οἱ Ἕλληνες πρότερον ἦσαν ἀνώτεροι παρά τῶρα. 3. Διὰ τῆς ἀνδρείας [δοτ.] οἱ στρατιῶται τὴν ζωὴν των σώζουσι μᾶλλον παρά διὰ τῆς φυγῆς. 4. Πολλοὺς ὀλιγώτερον ἐνδόξους ἄνδρας μεγαλειτέρους νομίζω τοῦ Ἀλεξάνδρου. 5. Τίς ταχύτερον ἀπὸ ἐμέ τρέχει; 6. Ἀπότλεισον ὅσον τὸ δυνατόν [ὡς] τάχιστα· διότι οἱ πολέμιοι εἶνε πλη-

σίον. 7. Τὰ ἀμαρτήματα τῶν ἄλλων πάντες εὐκολώτερον γνωρίζουσιν παρά τὰ ἰδικά των [τὰ ἑαυτῶν]. 8. Οἱ ἀνδρεῖοι ἐντιμότερον ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ τοῦς δειλοῦς.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ

Σημ.—Οἱ μὲν ὀλογράφως γεγραμμένοι ἀριθμοὶ θὰ ἀποδοθῶσι δι' ἀραβικῶν οἱ δὲ ἀραβικοὶ ὀλογράφως.

47.

1. Κατ' Ἀριστοτέλη φίλος ἐστὶ μία ψυχὴ ἐν δυοῖν σώμασιν.
 2. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς προστάτης ἦν τῆς σχολῆς ἔτη δυοῖν δέοντα πενήκοντα.
 3. Εὐφράτης ποταμὸς ἐστὶ τὸ εὖρος τεττάρων σταδίων.
 4. Ὁ παρασάγγης, περσικὸν μέτρον, ἔχει τριάκοντα στάδια ἢ πενήκοντα καὶ ἑπτακοσίους καὶ ὀκτακισχιλίους καὶ μυρίους πόδας.
 5. Τοῦ Κύρου στρατεύματος ἦν ἀριθμὸς τῶν μὲν Ἑλλήνων ὀπλιῆται μύριοι καὶ τετρακόσιοι, πελτασται δὲ δισχιλίοι καὶ πεντακόσιοι, τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων δέκα μυριάδες καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν.
 6. Ἀβροκόμα εἶχε τριάκοντα μυριάδας στρατιᾶς.
 7. Πλάτων ἐτελεύτησε τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος.
 8. Ἡ μυῖα ἐξάπους οὔσα, τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυοῖν χεροῖν χρῆται.
 9. Οἱ Σπάρτης γέροντες δυοῖν δέοντες τριάκοντα ἦσαν.
 10. Ἀλέξανδρος ἐπὶ Πέρσας στρατεύων τρισμυρίους πεζοὺς καὶ πεντακισχιλίους ἰππέας ἤγεν.

48.

1. Ὁ Μαρσύας ποταμὸς ἔχει πλάτος 25 πόδας.
 2. Μία χελιδὼν δὲν κάμνει ἄνοιξιν.
 3. Αἱ ὑψηλότεραι πυραμίδες εἶνε 400 ποδῶν (κατὰ) τὸ ὕψος.
 4. Τὴν 9 καὶ 7 ἡμέραν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις λοιμοῦ διεφθείροντο.
 5. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ Ποτιδαίας τὴν 3 ἡμέραν ἔφθασαν [ἀφίκοντο].
 6. Πρὸς 300 ποτὲ μυριάδας χιλιάδες 4 ἐν Θερμοπύλαις ἐμάχοντο.
 7. Παρεδόθη ὁ Σωκράτης εἰς τοὺς 11.
 8. Τὰ 2 φορὰς 5 εἶνε 10.

49.

1. Τὰ δις δύο ἐστὶ τέσσαρα· τὰ τετράκις τέσσαρά ἐστιν ἑκαίδεκα. 2. Ἐν τῇ ἐν Πλαταιαῖς μάχῃ ἦν ὁ σύμπαρ ἀριθμὸς τῶν μὲν Ἑλλήνων εἰς δέκα μυριάδας, τῶν δὲ βαρβάρων εἰς πεντήκοντα. 3. Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις τρεῖς τοὺς Ἑλληνας ὑπερβαίνει· δις μὲν γὰρ ἀπαλλάττει τὴν Ἑλλάδα τῶν βαρβάρων, ἑπταπλάσιον δὲ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων ἀρχῆς. 4. Κύρος ἐστρατεύσατο ἐπὶ Ἀρταξέρξην ἔχων ὀπλίτας μὲν μυρίους καὶ χιλίους, ἑλκαστάς δὲ δισχιλίους. 5. Τὸ στάδιον ἔχει πέντε καὶ εἴκοσι καὶ ἑξακοσίους πόδας. 6. Τῶν Ἀρμενίων εἰσὶν ἵππεῖς μὲν εἰς ἑκατακισχιλίους, πεζοὶ δὲ εἰς τεσσαρακοντακισχιλίους. 7. Πύρρος δύο ἔτη καὶ τέσσαρας μῆνας ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἦν. 8. Οἱ Περσῶν παῖδες ἀπὸ πέντε ἐτῶν μέχρι τεσσάρων καὶ εἴκοσι μόνον ἐκτρέφονται, τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ ἀληθεύειν. 9. Οἱ Ἕλληνες δις μιᾷ ἡμέρᾳ ἐνίκησαν, κατὰ γῆν μὲν ἐν Πλαταιαῖς, κατὰ θάλατταν δὲ ἐν Μυκάλη.

50.

1. Ὁ Κίμων ἐνίκησε τοὺς Πέρσας 2 φορές εἰς 1 ἡμέραν [δοτ.]. 2. Τὰ 3 φορές 6 εἶνε 18. 3. Τὸν Ἀρχύταν ἐξέλεξαν [εἶλοντο] οἱ Περσῶν 6 φορές στρατηγόν. 4. Κατὰ τὴν 19 ἡμέραν [δοτ.] τοῦ Μουνησιχίου ἐπιεν ὁ Φωκίων τὸ κώνειον. 5. Κατὰ τὸ 10 ἔτος [δοτ.] μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἦτο ἡ ἐν Σαλαμῖνι νουμαχία. 6. Καὶ 1 φοράν νὰ λέγῃ τις ψευδὸς εἶνε αἰσχρόν. 7. Ὁ Ἀλκιβιάδης ἦτο κατὰ τὸ 7 καὶ 10 ἔτος τοῦ πολέμου ἡγεμὼν τῶν Ἀθηναίων.

Γράψον τὰ τακτικά, χρονικά, πολλαπλασιαστικά, διανεμητικά, οὐσιαστικά καὶ ἐπιρρήματα τῶν ἐξῆς ἀπολύτων ἀριθμητικῶν :

εἰς, δύο, τρεῖς, εἴκοσι, ἑκατόν, χίλιοι, μύριοι.

ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ

Προσωπικάί.

§ 19. *Ἡμεῖς μὲν στέργομεν τὴν εὐτέλειαν, ὑμεῖς δὲ τὴν πολυτέλειαν* = ἡμεῖς μὲν ἀγαπῶμεν τὴν ἀπλότητα, ὑμεῖς δὲ τὴν πολυτέλειαν.

Κανὼν : Αἱ ὀνομαστικαὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν (ἐγώ, σύ, ἡμεῖς, ὑμεῖς) τίθενται μόνον, ὅταν πρόκειται νὰ δηλωθῇ τὸ πρόσωπο μετ' ἐμφάσεως ἢ ἀντιδιαστολῆς, ὡς εἰς τὰς ἀντιθέσεις, ἄλλως παραλείπονται.

§ 20. *Ἔφη τὴν θυγατέρα μετὰ οὗ γηράσειν* = εἶπεν ὅτι ἡ θυγάτηρ θὰ γηράσῃ μαζί του (μεθ' ἐαυτοῦ).

Κανὼν : Αἱ πλάγιαί πτώσεις τοῦ τρίτου προσώπου τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας τίθενται ἀντὶ τῶν αὐτοπαθῶν.

§ 1.

1. Κύρος ἐφοβεῖτο μή οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι. 2. Θεὸς εὐμενῆ πατήρ ἐστι καὶ σοὶ καὶ ἡμῖν πᾶσιν. 3. Εὖ πράττοντός σου πολλοὶ φίλοι. 4. Οὐδεὶς κόσμος οὔτε ἡμῖν οὔτε ὑμῖν οὔτε πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις καλλίων ἐστὶ τῆς ἀρετῆς. 5. Ἐγὼ σου ἐρρωμενέστερός εἰμι. 6. Ἡ μήτηρ νὼ στέργει. 7. Σφῶ ἔχετε φιλοπιστότατον. 8. Νῶν ἦν κακὴ νόσος. 9. Σφῶν ὁ πατήρ χαρίζεται· σφῶ γὰρ σπουδαίως τὰ γράμματα μαθάνετε. 10. Ἄρ' οὖν σφῶν μὲν ἡ Τύχη εὖνους, νῶν δὲ δυσμενῆς αἰεὶ; 11. Δαρείος ἐβούλετό οἱ τῷ παιδὲ ἄμφω παρεῖναι. 12. Πολλοὶ κακῶς πράττουσιν, οὐ σὺ μόνος. 13. Ἔφη τὴν θυγατέρα ἐν Ἄργει μετὰ οὗ γηράσειν. 14. Ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες, ὑμῖν πιστεύομεν καὶ ὑμᾶς δεῖ πιστεῦειν ἡμῖν. 15. Θάνατος ἡμᾶς καὶ ὑμᾶς μένει.

§ 2.

1. Εἰς ἡμᾶς πάντας ἡ φύσις εἶνε θνητή. 2. Σὲ ἐνθυμοῦμαι, φίλε, πάντοτε. 3. Εὐχαρίστως πείθομαι εἰς σέ, ὦ πάτερ. 4. Ἦ Ἰησοῦ, ἐγὼ μαθητῆς σου εἶμαι, σὺ δὲ εἶσαι διδάσκαλός μου. 5. Πολλοὶ μὲν περισσότερα κτήματα ἔχουσιν ἀπὸ ἐμέ, ὀλίγοι δὲ μεγα-

ειτέραν αὐτάρκειαν. 6. Ἄνευ σοῦ, ὦ θεέ, οἱ ἄνθρωποι ἀσθενεῖς
 εἶνε. 7. Ἡμεῖς μὲν οἱ δύο γράφομεν, ὑμεῖς δὲ οἱ δύο παίζετε. 8. Οὐ-
 μὲν εἰς ὑμᾶς εὐαρεστότερον εἶνε ἀπὸ τὸν ἔπαινον τῶν γονέων. 9. Σᾶς
 συμβουλευόμεν νὰ φεύγητε τὰς συναναστροφὰς τῶν κακῶν ἀνθρώπων.
 10. Ὁ θεὸς πολλὰ ἀγαθὰ εἰς ἡμᾶς παρέχει.

Αὐτοπαθεῖς.

§ 21. *Στέργω ἑμαυτὸν* = ἀγαπῶ τὸν ἑαυτὸν μου.
 Κανὼν : Αἱ αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι τίθενται ἐπὶ ταυτοπροσω-
 πείας. Ἐν τῇ ὀμιλουμένη μεταχειριζόμεθα μόνον τὴν τριτοπρόσωπον
 αὐτοπαθῆ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων, ἀλλὰ παραθέτομεν κατόπιν
 αὐτῆς τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας μου, σου, του (= αὐτοῦ), μας,
 σας, τους (= αὐτούς). π. χ. τοῦ ἑαυτοῦ μου (= ἑμαυτοῦ), τοῦ ἑαυ-
 τοῦ σου (= σεαυτοῦ), τὸν ἑαυτὸν του (= εαυτόν), τὸν ἑαυτὸν μας
 (= ἡμᾶς αὐτούς), τὸν ἑαυτὸν σας (= ὑμᾶς αὐτούς), τὸν ἑαυτὸν τους
 (= αὐτούς τῶν).

§ 3.

1. Ἐν τοῖς Ἀπατουρίοις οἱ τε πατέρες καὶ οἱ συγγενεῖς σύν-
 σφίσι αὐτοῖς. 2. Βούλου ἀρέσκειν πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον.
 3. Οὐχ οἱ ἀκρατεῖς τοῖς μὲν ἄλλοις βλαβεροί, ἑαυτοῖς δὲ ὠφέ-
 λιοι, ἀλλὰ κακοῦργοι μὲν τῶν ἄλλων, ἑαυτῶν δὲ πολὺ κα-
 ρυργότεροι. 4. Πολλάκις σαυτῷ ἔχθιστος εἶ πάντων. 5. Πάν-
 των μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνου. 6. Μηδέποτε δοῦλον ἠδοναῖς
 ἑαυτὸν ποίει. 7. Οὐδεὶς ἐλεύθερός ἐστιν, ὅστις ἑαυτοῦ μὴ κρατεῖ.
 8. Ἐβούλετο ὁ Κλέαρχος ἅπαν τὸ στράτευμα πρὸς ἑαυτὸν
 χεῖν τὴν γνώμην. 9. Μετὰ τὸν τῶν Περσῶν πόλεμον πλουσιώ-
 εροι καὶ εὐδαιμονέστεροι ἑαυτῶν ἐγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι. 10.
 Οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι σοφίας μέρος ἑαυτὸν γινώσκειν. 11. Οἱ
 λέφαντες παίουσι τοῖς ὕδοῦσι σφᾶς αὐτούς.

§ 4.

1. Διὰ τῶν ὄρκων [δοτ.] ἢ τὸν ἑαυτὸν μας κατηγορίας αἰσχροῦ
 πολυόμεν ἢ φίλους ἐκ μεγάλων κινδύνων. 2. Τῶν γονέων ἀνάξιον

τὸν ἑαυτὸν σου παρέχεις. 3. Ἐγὼ καὶ σὲ καὶ τὸν ἑαυτὸν μου ἄληθεὶς τῆς πατρίδος φίλους νομίζω. 4. Πολλοὶ τὰ ἀμαρτήματά τω διὰ λόγων [δοτ.] καλύπτουσιν. 5. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶνε εἰς τὸ ἑαυτὸν των πολέμιοι. 6. Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται εἰς τὸν ἑαυτὸν του δίκαιος. 7. Πολλοὶ ἄνθρωποι οὔτε εἰς τὸν ἑαυτὸν των οὔτε εἰς ἄλλου εἶνε ὠφέλιμοι. 8. Ὁ δίκαιος ὄχι μόνον εἰς τοὺς συμπολίτας του ὠφελιμος εἶνε, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον αὐτὸς εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

Ἄλληλοπαθεῖς καὶ ἡ αὐτός.

§ 22. *Βλάπτουσιν ἀλλήλους* = βλάπτει ὁ εἰς τὸν ἄλλον, βλάπτονται μεταξύ των.

Κανὼν : Ἡ ἀλληλοπαθὴς ἀντωνυμία σημαίνει τὴν σχέσιν τῆς ἀμοιβαιότητος ἐνὸς πρὸς ἄλλον ἢ πολλῶν πρὸς πολλούς.

§ 5.

1. Ὁ ἐλέφας καὶ ὁ λέων πολέμιοι ἀλλήλοις εἰσίν. 2. Βοηθεῖτε ἀλλήλοις. 3. Τοῖς γνησίοις φίλοις φθόνος οὐκ ἔστι πρὸς ἀλλήλους. 4. Ἀθροῖ ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν ἐπέπιπτον ἀλλήλοις καὶ κατεπάτουν ἀλλήλους. 5. Ἀδελφῷ ὁ θεὸς ἐποίησε ἐπὶ μεῖζον ὠφελεία ἀλλήλοισιν ἢ χεῖρε καὶ πόδε καὶ ὀφθαλμῶν. 6. Τὸ αὐτό, ὃ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν βῆστόν ἐστιν, ἄλλοις χαλεπώτατον. 7. Ὁ Κύρος αὐτὸς τῆ ἑαυτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρσην, τὸν τῶν Περσῶν στρατηγόν, ἐν τῇ μάχῃ ἀποκτείνει. 8. Ἐφη τὴν δεισιδαιμονίαν ὀλίγου δεῖν τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ δειλίᾳ. 9. Παῖδες τῶν αὐτῶν γονέων οὐκ αἰεὶ ἀλλήλοις ὅμοιοι εἰσιν.

§ 6.

1. Οὐδὲν μεγαλιότερον ἀγαθὸν εἰς τὴν πόλιν (εἶνε) ἢ οἱ πολῖται νὰ εἶνε φίλοι μεταξύ των. 2. Οἱ κοινοὶ κίνδυνοι κάμνουσι τοὺς συμμάχους νὰ διάκεινται [ἔχω] φιλοφρόνως μεταξύ των. 3. Περὶ τίνος ὁμιλοῦσι μεταξύ των οὔτοι οἱ ὑπηρέται ; Περὶ τῆς ἑαυτῶν κυριακῆς. 4. Τὸ αἰνίγμα τῆς Σφιγγὸς ἦτο «τί εἶνε τὸ ἴδιον δίπουν καὶ τρίπουν καὶ τετράπουν ;» 5. Ἐὰν ἐπιθυμῶμεν [εἰ μεθ' ὀριστ.] νὰ ἔχωμεν φίλον ἀγαθόν, αὐτοὶ πρέπει νὰ εἰμεθα ἀγαθοί. 6. Πῶς ἀρέσκ

νε. κ σέ ὁ Πλάτων ; Περισσότερον θαυμάζω αὐτὸν ἀπὸ πάντας τοὺς ἐν φιλοσόφους. 7. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰς ἑαυτοὺς εἶνε πολεμιώτατοι. ἡμέ. Εἰς τοὺς παῖδας τῶν αὐτῶν γονέων πολλάκις δὲν εἶνε οἱ αὐτοὶ ὀ. ῥόποι.

Κτητικά.

§ 23. Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἀνδρειότατοι ἦσαν = οἱ ἰδικοί μας πρόγονοι ἀνδρειότατοι ἦσαν.

Κανὼν : Ἐν τῇ ὀμιλουμένη ἀντὶ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν μεταειριζόμεθα τὸ ἐπίθετον ἰδικὸς μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν σου, σου, του, μας, σας, των· π. χ. ὁ ἐμὸς φίλος = ὁ ἰδικός μου φίλος, ὁ σὸς πατήρ = ὁ ἰδικός σου πατήρ, ὁ ἡμέτερος παῖς = ὁ ἰδικός μας παῖς, ὁ ὑμέτερος υἱός = ὁ ἰδικός σας υἱός, ὁ σφετέρος ἐχθρὸς = ὁ ἰδικός των ἐχθρός.

§ 24. Στέργομεν τοὺς γονέας = ἀγαπῶμεν τοὺς γονεῖς μας.

Κανὼν : Ὅπως παραλείπονται αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ὅπου ἐν εἶνε χρεία ἐμφάσεως ἢ ἀντιδιαστολῆς, οὕτω παραλείπονται καὶ ἡ κτητικά ἢ αὐτοπαθεῖς, τιθεμένου μόνον τοῦ ἄρθρου πρὸ τοῦ οὐγκαστικοῦ, οἷον : ὁ πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν = ὁ πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν του. Ἀντὶ δὲ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν ἐμὸς, σὸς, κλπ. μεταειρίζονται οἱ ἀρχαῖοι πολλάκις τὰς γενικὰς τῶν ἀπλῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν (μου, σου), εἴτε τῶν αὐτοπαθῶν (ἐμαντοῦ, σεαυτοῦ) ἢ ἐμφάσεως π. χ. πάντες στέργουσι τοὺς σφετέρους ἢ εαυτῶν πατέρας ἢ τοὺς πατέρας τοὺς εαυτῶν. — ὁ ἐμὸς πατήρ ἀγαθός ἐστιν ἢ ὁ πατήρ μου ἀγαθός ἐστιν.

57.

1. Πάντες στέργουσι τοὺς σφετέρους πατέρας. 2. Τὰ ἡμέτερα, ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ἀναλίσκομεν. 3. Μὴ εἰς τὸ σόν, ἀλλ' εἰς τὸ ἡ πόλει βέλτιστον βλέπε. 4. Ὁ ἐμὸς πατήρ κατέλιπεν οὐσίαν ἐν σχεδὸν τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων, ἐμὲ δ' ἐπτά ἐτῶν ἄντα καὶ τὴν ἀδελφὴν πέντε. 5. Οὐκ ἐνδίκόν ἐστιν ἀποθνήσκειν τοὺς σούς, τοὺς δ' ἐμούς τὸ φῶς βλέπειν. 6. Τὴν σὴν χεῖρα, ὧ ἐός, φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστιν. 7. Ὁ σὸς σούς τὸ τὸ σῶμα εἶπας

βούλεται μεταχειρίζεται. 8. Ὁ μὲν ἐμὸς παῖς σπουδαῖός ἐστιν ὁ δὲ σὸς ἀμελής. 9. Μᾶλλον πιστεύετε τοῖς ὑμετέροις ὀφθαλμοῖς ἢ τοῖς τούτου λόγοις. 10. Ξέρξης πρὸς Ἀρτάβανον «Σῶζε ἔφη, τὸν οἶκον, τὸν τε ἐμὸν καὶ τὴν ἐμὴν ἀρχήν· σοὶ γὰρ μόνον ἐκ πάντων τὰ σκῆπτρα τὰ ἐμαυτοῦ ἐπιτρέπω.»

58.

1. Τὰ ἰδικά σου ἐκ τῶν ἰδικῶν σου εἰς σὲ προσφέρωμεν. 2. Πόλι κατοικῶ γείτονα τῆς ἰδικῆς σας. 3. Εὐσεβεῖς ἦσαν οἱ ἰδικοί μα πατέρες. 4. Ὁ βίος μας εἶνε γεμάτος [μεστός τινος] ἀπὸ πολλοῦ κακά. 5. Ἄμασις πρὸς Πολυκράτη λέγει· εἰς ἐμὲ αἱ ἰδικαί σου με γάλαι εὐτυχίαι δὲν ἀρέσκουσιν. 6. Τὸν ἑαυτὸν μας καὶ πάντα τὰ ἰδικά μας ἀγαπῶμεν. 7. Εἰς τὸν βίον μας δὲν διαμένει πάντοτε τὸ αὐτὸ σχῆμα. 8. Μὴ ὀργίζου ἐναντίον μου, ὦ μῆτερ, διότι δὲ εἶνε ἰδικόν μου τὸ ἔργον, ἀλλὰ τῆς ἀδελφῆς μου. 9. Νόμιζε ὅτι τὰ ἰδικά μου εἶνε ἰδικά σου. 10. Διὰ τὴν βραθυμίαν σας ἔχουσιν οἱ πολλοὶ ἡμεῖς τὰ ἰδικά μας (πράγματα).

Δεικτικά.

59.

1. Ἡ γυνὴ ἦδε καλὴ ἐστίν. 2. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λόγῳ τάδε λέγει· εἰ πολλῶν βελτίω Δισχίνου ἐμὲ γινώσκετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τούτῳ ἀλλ' ἐμοὶ πιστεύετε. 3. Πλάτων ὁ Ἀθηναῖος λέγει· ἡ τραγωδία ἐστὶ τῆςδε τῆς πόλεως εὐρημα. 4. Ἐμοιγε σοφία καὶ εὐσέβεια πάντων τιμιώτερά ἐστι· ταῦτα γὰρ ἀγαθὰ βεβαιότατά ἐστιν. 5. Ἄτοπόν ἐστὶ τὴν τῶν ἀπάντων σωτηρίαν τούτοις ἐπιτρέπειν. 6. Ἀρχῆς τυγχόντων ἰσθι ταύτης ἀξίος. 7. Θαλῆς ἔφη κοινότατον εἶναι ἀπάντων τὴν ἐλπίδα· καὶ γὰρ οἷς ἄλλο μηδὲν αὕτη πάρεστιν. 8. Ταύταιν δὴ ταῖν θυγατέροιν ἡ μὲν ἔτι νέα οὔσα ἀπέθανε, τὴν δὲ ἠγάγετο γυναῖκα ὁ Αἰγέως (δηλ. υἱός). 9. Πολλῶν κακιῶν ἄρχα ἢ ἀμάθεια· ταύτην οὖν ἀποσπάσας κάκεινας συναφαιρεῖ. 10. Ἦδε ἡ ἡμέρα μεγάλων κακῶν ἐστίν αἰτία πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν.

60.

1. Δὲν γνωρίζεις τοῦτο, ὅτι ψυχῆς ἀσθενούσης, οἱ λόγοι εἶνε ἰα-
 ροί ; 2. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θεμιστοκλῆς ἔλεγε τὰ ἐξῆς. 3. Ὁ βίος
 ἐν θέατρον εἶνε ὁμοιος· διὰ τοῦτο πολλάκις οἱ κάκιστοι τὸν κάλλι-
 τον τόπον ἔχουσιν. 4. Σοφώτατα τὰ ἐξῆς γράμματα ἦσαν ἐν Δελ-
 οῖς : γνώριζε [γνώθι] τὸν ἑαυτὸν σου. 5. Ταῦτα μὲν σὺ λέγεις,
 παρ' ἡμῶν δὲ ἄγγελλε τὰ ἐξῆς. 6. Τοῦτον ἐδῶ τὸν ἄνδρα, ἂν [εἰ]
 οὗτος εἶνε ἀνὴρ, ὁ δῆμος στεφανώνει [στεφανοῖ]. 7. Συνήθιζε τὸν
 ἑαυτὸν σου νὰ εἶσαι ὄχι σκυθρωπός, ἀλλὰ σκεπτικός· διότι δι' ἐκεῖνο
 ἐν θά φανῆς [δόξεις] ὅτι εἶσαι αὐθάδης, διὰ τοῦτο δὲ φρόνιμος.
 8. Σοφοκλῆς Ἀθήνας τῆς Ἑλλάδος ὀφθαλμὸν ὀνομάζει· διότι αὕτη
 τῶν ἑλληνικῶν πόλεων καλλίστη καὶ μεγίστη ἦτο. 9. Τοῦ-
 τῶν αἴτιος ἦτο Χαιρεφῶν οὗτος ἐδῶ.

Ἀναφορικάι.

§ 25. *Τί ἐστι τοῦτο, ὃ φῆς*—τί εἶνε τοῦτο, τὸ ὁποῖον (ὀποῦ)
 λέγεις ; —*ὅστις βούλεται*—ὅποιος θέλει.

Κανὼν : Ἡ ὀμιλουμένη ἀντὶ τῆς ὁς μεταχειρίζεται τὴν ὀποῖος
 τὸ ἐπίρρημα (ὀ)ποῦ, ἀντὶ δὲ τῆς ὅστις τὴν ὀποῖος.

§ 26. *Ἴωμεν καὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἀνδρός*—ἄς ὑπάγωμεν καὶ ἄς
 κούσωμεν τὸν ἄνδρα.— *μὴ μιμώμεθα*—ἄς μὴ μιμώμεθα.

Κανὼν : Ἡ ὑποτακτικὴ σημαίνει ἐπιθυμίαν τοῦ λέγοντος καὶ τί-
 ται κατὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ, σπανιώτερον τοῦ
 ἑνικοῦ, εἰς δῆλωσιν προτροπῆς. Ἡ ὀμιλουμένη προτάσσει τὸ μόριον
 τῆς ἐπιθυμίας. Ἡ ἄρνησις εἶνε μὴ.

61.

1. Ταῦτά ἐστιν, ἃ ἐγὼ πιστεύω ἀληθῆ εἶναι. 2. Ἄ φέγομεν,
 ταῦτα μὴ μιμώμεθα. 3. Μοχθεῖν ἀνάγκη· τὴν δὲ ἀτυχίαν, ὅσ-
 ος φέρει κάλλιστα, ὁ ἀνὴρ οὗτος σοφός. 4. Οὕτως ἀμφοῖν ἐστιν,
 κάλλιστα εὐχόμεθα. 5. Τούτοις ἐπιβουλεύει, ὑπὲρ ὧν οἱ πρόγοι
 αὐτοῦ ἐκινδύνευσαν. 6. Πόλις, ἐν ἣ μάλιστα οἱ πολῖται τοῖς
 ἐπιβουλεύουσιν, ἐν εἰρήνῃ τε ἄριστα διάγει καὶ ἐν πολέμῳ
 ἀσφάλειαν ἔχει. 7. Ὅπερ ἐν τῇ νῆϊ ὁ κυβερνήτης ἐστὶ,

τοῦτο ἐν τῇ πόλει ὁ νόμος. 8. Ἀγανακτεῖν οἶομαι τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅς πάντων Ἀργείων κρατεῖ καὶ ᾧ πείθονται Ἀχαιοί. 9. Τίνος ὁ λόγος μάλιστα ἰσχύει; Οὐ ἢ πράξις ὁμοία ἐστὶ τῷ λόγῳ. 10. Τίς πλουσιώτερος ἢ εὐδαιμονέστερός ἐστι τοῦ μεγάλου βασιλέως, ὅς πάσης τῆς Ἀσίας ἄρχει; 11. Οἱ τῶν τιμῶν μετέχειν βούλονται, τούτους καὶ τοὺς κινδύνους δεῖ ὑπομένειν.

62.

1. Εὐτυχῆς εἶνε ὁ λαός, τοῦ ὁποίου ὁ βασιλεὺς εἶνε σοφός. 2. Οὗτοι ἀληθῶς εἶνε εὐδαιμόνες, οἱ ὁποῖοι σοφοὶ καὶ σώφρονες εἶνε. 3. Ὅσα νὰ κάμνης εἶνε αἰσχρόν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ νὰ λέγῃς ὅτι εἶνε καλόν. 4. Ὁ Ἡρακλῆς ἐτέλεσε δώδεκα ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ὁ Εὐρυσεύς προσέταξεν. 5. Εἰς ὅσους ἀρκοῦσι τὰ παρόντα, δὲν ἐπιθυμοῦσι παντάπασι τὰ ξένα [ἀλλότρια]. 6. Ἀμελεῖς ἐκεῖνα, περὶ τῶν ὁποίων [ῶν] πρέπει νὰ ἐπιμελησῶ. 7. Ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον [ὄν] οἱ θεοὶ ἀγαπῶσιν [φιλέω], ἀποθνήσκει νέος. 8. Σοφός εἶνε ὁ ἀνὴρ, τὸν ὁποῖον λέγεις, σώφρων δὲ οὐχὶ [οὔ]. 9. Ταῦτα ἄς μὴ μιμώμεθα, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς κατηγοροῦμεν.

Ἀόριστοι, ἐρωτηματικά καὶ συσχετικά.

63.

1. Ἐκεῖνος ὀλβιώτατος, ὅτῳ (ᾧτινι) μηδὲν κακόν ἐστιν. 2. Ἐν ἧτινι πόλει πλεῖστοι εὐτυχοῦσιν, αὕτη ἄριστα διοικεῖται. 3. Σόλων ὑπὸ Κροίσου τοῦ Λυδίας βασιλέως, ἐρωτηθεὶς τίνα εἶδεν εὐδαιμονέστατον πάντων τῶν ἀνθρώπων, ἀπεκρίνατο Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον. 4. Τῶν κακῶν ἄλλ' ἅττα δεῖ ζητεῖν αἷτια, ἄλλ' οὐ τὸν θεόν. 5. Τίς εἶδε Σωκράτη ἐρίζοντά τῳ; 6. Εἰ φιλίαν του διώκεις, τὸν τρόπον αὐτοῦ ἐξέταξε. 7. Ἡ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγῆν ἔχε. 8. Οἶος ὁ βίος, τοιοῦτος καὶ ὁ λόγος, οἶος ὁ λόγος, τοιαῦτα καὶ αἱ πράξεις. 9. Ὅσω δειλότερός ἐστιν ὁ στρατιώτης, τοσοῦτῳ ἦττον τὴν ψυχὴν σφῆζει. 10. Πότερον μᾶλλον θαυμάζεις, Αἰσχύλον ἢ Σοφοκλέα; 11. Τί (=διὰ τί) δὲ ἔδρα ταῦτα ὁ δεῖνα; 12. Ἀκούσωμεν τί ἕκαστος λέγει,

μᾶλλον δὲ τί ἐκάτερος. 13. Πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ὁ δαίμων ἐπιτάττει πόνους, ἄλλοις ἄλλους.

64.

1. Τίς εἶνε εἰς τὸν ὁποῖον περισσότερον πιστεύεις παρὰ εἰς τὸν πατέρα σου καὶ εἰς τὴν μητέρα ; 2. Ὡραῖόν τι (πράγμα) ἢ ἀλήθεια (εἶνε). 3. Δημοσθένης ἐν λόγῳ τινὶ λέγει τὰ ἐξῆς· «ἀπιστία τὰς πόλεις περισσότερον φυλάττει ἢ τὰ τείχη καὶ αἱ τάφροι καὶ ἄλλα τοιαῦτα.» 4. Δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς, ὅστις δὲν εἶνε φίλος εἰς τὸν ἑαυτὸν του. 5. Εἰς τίνα φίλοι πλουσιώτεροι ἦσαν ἢ εἰς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν ; 6. Εἰς ποῖον ἐκ τῶν δύο λοιπὸν πρέπει ἡμεῖς νὰ πειθώμεθα εἰς τοῦτον ἢ εἰς ἐκεῖνον ; 7. Ὡ ξένοι, τίνας εἶσθε ; 8. Ὁ Λυκοῦργος διατάσσει τοὺς Σπαρτιάτας, ὅσα ἐλευθερίαν εἰς τὰς πόλεις παρασκευάζουσι, ταῦτα μόνα ἔργα ἑαυτῶν νὰ νομίζωσιν. 9. Ἡ Παφλαγονία ἔχει καὶ τὰ δύο, καὶ πεδιάδας ὠραιότητας καὶ ὄρη ὑψηλότατα.

Γράψον τῶν κατωτέρω ἀντωνυμιῶν 1. τὴν ἐνικ. δοτ. 2. τὴν δοτ. πληθ. 3. τὴν ἐνικ. γεν. 4. τὴν γεν. πληθ. 5. τὴν αἰτ. πληθ. ἐγώ, σύ, τίς, τίς, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ὅδε, ἦδε, τόδε, ὅς-τις, ἦτις, ὅ,τι.

Γράψον τὰς αὐτὰς πτώσεις τῶν ἐξῆς :
ἐκεῖνος ὁ ἡγεμὼν, ἐκεῖνη ἡ ἀδελφή, ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα, ποία ἐλπίς, οὐδεὶς μαθητής, τοιοῦτος πατήρ, τοιαύτη μήτηρ, πᾶς ἀνὴρ, πᾶσα ἀδελφή, πᾶν βῆμα.

ΡΗΜΑΤΑ

Ρήματα εἰς ω.

Ἐνεστῶς καὶ παρατατικὸς τοῦ ἐνεργητικοῦ.

§ 7. *Εἶθε πιστεύεις* = εἶθε νὰ πιστεύης.

Κανὼν : Ἡ εὐκτική σημαίνει εὐχὴν, ἣτις δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ

ἐν τῷ παρόντι ἢ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐν μὲν τῇ ἀρχαίᾳ πολλάκις προτάσσεται αὐτῆς τὸ εἶθε, ἐν δὲ τῇ νέᾳ πάντοτε.

§ 28. Δύο μὲν ὧτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥττω δὲ λέγωμεν = Δύο μὲν ὧτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα περισσότερα μὲν ἀκούωμεν, ὀλιγώτερα δὲ λέγωμεν.

Κανὼν : Μετὰ τὸ ἵνα τίθεται ἡ ὑποτακτικὴ (μετὰ ἱστορικούς δὲ χρόνους ἢ εὐκτικὴ).

§ 29. Ἐὰν τοῦτο λέγῃς, ὀρθῶς ἄν λέγοις = εἰάν τοῦτο λέγῃς, ἤθελες λέγῃ ὀρθῶς.

Κανὼν : Οἱ μετὰ τοῦ ἄν σύνδεσμοι, π. χ. εἰάν, ὅταν = ὅτε ἄν, ἕως ἄν κλπ. καὶ αἱ μετὰ τοῦ ἄν ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι καὶ ἐπιρρήματα π. χ. ὅς ἄν, ὅστις ἄν, ὅπου ἄν, ἀπαιτοῦσιν ὑποτακτικὴν.

§ 30. Ἀρέσκοι ἄν = ἤθελεν ἀρέσκη, ἡδύνατο νὰ ἀρέσκη.

Κανὼν : Τὸ δυνατόν νὰ γίνῃ ἐν τῷ ἐνεστώτι ἢ μέλλοντι ἢ μὲν ἀρχαία ἐκφράζει διὰ τοῦ ἄν καὶ εὐκτικῆς, ἢ δὲ νέα διὰ τοῦ ἤθελε ἢ τοῦ ῥήματος δύναμαι.

68.

1. Δύο ὁδῶ πρὸς τὴν πόλιν ἄγετον. 2. Μήποτε ἀκούοιτε ἐμοῦ λέγοντος ψευδεῖς λόγους. 3. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ποτὲ ἐστασιαζέτην. 4. Οἱ πολῖται τοὺς νόμους φυλαττόντων. 5. Σοφοὺς νόμιζε μὴ τοὺς ἀκριβῶς περὶ μικρῶν ἐρίζοντας, ἀλλὰ τοὺς εὖ περὶ τῶν μεγίστων λέγοντας. 6. Γύμναζε σαυτὸν πόνοις ἐκουσίοις, ἵνα καὶ τοὺς ἀκουσίους ῥᾶον ὑπομένης. 7. Τῶν ἀνδρῶν ἀγορευόντων οἱ νεανίαί σιγὴν ἐχόντων. 8. Ποσειδῶν συνῆγε τὰς νεφέλας καὶ ἐτάραττε τὸν πόντον ἐμβάλλων τὴν τρῖαιναν. 8. Πολλάκις γινώσκων τὰ κακὰ ἄνθρωπος, ὅτι κακὰ ἐστίν, ὅμως πράττει αὐτά. 10. Ὅταν πλεῖστά τις ἔχη, τότε πλεῖστοι τοῦτῳ ἐπιβουλεύουσιν. 11. Νόμιμον ἦν τοῖς Πέρσiais μῆτε πτύειν μῆτε ἀπομύττεσθαι ἐν τῷ φανερῷ. 12. Παρὰ (= ἐν συγκρίσει) τὰ ζῶα ὡσπερ θεοὶ ἄνθρωποι βιοτεύουσι, φύσει καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες. 13. Οἱ παῖδες ἀξίαν τιμὴν τοῖς γονεῦσι νεμέτωσαν.

66.

1. Εἴθε νὰ ἀποτρέπητε, ὦ θεοί, τὸ δεινὸν ἀφ' ἡμῶν. 2. Ἄς χαίρωμεν, ὦ φίλοι. 3. Ἄς μὴ φεύγωμεν, ἀλλὰ καλῶς ἄς ἀποθνήσκωμεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 4. Εἰς τίνα ἤθελεν ἀρέσκη πόλις ἄνευ νόμων ; 5. Φίλους ἔχων νόμιζε ὅτι ἔχεις θησαυρούς. 6. Ἡ Ἀθηναῖα ἐφιλονεῖκει πρὸς τὸν Ποσειδῶνα περὶ τῆς Ἀττικῆς. 7. Δύο ὄτα ἔχομεν, γλῶσσαν δὲ μίαν, ἵνα περισσότερα μὲν ἀκούωμεν, ὀλιγώτερα δὲ λέγωμεν. 8. Οἱ Κρήτες ἱκανοὶ [ἀγαθοὶ] νὰ τοξεύωσιν ἦσαν.

Ἐνεστῶς καὶ παρατατικὸς τοῦ μέσου καὶ παθητικοῦ.

67.

1. Νόμοις τοῖς ἐγχωρίοις ἐπεσθαι καλὸν ἐστίν. 2. Τῷ ἀδελφῷ μοι ἐπεσθον. 3. Ἐὰν πένη, ὀλίγοι φίλοι (δηλ. εἰσίν). 4. Ῥᾶστόν ἐστίν ἀπάντων ἑαυτὸν ἐξαπατᾶν· ὁ γὰρ βούλεται, τοῦτο ἕκαστος καὶ οἶεται· τὰ δὲ πράγματα πολλάκις οὐχ οὕτως ἐστίν. 5. Ἀχάριστος ἄνθρωπος μὴ νομιζέσθω φίλος. 6. Σωκράτης ἐκέλευε σὺν τοῖς θεοῖς (= μὲ τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν) ἄρχεσθαι παντὸς ἔργου. 7. Δεῖ τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων διαφέρειν. 8. Ἄττα ἂν σοι λογιζομένῳ φαίνεται βέλτιστα, ταῦτα τοῖς ἔργοις ἐπιτέλει. 9. Ὅρφεϊ κιθαρίζοντι ἐφείπετο τὰ τετράποδα καὶ τὰ ὄρνεα καὶ τὰ δένδρα. 10. Οἱ νεώτεροι τῇ τῶν πρεσβυτέρων ἐμπειρίᾳ παιδευέσθωσαν. 11. Σὺν θεῷ παντὸς ἔργου ἀρχώμεθα. 12. Βούλου ἀρέσκειν πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον. 13. Τῶν φιλοσόφων τινὲς τὴν ἀναρχίαν πάντων κακῶν μέγιστον εἶναι οἶονται. 14. Βούλου γονέας πρὸ παντὸς στέργειν καὶ ἐν τιμαῖς ἔχειν.

68.

1. Γενναίως ἄς μαχόμεθα περὶ τῆς πατρίδος. 2. Οἱ πολῖται εἰς τοὺς νόμους ἄς πείθωνται. 3. Εἴθε πάντες ἄνευ ὀργῆς νὰ σκέπτονται. 4. Πολλοὶ (ἐκ) τῶν νομιζομένων σοφῶν εἶνε ἀνόητοι. 5. Ὑπὸ τῶν Σκυθῶν εἰς τοὺς θεοὺς ἵπποι ἐθυσιάζοντο. 6. Οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς σκέπτεται. 7. Ἄς σκεπτώμεθα περὶ τῆς τῶν παιδῶν παιδείας. 8. Οὗτοι οἱ βόες πάντα τὸν χειμῶνα διὰ ξηροῦ χόρτου

[δοτ.] ἐτρέφοντο. 9. Οἱ ἄριστοι ἄς ἄρχωσιν [προστ.], οἱ δὲ ἀρχόμενοι ἄς πιστεῦσιν εἰς τοὺς ἄρχοντας. 10. Πείθεσθε, ὦ παῖδες, εἰς τοὺς γονεῖς. 11. Οἱ ἐκ τῆς μάχης φεύγοντες ἄς νομιζονται προδόται τῆς πατρίδος. 12. Οἱ δύο υἱοὶ [δυῖκ.] τοῦ Ξενοφῶντος ἐπαιδεύοντο ἐν Σπάρτῃ.

Μέλλων καὶ ἀόριστος α' τοῦ ἐνεργητικοῦ.

§ 31. γράψω=θὰ γράψω, θὰ γράφω.

Κανὼν : Ἡ ὁμιλουμένη δὲν ἔχει μονολεκτικὸν μέλλοντα, ἀλλὰ τὸν σχηματίζει περιφραστικῶς διὰ τοῦ θὰ καὶ ἐνεστ. ἢ ἀορ. τῆς ὑποτακτικῆς.

69.

1. Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης, μὴ δικάζε. 2. Τὴν πόλιν λέγουσι μέγαν κίνδυνον κινδυνεῦσαι. 3. Οὐκ ἄξιον τοῖς λόγοις μᾶλλον πιστεῦσαι ἢ τοῖς ἔργοις. 4. Ζεὺς τὴν Ἀθηναῖν ἐφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς. 5. Συμβούλευσον ἡμῖν, ὦ γέρον, ὅ,τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον εἶναι. 6. Παιδεύσομεν τοὺς παῖδας καὶ τοῦ κακοῦ κωλύσομεν. 7. Ὁ φρόνιμος οὐ τὸ ἥδιστον ἀλλὰ τὸ βέλτιστον τοῖς πολίταις συμβουλεύσει. 8. Σωκράτης οὐχ ἰκέτευσε τοὺς δικαστὰς ἀπολῦσαι αὐτὸν τοῦ θανάτου, ἀλλὰ πιστεύσας τῇ ἑαυτοῦ ἀρετῇ καὶ τῇ τῶν δικαστῶν δικαιοσύνῃ τὸν μέγιστον κίνδυνον ἐκινδύνευσεν. 9. Φυτεύτω συκὴν, ἵνα τὰ τοῦ υἱέος παιδία ἀπολαύωσι τῶν καρπῶν. 10. Κικέρων ἔλεγεν, ὅτι ἡδέως καταλύσοι τὸν βίον, εἰ παύσειεν Ἀντώνιον τῆς ὑβρεως. 11. Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη. 12. Ἐνισι λέγουσιν Ὅμηρον πολὺν χρόνον ἐν Ἰθάκῃ τῇ νήσῳ διατρέψαι. 13. Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν Εὐρυσθεὺς Ἡρακλεῖ τὸν Ἐρμάνθιον κάπρον εἰς Μυκήνας κομίζειν. 14. Πολλοὺς κακῶς πράξαντας ἐπηνώρθωσεν ἡ τύχη.

70.

1. Τίς ἤθελε πιστεύσῃ εἰς ψεύστην ; 2. Εἴθε νὰ με ἀκούσης, ὦ φίλε. 3. Ὁ χρόνος τὰ πάντα θὰ φανερώσῃ. 4. Πάντοτε εἰς ὑμᾶς τὰ

ὠφελιμώτατα θὰ συμβουλευώσωμεν, οὐχὶ τὰ εὐκολώτατα. 5. Ὁ Σωκράτης οὐδένα (ἐκ) τῶν πολιτῶν ἠδίκησεν. 6. Εὐκολον μὲν τὸ νὰ διατάξῃ τις, δύσκολον δὲ τὸ νὰ κάμῃ. 7. Οὐδέποτε εἰς τὰς ἡδονὰς ὁ σοφὸς θὰ δουλεύῃ. 8. Οὐδεὶς θὰ πιστεύσῃ εἰς τὸν ψεύστην. 9. Τίς ἤθελε πιστεύσῃ εἰς προδότην ; 10. Οὐδεὶς θὰ μὲ ἐμποδίσῃ εἰς τὸν λιμένα σας νὰ εἰσπλεύσω. 11. Ταύτην τὴν γέφυραν θὰ καταλύσωμεν. 12. Ἄγαθοὶ πολῖται τὴν πόλιν μᾶλλον θὰ σώσωσι παρά ἰσχυρὰ τεῖχη. 13. Θὰ πέμψωμεν εἰς ὑμᾶς ἰκανὸν στρατηγόν.

Γράψον τὸν μέλλ. καὶ ἀόρ. α' τοῦ ἐνεργ. ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσι τῶν ῥημάτων :

ἀλείφω, πείθω, καταγγέλλω, ἀπονέμω, κατακρίνω.

Μέλλων καὶ ἀόριστος τοῦ μέσου.

71.

1. Οἱ πολέμιοι ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν στρατεύονται. 2. Ὁ πατήρ μοι ἔλεγεν, ὅτι πορεύσοιτο. 3. Ἄναπαυσώμεθα, ὦ φίλοι. 4. Πάντες τιμῆς γεύσασθαι βούλονται. 5. Ὁ πατήρ ἀναπαυσάμενος πορεύσεται. 6. Ξενοφῶν ἐφοβήτο μὴ τράποιτο τὸ στρατεύμα ἐφ' ἀρπαγὴν. 7. Κρεῖττόν μοι δοκεῖ εἶναι ἐκόντας μᾶλλον ἢ ἄκοντας προσαγαγέσθαι τοὺς συμμάχους. 8. Κύρος τοὺς Πέρσας ἐλευθερώσας τοὺς δεσπότας Μήδους ἐδουλώσατο καὶ τῆς ἄλλης Ἀσίας μέχρι τῆς Αἰγύπτου ἐκράτησεν. 9. Οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο. 10. Οἱ Θηβαῖοι πρότερον μὲν ἐχθιστοὶ ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις, Δημοσθένους δὲ παρακελευσαμένου διελύσαντο τὰς ἐχθρας. 11. Εὐλογισάμενος τραποῦ πρὸς τὸ ἔργον. 12. Ὑμῶν σὺ πρῶτος, ὦ Κλέαρχε, ἀπόφηναι τὴν γνώμην. 13. Νόμος ἦν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὅποτε στρατεύοιντο, καλεῖν ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως σκηνὴν ἀκουστομένους τῶν Τυρταίου ποιημάτων ἅπαντας. 14. Πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τάγαθὰ τοῖς κτήσασθαι χαλεπώτερον εἶναι.

72.

1. Περὶ τῆς τῶν πολιτῶν σωτηρίας θὰ σκεφθῶμεν. 2. Πάντοτε θὰ πειθῶμεθα εἰς τοὺς νόμους τῆς πόλεως. 3. Ὁ χρηστός ἄνθρωπος οὐδέποτε θὰ ψευσθῇ. 4. Ὁ βασιλεὺς ἠλπίζεν ὅτι θὰ καταδουλώσῃ (εἰς ἑαυτὸν) τοὺς Ἕλληνας. 5. Θὰ πείθωμαι μᾶλλον εἰς θεὸν πρᾶ εἰς ἄνθρωπον. 6. Πῶς θὰ ἀποκρούσωμεν τοὺς ἐχθρούς; 7. Πρὸ τοῦ ἔργου καλῶς νὰ σκεφθῆς [ἀόρ. προστ. τοῦ βουλευόμεαι]. 8. Ἐὰν ἰγαθὸν φίλον ἐπιθυμῶμεν ν' ἀποκτήσωμεν, πρέπει ἡμεῖς αὐτοὶ νὰ εἴμεθα ἀγαθοί. 9. Ὅποιους ἂν θέλῃς νὰ κάμῃς φίλους, καλὸν τι λέγε περὶ αὐτῶν· διότι ἀρχὴ τῆς φιλίας εἶνε ὁ ἔπαινος.

Γράψον τὸν μέσον μέλλ. καὶ ἀόρ. ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσει τῶν ῥημάτων :

συγγράφω, διανέμω, ἀπαλείφω, ἐξαγγέλλω.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τοῦ ἐνεργητικοῦ.

§ 32. *Γέγραφα* = ἔχω γράψῃ.

Ἐγεγράφευ = εἶχον γράψῃ.

Κανὼν : Ἡ ὁμιλουμένη ἐκφράζει τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμ. περιφραστικῶς διὰ τοῦ ἔχω, τὸν δὲ ὑπερσυντέλ. διὰ τοῦ εἶχον καὶ τοῦ ἀόρ. τῆς ὑποτακτικῆς.

§ 33. *Πᾶς ἀνὴρ ἑαυτῷ ποιεῖ* = πᾶς ἀνὴρ χάριν ἑαυτοῦ, πρὸς ὠφέλειάν του κοπιᾷ. *Πάντες κακὰ νοοῦσι τῷ τυράννῳ* = πάντες κακὰ σκέπτονται κατὰ τοῦ τυράννου.

Κανὼν : Ἡ δοτικὴ σημαίνει καὶ τὸ πρόσωπον πρὸς ὠφέλειαν ἢ βλάβην τοῦ ὁποίου γίνεται τι καὶ λέγεται δοτικὴ χαριστικὴ ἢ ἀντιχαριστικὴ.

73.

1. Οἱ στρατιῶται τῶν πολεμίων δισχιλίους διακοσίους ἐξήκοντα πέντε πεφονεύκασιν. 2. Οἱ θεοὶ ἐπιμελῶς κατεσκευάκασιν, ὧν οἱ ἄνθρωποι δέονται. 3. Οἱ γέροντες οὐχ ἑαυτοῖς (δοτ. χαρ.) ἀλλὰ τοῖς τέκνοις δένδρα πεφυτεύκασιν. 4. Εἴφει τὰ τέκνα πεφονευκέναι, Μήδεια λέγεται. 5. Οἱ Λακεδαιμόνιοι Πλαταιὰς

κατελελύκεσαν. 6. Ἀλέξανδρος ἐπιδιώκων Δαρεῖον, τὸν Περσῶν βασιλέα, πολλῶν χρημάτων ἐκεκυριεύκει. 7. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐμίσουν Καίσαρα ὡς ὑπερήφανον, ὃν αὐτοὶ ταῖς τῶν τιμῶν ὑπερβολαῖς ὑπέρβρονα ἐπεποιήκεσαν. 8. Ἀγησίλαος μάλα ἔχαιρεν, ὅτι (=διότι) τοὺς Θεσσαλοὺς μέγιστον φρονοῦντας ἐφ' ἱππικῇ ἐνενικήκει. 9. Ἀλέξανδρος ἐν τῇ Μιλήτῳ πολλοὺς ἀνδριάντας ἀθλητῶν θεασάμενος Ὀλύμπια καὶ Πύθια νενικηκότων ἔλεξε· «Ποῦ τὰ τηλικαῦτα ἦν σώματα, ὅτε οἱ βάρβαροι ὑμῶν τὴν πόλιν ἐπολιόρκουν»; 10. Ἦκουσα τῆς γυναικὸς κεκραγίας· προσελθὼν δὲ εἶδον τὸ παιδίον αὐτῆς εἰς τὸ φρέαρ πεπτωκός. 11. Δαρεῖος τοῖς Ἑρετριεῦσι καὶ Ἀθηναίοις, οἱ τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἴωσιν ἐβεβοηθήκεσαν, ἐπολέμησεν. 12. Ἀρταξέρξου τελευτήσαντος οἱ Πέρσαι ἔλεγον· «καλῶς τῆς πατρίδος βεβασίλευκεν». 13. Οἱ τετελευτηκότες ἐλεύθεροὶ εἰσι νόσων καὶ λυπῶν καὶ πάντων τῶν τοῦ βίου κακῶν.

24.

1. Ὁ Σαρδανάπαλος στολὴν γυναικείαν εἶχεν ἐνδυθῆ. 2. Ὅτε ὁ ἥλιος εἶχε καταδύσῃ, οἱ πολέμιοι ἐπλησίαζον. 3. Φερεκύδης ἔλεγεν ὅτι [ἄπαρ.] εἰς κανένα θεὸν δὲν [οὐδεὶς] εἶχε θυσιάσῃ. 4. Τοὺς ἄλλους πολλὰκις ἔχετε σώσῃ πάντας. 5. Οἱ ποιηταὶ τοὺς Ἕλληνας ἔχουσι παιδεύσῃ. 6. Πολλὴν εἰς ὑμᾶς χάριν ἔχομεν ὅτι εἰς ἀρετὴν ἡμᾶς ἔχετε παιδεύσῃ. 7. Ἐχομεν πιστεύσῃ, ὅτι ὑπάρχει θεός. 8. Ἐχω ἀκούσῃ μὲν τὸ ὄνομα, δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι ὅμως. 9. Παρὰ τίνος ἔχεις μάθη ταύτην τὴν τέχνην; 10. Οἱ Θηβαῖοι εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ἐλθόντες καὶ δένδρα ἔχουσιν ἐκκόψῃ καὶ οἰκίας κατακαύσῃ καὶ χρήματα καὶ πρόβατα διαρπάσῃ.

Γράψον τὸν ἐνεργ. παρακ. ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσει καὶ τὸν ὑπερσ. τῶν ῥημάτων :

φεύγω, τρίβω, τίκτω, φθείρω, βάλλω, κλίνω.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τοῦ μέσου καὶ παθητικοῦ.

§ 34. *Γέγραμμαι* = ἔχω γραφθῆ ἢ εἶμαι γεγραμμένος.

Ἐγγεγράμμη = εἶχον γραφθῆ ἢ ἤμην γεγραμμένος.

Κανών : Ἡ ὀμιλουμένη περιφράζει τὸν μὲν παθητικὸν παρακ-
διὰ τοῦ ἔχω ἢ εἶμαι, τὸν δὲ ὑπερσυντέλ. διὰ τοῦ εἶχον ἢ ἤμην
καὶ ἄορ. τῆς ὑποτ. ἢ παρακειμ. τῆς μετοχῆς.

75.

1. Δύο ἀδελφῶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου πεπαίδευσθον. 2. Τοῖς θεοῖς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πολλοὶ νεφ' ἴδρυνται. 3. Ἡ θύρα κεκλείσθω. 4. Πρὸ τοῦ ἔργου εὐ βεβούλευσο. 5. Οἱ τετελευτη-
κότες τῶν πόνων καὶ λυπῶν ἀπηλλαγμένοι εἰσίν. 6. Ἡφαιστός ὑπὸ Διὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρρίφθαι λέγεται. 7. Δημοσθένης ἐν λόγῳ τινὶ λέγει· «Δεῖ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτρίψασθαι». 8. Ἐν τοῖς Δράκοντος νόμοις μία ἅπασιν ὤριστο τοῖς ἀμαρτάνουσι ζημίαι, θάνατος. 9. Τὰ ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμῶν πεφυτευμένα δένδρα ἡμῖν καρποὺς φέρει. 10. Ἐπειδὴ Ἀγησιλάῳ, στρατευσαμένῳ εἰς Μαντίνειαν, ὑπὸ Κρητὸς τινος ἐμεμήνυτο, ὅτι τὸ Ἐπαμεινώνδου στρατεύμα Σπάρτῃ ἐπιβουλεύοι, αὐτῆς ἐπορεύθη ἐπὶ τοὺς ἐναντίους καὶ ἀπέλυσατο τὴν πατρίδα τοῦ κινδύνου. 11. Ἡ Βαβυλῶν ὑπὸ Σεμιράμιδος τετειχίσθαι καὶ λαμπρότατα κεκοσμηθῆναι λέγεται. 12. Τοῖς κάλλιστα πολεμεῖν παρεσκευασμένοις μάλιστα ἐξεστὶν εἰρήνην ἄγειν. 13. Τοῖς νόμοις, ἐν οἷς τεθράμμεθα, πειθώμεθα. 14. Ἔργον τι ἐκάστω τῶν πολιτῶν ἐπιτετάχθω ἐν τῇ πόλει. 15. Ἐξεληλέγξαι, ὦ πονηρότατε, ἡμᾶς ἐξαπατήσας.

76.

1. Οἱ λησταὶ ἔχουσι φονευθῆ. 2. Οἱ (δύο) υἱοὶ τοῦ Ξενοφῶντος, Γρύλλος καὶ Διόδωρος, εἶχον παιδευθῆ ἐν Σπάρτῃ. 3. Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ἔχει ταφῆ. 4. Ἡ Πελοπόννησος ἀπὸ Πέλοπος ἔχει ὀνομασθῆ. 5. Ἐχετε πεισθῆ ὅτι εἶνε καλλίτερον ἐνδόξως νὰ ἔχητε ἀποθάνῃ παρὰ κακῶς νὰ ζῆτε. 6. Ἄς ἔχη ριφθῆ ὁ κύβος. 7. Τὰ μέλλοντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ σφῶς ἔχουσι κρυφθῆ. 8. Σὺ μὲν ἔχεις πεισθῆ ὑπ' ἐμοῦ, οἱ δ' ἄλλοι ἀκόμη δὲν εἶναι πεπεισμένοι. 9. Οἱ λησταὶ ἄς ἔχωσι φονευθῆ. 10. Θεόγνις ὁ ποιητὴς περὶ οὐδενὸς ἄλλου λόγον ἔχει κάμη [ποιοῦμαι] ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.

Γράψον τὸν παθ. παρακ. ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσι καὶ τὸν ὑπερσ.
ῶν ῥημάτων :

λείπω, πείθω, ἐκτείνω, ἀποστρέφω, παροξύνω.

Ἄοριστος α' καὶ μέλλων α' τοῦ παθητικοῦ.

77.

1. Λίθοι τε καὶ ξύλα καὶ τὰ τοιαῦτα ἀτάκτως μὲν ἐρριμ-
μένα οὐδὲν χρήσιμά ἐστιν· ἐὰν δὲ ταχθῆ, γίγνεται πολλοῦ ἄξιον
τιμήμα, οἰκία. 2. Πάντα τὰ κεκρυμμένα ἐκκαλυφθήσεται ποτε.
3. Ἀθηναίαι ὑπὸ τῶν Περσῶν κατεκαύθησαν. 4. Κῦρος ὁ νεώ-
τερος ὑπὸ Δαρείου τοῦ πατρὸς καταπεμφθεὶς σατράπης τῆς Λυ-
κίας καὶ τῆς Φρυγίας τῆς μεγάλης καὶ Καππαδοκίας περὶ πλεί-
στου ἐποιεῖτο, εἴ τῳ σπείσεται, μηδὲν ψεύδεσθαι. 5. Πόνου με-
γαλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς. 6. Κλέαρχος ὑπὸ τῶν ἐν Σπάρτῃ
τελῶν ἐθανατώθη. 7. Ἐρωτηθεῖσα ἡ Πυθία ἔχρησε Σωκράτη
σοφώτατον πάντων τῶν ἀνδρῶν εἶναι· ἐκ τούτου Σωκράτης
κάλιστα ἐφθονήθη. 8. Ἄνευ ὁμονοίας οὔτ' ἂν πόλις εὖ πολι-
τευθεῖη οὔτ' οἶκος καλῶς οἰκηθεῖη. 9. Τίς ἂν ὑμῖν πιστεύσειεν,
εἰ φωραθεῖτε ψευδῆ μαρτυρήσαντες ; 10. Οὐ θαυμάζω, εἰ ὁ ἄλ-
λους ἀπατήσας αὐτὸς ἀπατηθήσεται. 11. Τῶν πλείστων πό-
λεων ἐκπολιορκηθεισῶν οὐδεμία ἐλπὶς ἦν τοὺς πολεμίους ἠττη-
θήσεσθαι.

78.

1. Οἱ (δύο) ἀδελφοὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου ἐπαιδεύθησαν.
2. Εἴθε πάντες οἱ νεανίαι καλῶς νὰ παιδευθῶσιν. 3. Οἱ στρατιῶται
εἰς τὴν πολεμίαν γῆν λέγονται ὅτι ἐπορεύθησαν. 4. Ὁ ληστής θὰ
ἀπονευθῆ. 5. Ποῖοι ἐκ τῶν δύο περισσότερον ἤθελον σωθῆ οἱ φεύγον-
τες ἢ οἱ μυχόμενοι ; 6. Θὰ ταχθῆτε μεθ' ἡμῶν. 7. Θὰ ἀγγελ-
ῶσι ταῦτα εἰς τοὺς φίλους. 8. Τίνος τὸ ὄνομα θὰ γραφῆ εἰς τὰ
στρακὰ ; 9. Τὰ πρόβατα διὰ ξηροῦ χόρτου θὰ τραφῶσιν.

Γράψον τῶν κατωτέρω ῥημάτων :

1. τὴν ἀπαρέμφ. α' τοῦ ἐνεργ. ἀορ., β' τοῦ ἐνεργ. ἐνεστ., γ' τοῦ παθ. ἀορ., δ' τοῦ παθ. ἐνεστ.
2. τὸ 2 ἐνικ. τῆς ἴριστ. α' τοῦ ἐνεργ. ἀορ., β' τοῦ ἐνεργ. παρατ., γ' τοῦ παθ. ἀορ., δ' τοῦ παθ. παρατατ.
3. τὸ 2 πληθ. τῆς ὑποτακτ.
4. τὸ 3 ἐνικ. τῆς εὐκτικῆς
5. τὸ 2 ἐνικ. τῆς προστακτ.
6. τὴν γεν. ἐνικ. τῆς μετοχῆς
7. τὴν δοτ. πληθ. » »

α' τοῦ ἐνεργ. ἀορ., β' τοῦ ἐνεργ. ἐνεστ., γ' τοῦ παθ. ἀορ., δ' τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος.

ἀγορεύω, βασιλεύω, δια-τρίβω (ι), διαλύω (υ), νομίζω (ι)
ὑποπτεύω, ἀναπαύω, ἰδρύω (υ), ἀποκλείω, λούω.

Ῥήματα συνηρημένα εἰς εὖ

ἐν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ τοῦ ἐνεργητικοῦ.

79.

1. Φίλος φίλῳ συμπονῶν αὐτῷ πονεῖ. 2. Ὁ μάλιστα εὐτυχῶν μὴ μέγα φρονεῖτω. 3. Οὐδέποτε ἄθυμειν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ, τὰ βελτίῳ δὲ προσδοκᾶν αἰεὶ. 4. Τῷ πονοῦντι θεὸς συλλαμβάνει. 5. Ἀπὸ τῆς Νέστορος γλώττης, ὡσπερ μέλι, λόγος ἀπέρρει. 6. Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλείοις. 7. Τῷ πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν πάντα τὰ ἀγαθὰ οἱ θεοί. 8. Βοηθῶμε τοῖς φίλοις ἀποροῦσιν. 9. Ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος νεῶν Σελινοῦς ποταμὸς παραρρεῖ. 10. Δημοσθένης πολλάκι ἔλεγε· «Δεῖ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ δέοντα ποιεῖν». 11. Ψυχῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. 12. Βραχὺς ὁ βίος ἀνθρώπου εὖ πράττοντι, δυστυχοῦντι δὲ μακρός. 13. Τοῖς εὖ φρονούσιν συμμαχεῖ τύχη. 14. Εὐτυχοῖς καὶ τυγχάνοις ὧν ἐπιθυμεῖς. 15. Τοῖς μὲν πονηροῖς ἀπίσται, τοῖς δὲ χρηστοῖς πίστευε. 16. Νόει καὶ τότε πράττε.

80.

1. Εἶθε, ὦ θεε, νά μοι ἐκτελῆς [τελέω εὐκτ.] τὴν εὐχὴν. 2. Οὔτε μεταξὺ (ἐν) τῶν ἰχθύων φωνήν, οὔτε μεταξὺ τῶν ἀπαιδεύτων

ρετὴν πρέπει νὰ ζητῆ τις. 3. Ἡ γλῶσσα δὲν πρέπει νὰ προτρέχη
 οὐ νοῦ. 4. Εἰς τοὺς νέους τὸ νὰ σιωπῶσιν εἶνε καλλίτερον [κρεῖτ-
 ον] τοῦ νὰ λαλῶσιν. 5. Νὰ ἀσκήσῃς ἐγκράτειαν ὀργῆς καὶ ἡδονῆς
 καὶ λύπης. 6. Νὰ μὴ φθονῆς τοὺς εὐτυχοῦντας, ἵνα μὴ φαίνῃσαι
 δοκῶ] ὅτι εἶσαι κακός. 7. Ὁ Δημήτριος ἔλεγεν εἰς τὸν Νέρωνα.
 Σὺ μὲν μὲ φοβερίζεις θάνατον, σὲ δὲ ἡ φύσις».

Ρήματα εἰς εὐ

ν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ τοῦ μέσου καὶ παθητικοῦ.

81.

1. Τὸν ἰσχυρὸν δεῖ πρᾶον εἶναι, ὅπως οἱ πλησίον αἰδῶνται
 ἄλλον ἢ φοβῶνται. 2. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον, ἀπόλυσιν κα-
 τῶν. 3. Τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα ποιοῦ ἑταῖρον. 4. Οἱ μὲν νοσοῦντες
 κτῶν δέονται, οἱ δ' ἀτυχοῦντες φίλων. 5. Ἄξιον τούτους ἐπαι-
 εῖν τῶν ἀνθρώπων, οἱ μηδεμίαν ὠφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δι-
 αλοῦ. 6. Πέρσαι οὐχ ὅσιον ἠγοῦντο τοὺς νεκροὺς καίειν. 7. Ἡδὺς
 λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμένοις. 8. Κύρος φίλων ᾤετο δεῖσθαι,
 ἀλλὰ συνεργοὺς ἔχει. 9. Τοὺς μὲν θεοὺς φοβοῦ, τοὺς δὲ γονέας
 ἀγαπᾶ, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις πείθου. 10. Ἄ-
 γομεν αὐτοί, ταῦτα μὴ μιμῶμεθα. 11. Προσθήκει τοὺς
 θεοὺς αἰδεῖσθαι τοὺς γονέας. 12. Ἡγοῦ θῦμα κάλλιστον εἶ-
 ναι καὶ τοῖς θεοῖς μάλιστα ἀρέσκειν, ἐὰν ὡς βέλτιστον καὶ
 καιότατον σεαυτὸν παρέχῃς. 13. Αἱ ἄριστα δοκοῦσαι φύσεις
 μάλιστα δέονται τῆς παιδείας. 14. Ἄμεινόν ἐστιν ἀδικεῖσθαι
 ἢ ἀδικεῖν.

82.

1. Πρέπει νὰ ἐντρέπηται τις τοὺς φίλους. 2. Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐ-
 κενός νόμου ἔχει χρεῖαν. 3. Οἱ ἄρχοντες ἄς ἐπιμελῶνται (περὶ) πάν-
 των. 4. Οἱ τραγικοὶ διὰ τεσσάρων δραμάτων ἠγωνίζοντο· τὰ δὲ
 ἑσσερα δράματα ἐκαλοῦντο τετραλογία. 5. Νὰ μιμῆσαι τὰ σεμνά,
 καὶ μὴ μιμῆσαι κακοὺς τρόπους. 6. Μὴ μόνον νὰ ἐπαινῆτε τοὺς ἀγα-
 θούς, ἀλλὰ καὶ νὰ μιμῆσθε. 7. Πρέπει ὁ στρατιώτης νὰ φοβῆται
 ἄλλον τὸν ἄρχοντα παρὰ τοὺς πολεμίους. 8. Εἴθε νὰ μὴ ἀγαπῶ-

μαι [φιλέω] ὀλιγώτερον ἢ ὁ ἀδελφός μου. 9. Σὺ ὀλιγώτερον ἀγαπᾶσαι ἢ ὁ ἀδελφός σου. 10. Ὁ ἄρχων πρέπει νὰ φροντίζη περὶ τῶν ἀρχομένων.

Γράψον : 1. τὸν ἐνεστ. καὶ παρατ. τοῦ ἐνεργ. 2. τὸν ἐνεστ. καὶ παρατ. τοῦ παθ. ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσι τῶν ῥημάτων :
κοσμέω, κρατέω, λυπέω.

Ῥήματα εἰς αω

ἐν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ τοῦ ἐνεργητικοῦ.

83.

1. Ἔρα τῆς ἀρετῆς. 2. Πρὶν μὲν πεινῆν, πολλοὶ ἐσθίουσι, πρὶν δὲ διψῆν, πίνουσιν. 3. Οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη. 4. Τὸ μὲν σῶμα πολλάκις καὶ πεινῆ καὶ διψῆ· ἡ δὲ ψυχὴ πῶς ἂν ἦ πεινώη ἢ διψώη; 5. Θαλῆς λέγει· « Ἄριστα καὶ δικαιοτάτα ἂν ζῶης, ἔάν, ἃ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμᾶς, αὐτὸς μὴ δρᾶς ». 6. Τῶν μάχη νικῶντων καὶ τὸ ἄρχειν ἐστίν. 7. Ἄγις ὁ βασιλεὺς ἔλεγε τοὺς Λακεδαιμονίους οὐκ ἐρωτᾶν, ὅποσοι εἰσὶν, ἀλλὰ ποῦ εἰσι πολέμιοι. 8. Οἱ Πέρσαι εἴθιζον τοὺς παῖδας λεγόντων τῶν γεραιτέρων σιωπᾶν. 9. Ἀρχὴ τοῦ νικᾶν ἐστὶ τὸ θαρρεῖν. 10. Κλέαρχος ἦν, ὅτε ἐτελεύτα, περὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη. 11. Ὁ παῖ, σιώπα· παισὶ γὰρ σιγὴ κόσμον φέρει. 12. Ἄ μὴ προσήκει, μήτ' ἄκουε μήτ' ὄρα. 13. Θεμιστοκλέα τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον οὐκ εἶα καθεύδειν.

84.

1. Ἄς μὴ σε νικᾷ τὸ κέρδος. 2. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ἀποθνήκουσι [τελευτάω]. 3. Θαρραλέως, ὧ στρατιῶται, ἄς ὀρμῶμεν κατὰ τῶν πολεμίων [ἐπὶ μετ' αἰτίατ.]. 4. Πῶς ἤθελον τολμᾶ [ἂν μετ' εὐκτ.] νὰ βλάπτω τὸν φίλον; 5. Καλλιτέρον εἶνε τὸ νὰ μὴ ζῆ τις ἢ νὰ ζῆ ἀθλιῶς. 6. Εἴθε νὰ νικᾷ ὅ,τι εἰς πάντας μέλλει νὰ συμφέρῃ [συνόισειν]. 7. Ἄς τιμᾷ ἕκαστος τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀληθές. 8. Ἡ ὀργὴ σε πολλὰ κακὰ νὰ πράττης [δράω] ἀναγκάζει. 9. Ὁ Δημόκριτος μὲν πάντοτε ἐγέλα, ὁ Ἡράκλειτος

ἔ πάντοτε ἔκλαιεν. 10. Εὐκολώτερον εἶνε τοὺς πολεμίους ἢ τὸν
 ἑαυτὸν καὶ τὰς ἐπιθυμίας νὰ νική τις.

Ῥήματα εἰς αω

ἢ ν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ τοῦ μέσου καὶ παθητικοῦ.

85.

1. Ὅμοίως ἀμφοῖν ἀχροᾶσθαι δεῖ. 2. Εὖνους λόγος λύπη
 ἄται. 3. Ὑπὸ τοῦ δικαίου καλὸν ἐστὶν ἠττᾶσθαι. 4. Μακά-
 ρός ἐστιν, ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει· χρῆται γὰρ καλῶς εἰς
 αὐτὰ, εἰς ἃ δεῖ. 5. Γλώττης πειρῶ κρατεῖν. 6. Εἴτε ὑπὸ φίλων
 φέλει ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργέτει· εἴτε ὑπὸ τινος πόλεως
 ἐπιθυμοῦμεν τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν ὠφέλει· εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος
 ἀνάστασις ἀξίως ἐπ' ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα πειρῶ εὐ-
 ροιοῦν. 7. Ὅσοι γνώμη χρῶνται, ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς
 ἐστὶν, ἐν ἣ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσιν, οὗτοι ἀγαθοὶ πολῖται οὐκ
 εἰσὶν. 8. Τοῖς αὐτοῖς τις λόγους χρώμενος τοὺς μὲν βλάπτει ἂν,
 τοὺς δ' ὠφελοῖ. 9. Φίλους κτῶ μὴ πάντας τοὺς βουλομένους,
 ἀλλὰ τοὺς τῆς σῆς φιλίας ἀξίους ὄντας. 10. Ἐπεὶ οἱ πλεῖστοι
 τὴν εἰρήνην Νικίειον ὠνόμαζον, οὐ μετρίως ἀνιῶμενος Ἀλκι-
 βιάδης καὶ φθονῶν ἐβούλετο σύγχυσιν ὀρκίων. 11. Τῶν νικῶν-
 τῶν ἐστὶ καὶ τὰ ἑαυτῶν σώζειν καὶ τὰ τῶν ἠττωμένων λαμβά-
 νειν. 12. Γοργίας ἔλεγε Κίμωνα τὰ χρήματα κτᾶσθαι μὲν, ὡς
 (=ἵνα) χρῶτο, χρῆσθαι δέ, ὡς τιμῶτο. 13. Σωκράτης ἐκέλευε
 κτερίζεσθαι σὺν τοῖς θεοῖς ἄρχεσθαι παντὸς ἔργου.

86.

1. Εἴθε πάντες οἱ γονεῖς ὑπὸ τῶν τέκνων νὰ ἀγαπῶνται. 2. Οἱ
 ἀγαθοὶ ὑπὸ πάντων ἄς ἀγαπῶνται. 3. Προσπάθει κατὰ μὲν τὸ σῶμα
 ἄ εἶσαι φιλόπονος, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν φιλόσοφος. 4. Μηδέποτε ἄς
 ἐποπλανώμεθα ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν. 5. Εἰς τοὺς ἰατροὺς ἀδύνατον εἶνε
 τὰς νόσους νὰ ἰατρεύωσιν. 6. Διὰ τί μεταχειρίζεσαι κα-
 τοῦ ἀνθρώπου, ὧ Ἀντίσθενης; 7. Πένητας οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ

ἀποκτᾶ φίλους. 8. Προσπάθει εὐκόλως νὰ ὑποφέρῃς τὴν τύχην. 9. Τὰ ὄτα περισσότερον ἢ τὴν γλῶσσαν νὰ μεταχειρίζησαι.

Γράψον : 1. τὸν ἐνεστ. καὶ παρατατ. τοῦ ἐνεργ. 2. τὸν ἐνεστ. καὶ παρατατ. τοῦ παθ. ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσι τῶν ῥημάτων : ἀπατάω, ἐρωτάω, γεννάω.

Ῥήματα εἰς ὦ

ἐν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ τοῦ ἐνεργητικοῦ.

87.

1. Χαλεπῶς ἂν ταῖς τῶν ἀγαθῶν ἀρεταῖς ἐξισοίῃς τοὺς ἐπαίνοους. 2. Χρυσός ἐστίν ὁ δουλῶν θνητῶν φρένας. 3. Οἱ πολέμοιοι ἐπληθιάζον, ἵνα τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθεροῖεν. 4. Ζηλοῦ γείτονα γείτων. 5. Δίκαιον τοῖς ἄλλοις παρέχειν, ὅσα ἂν αὐτὸς ἀξιοῖς λαμβάνειν παρ' αὐτῶν. 6. Μηδένα ζηλοῦτε τῶν ἐσθλῶν ἀδικίας κερδαινόντων. 7. Ὁ νόμος κελεύει τιμᾶν τοὺς τὴν πατρίδα ἐλευθεροῦντας. 8. Τὴν γνώμην τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τὸν λόγον δηλοῖς. 9. Ἡ ἀνάγκη δουλοῖ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νέους καὶ παλαιούς. 10. Οὐ δεῖ τὰ μικρὰ τοῖς μεγάλοις ὁμοιοῦν. 11. Θεὸς ταπεινοῖ τοὺς μέγα φρονοῦντας καὶ ζημιοῖ τοὺς ἀδικοῦντας. 12. Αἰσωπος ἔλεγε τὸν Δία τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῦν, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῦν. 13. Ὅμηρος τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος τοῖς τῶν δένδρων φύλλοις ὁμοιοῖ. 14. Οὐχ ὅταν ἐν ἡδονῇ βιοῖ, τότε κατὰ φύσιν βιοῖ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ὅταν ἐν ἀρετῇ. 15. Ὁ τοῦ ἀνθρώπου τρόπος μάλιστα δηλοῖτο ἂν οὐκ ἐκ τῶν λόγων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων.

88.

1. Οἱ νεανίαί τὴν σοφίαν εἴθε νὰ ζηλεύωσιν. 2. Αἱ φίλαιοι τὰ συνηθείας [ἔθος] ζητοῦσι νὰ συνεξομοιώνωσιν. 3. Διὰ τῆς παιδείας ἡμερώνομεν τὰς ψυχὰς. 4. Νὰ στεφανώνητε, ὦ παρθέναιοι, τὸν Ἄθηναιον τῆς θεᾶς βωμὸν δι' ἀνθέων. 5. Οἱ Ἕλληνας τοὺς νεκροὺς ἐστεφάνωνον. 6. Ὁ φθονῶν τὸν ἑαυτὸν τοῦ ζημιώνει. 7. Ὁ μὲν

Γράφον : 1. τὸν ἐνεστ. καὶ παρατατ. τοῦ ἐνεργ. 2. τὸν ἐνεστ. καὶ παρατατ. τοῦ παθ. ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεισι τῶν ῥημάτων :
βεβαιόω, μαστιγῶ, ὁμοίω.

Φωνηεντόληκτα.

91.

1. Νίκησον ὀργὴν τῷ λογιζέσθαι καλῶς. 2. Ῥάδια πάντα θεῷ τελέσαι. 3. Ἐν οἷς ἂν τόποις τις ἀτυχήσῃ, τούτοις πλησιάζων οὐχ ἤδεται. 4. Πολλοὶ κέκτηνται μὲν πολλὰ, οὐ χρῶνται δὲ δι' ἀνελευθερίαν. 5. Ἡ πόλις πολλῶν ἀνδρῶν ἐχρηώθη. 6. Οἱ ἰατροὶ τὰ ἔλκη ἀκέσσονται. 7. Οὔτε τῷ καλῶς ἀγρὸν φυτευσασμένῳ δῆλόν ἐστιν, ὅστις καρπώσεται, οὔτε τῷ καλῶς οἰκίαν οἰκοδομησασμένῳ δῆλον, ὅστις οἰκήσει. 8. Ὁ Σωκράτης παίζων οὐδὲν ἤττον ἢ σπουδάζων ἐλυσιτέλει τοῖς συνδιατρίβουσιν. 9. Ἄνευ ὁμονοίας οὔτ' ἂν πόλις εὖ πολιτευθεῖη οὔτ' οἶκος καλῶς οἰκηθεῖη. 10. Σόλων ἐρωτηθεὶς, πῶς ἄριστα ἂν αἱ πόλεις οἰκοῖντο, εἶπεν : « Ἐὰν οἱ μὲν πολῖται τοῖς ἄρχουσι πείθωνται, οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις ». 11. Τίς ἂν ὑμῖν πιστεύσειεν, εἰ φωραθεῖτε ψευδῆ μαρτυρήσαντες ; 12. Ὁ μέλλεις πράττειν, μὴ λέγε ἀτυχήσας γὰρ γελασθήσῃ. 13. Πάντες ἂν ὁμολογήσειαν βασιλέως εἶναι πόλιν κακοπραγοῦσάν τε παῦσαι καὶ εὐτυχοῦσαν διαφυλάξαι καὶ ἀπὸ μικρᾶς μεγάλῃν ποιῆσαι. 14. Οὐκ ἐπαινέσομαι τὸν χρηστὰ μὲν λέγοντα, κακὰ δὲ πράττοντα. 15. Ὁ νοσῶν ἂν ἀγανακτῆ ὅτι νοσεῖ, δι' αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον νοσήσει. 16. Οἱ στρατιῶται πρὸς τοὺς πολεμίους πορεύεσθαι ἐκελεύσθησαν.

92.

1. Ὁ νεανίας ἄς ἀκολουθήσῃ τὴν σοφίαν. 2. Οὐδεὶς ἐπικινον διὰ τῶν ἡδονῶν ἀπέκτησεν. 3. Οὗτος ὁ προδότης μὲ θάνατον [δοτ.] ἄς τιμωρηθῆ [ζημιώω]. 4. Ἄς γεμισθῆ τὸ φορτηγὸν πλοῖον μὲ σῖτον. 5. Σχολαστικόν τις ἀπαντήσας εἶπεν : «ὁ δοῦλος, τὸν ὁποῖόν μοι ἐπώλησας, ἀπέθανεν. «Μὰ τοὺς θεοὺς», εἶπεν, «ὅτε ἦτο πλησίον μου [παρ' ἐμοί], οὐδὲν τοιοῦτον ἔκαμην». 6. Προσπάθησον νὰ ἐλευ-

θερώσης τὸν φίλον. 7. Ὁ Κλέαρχος δὲν ἤθελε νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρασ, ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο [μετ.] μὴ κυκλωθῆ [εὐκτ.] ἀπὸ τὸ ἐν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. 8. Τί νὰ κάμωμεν ; Οἱ πολέμιοι ἔγιναν ἤδη κύριοι τῶν πυλῶν. 9. Ὅρφεὺς ὑπὸ γυναικῶν λέγεται ὅτι διεσπάρθη.

Γράψον τῶν κατωτέρω ῥημάτων :

1. τὴν ἀπαρέμφατον	}	α'. τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀορίστου
2. τὸ 1 πληθ. τῆς ὑποτακτ.		β'. τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος
3. τὸ 3 ἐνικ. τῆς εὐκτικῆς		γ'. τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου
4. τὸ 2 ἐνικ. τῆς προστακτ.		δ'. τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος
5. τὴν ἐνικ. δοτ. τῆς μετοχ.		
6. τὴν πληθ. » »		
7. τὸ 2 ἐνικ. τῆς ὀριστ. α'. τοῦ ἐνεργ. ἐνεστ., β'. τοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατ., γ', τοῦ παθητ. ἐνεστ., δ'. τοῦ παθητ. παρατατικοῦ.
στερέω, φιλέω, ἀσκέω, οἰκέω, πολεμέω, σωφρονέω, ὠφελέω, τιμωρέω, λαλέω, ζητέω, ἀναχωρέω, ἀμελέω, φρονέω, νικάω, ὀρμάω, ἀγαπάω, ἀπαντάω, ἀξιώω, ὀρθόω, ζηλώω, βιώω.

Ῥήματα ἀφωνόληκτα.

93.

1. Οἶνος καὶ τὰ κεκρυμμένα φαίνει. 2. Τὰς τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν. 3. Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῆνι ναυμαχίαν περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀθλημιμένος ἐχόρευσεν. 4. Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις τὸ μέλλον κεκάλυφεν. 5. Ἄστυγον εἰς οἶκον δέξαι. 6. Λόγισαι πρὸ ἔργου. 7. Πλούτῳ πεποιθὼς ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν. 8. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἐφηβοὶ εἰθίσθησαν φέρειν λιμόν τε καὶ δίψος καὶ ῥέγος, ἔτι δὲ πληγὰς καὶ πόνους ἄλλους. 9. Οἱ Πέρσαι ἤχον παμπληθεῖ στόλῳ ὡς (= μετὸν σκοπὸν) ἀφανιοῦντες Ἀθήνας. 10. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης πολλὰ καὶ καλὰ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ διεπραξάσθην. 11. Μέγας ἀνὴρ, ὅς ἂν γνώμῃ μᾶλλον ἢ ῥώμῃ μεγάλα διαπράξαιτο. 12. Εὐαγόρας ὁ Κύπρου βασιλεὺς πολλὰς ναῦς ἤθροισεν Ἄρτα-

ξέρξη πολεμήσων. 13. Τῶν νεανιῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν στρατευσαμένων, οἱ γέροντες τὴν πόλιν ἐπεφυλάχασαν. 14. Τὰ σαυτοῦ ἀμαρτήματα πειρῶ μὴ λόγοις καλύπτειν. 15. Τὴν πόλιν τειχιούμεν, ἐὰν οἱ πολέμιοι πλησιάσωσιν. 16. Τὰς τῶν θεῶν βουλὰς οὐδεὶς ἂν φράσειεν.

94.

1. Ὁ παῖς τὴν ἐπιστολὴν εἶχε γράψῃ. 2. Ὁ Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ ἔχει ταφῇ. 3. Ἀκούσας καλὸν μέλος ἤθελες τερφθῆ. 4. Οἱ πολέμιοι τὴν πόλιν ἔχουσι ἀνατρέψῃ. 5. Θεὸς πάντα ἐν τῇ φύσει ἄριστα ἔχει διατάξῃ. 6. Οἱ Αἰγινῆται πρῶτοι νομίσματα λέγονται ὅτι ἔχουσι κόψῃ. 7. Οἱ πολέμιοι εἰς τὴν πόλιν ἔχουσι φύγῃ. 8. Λίαν ἐὰν ἀγαπᾷς [φιλῶν] τὸν ἑαυτὸν σου, δὲν θὰ ἔχῃς φίλον. 9. Οἱ Ἀθηναῖοι πάντοτε θὰ θαυμάζωνται. 10. Πολλάκις ἐν προσώπῳ ἰλαρῷ καὶ φιλανθρώπῳ ἦθος κακὸν ἔχει κρυφθῆ. 11. Τὸν Σωκράτη διὰ σοφίαν πάντοτε ἔχομεν θαυμάσῃ. 12. Τίς δὲν ἤθελε θαυμάσῃ τὰς τῶν Λακεδαιμονίων ἀρετάς; 13. Τὰ ὀνόματα τῶν σωσάντων τὴν πόλιν εἰς στήλῃν εἶχον γραφθῆ.

Γράψον τὸν παθητ. παρακ. ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐγκλίσει καὶ τὸν ὑπερσυντέλ. τῶν ῥημάτων :

ταράττω (θέμα ταράχ), τάττω (θ. τάγ), κόπτω (κοπ), διατριβῶ (θ. τριβ), φείδομαι.

95.

1. Οἱ Πέρσαι πρέσβεις εἰς Ἀθήνας καὶ Σπάρτην ἐπεμπον γῆν καὶ ὕδωρ αἰτήσοντασ δουλείας σημεῖον. 2. Θουκυδίδης λέγει τὰς παλαιὰς πόλεις διὰ τὴν ληστείαν ἀπὸ (=μακρὰν) τῆς θαλάττης οἰκισθῆναι. 3. Θεμιστοκλῆς Ἀθηναῖος ἐπεισεν ἐκ τῶν χρημάτων τῶν ἀπὸ τῶν ἀργυρείων τῶν Λαυρεωτικῶν ναῦς κατασκευάσασθαι εἰς τὸν πρὸς Αἰγινήτας πόλεμον. 4. Οὐκ ἔστι τῆς θρεψάσης ἡδίων χώρα. 5. Ἐλπίζομεν εὖ τελεῖν τὸ ἔργον, οὐ ἡρξάμεθα. 6. Εἰ τις λέγοι μὲν τὰ ἄριστα, πράττοι δὲ τὰ κάλλιστα, δικαίως ἂν οἱ ἄνθρωποι νομίζοιεν αὐτὸν ἄλλα καλὸν

ἐκάγαθόν. 7. Τὰ κεκρυμμένα πάντα ἐκκαλυφθήσεται. 8. Τοὺς φίλους πλουτίζων, σεαυτὸν πλουτιεῖς. 9. Σπάρτη οὐ τείχεσιν ἀλλὰ τῇ τῶν πολιτῶν ἀνδρείᾳ ἐτετείχιστο. 10. Κἂν μόνος ἦς (=εἶσαι), κακὸν μῆτε λέξης μῆτ' ἐργάσῃ μηδέν. 11. Μηδεὶς σ' ἀνθρώπων πεισάτω κακὸν ἄνδρα φιλήσαι. 12. Οἱ γονεῖς οὐποτε λήξονται τὰ τέκνα φιλοῦντες καὶ ὠφελοῦντες. 13. Λυπῶν καὶ νόσων οἱ ἄνθρωποι οὐποτε ἀπαλλαχθήσονται. 14. Ἔργον τι ἐκάστω τῶν πολιτῶν ἐν τῇ πόλει προστετάχθω.

96.

1. Εἰς θεὸν μᾶλλον θὰ πειθωμαι παρὰ εἰς ἄνθρωπον. 2. Τὸν ἐν Κρήτῃ λαβύρινθον ὁ Δαίδαλος εἶχε κατασκευάσῃ. 3. Οἱ θεοὶ σε καὶ τὰ ἰδικά σου εἶθε νὰ φυλαξῶσιν. 4. Ἄγαθοὶ πολῖται μᾶλλον ἢ τὰ τεῖχη τὴν πόλιν θὰ σῶσωσιν. 5. Τὸ δίκαιον διὰ νόμων ἔχει ὀρισθῆ. 6. Λέγεται ὅτι ὑπὸ Προμηθέως ἐκλάπη τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 7. Ἐν μόνον ἔργον καλῶς ἤθελε πράξῃ τις, πολλὰ δὲ συγχρόνως [ἄμα] κακῶς. 8. Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης τὰ Ἀθηναῖς ἀγάλματα ἐξ Ἰλίου ἔχουσι κλέψῃ. 9. Αἰγινῆται πρῶτοι νομίσματα ἔχουσι κόψῃ. 10. Τὸν θάνατον οὐδεὶς [ἐκ] τῶν ἀνθρώπων θὰ φύγῃ. 11. Ὁ χρόνος τὰ κρυφθέντα φανερώνει. 12. Πολλὴ στρατιὰ ὑπὸ Κύρου τοῦ νεωτέρου εἶχεν ἀθροισθῆ. 13. Ὁ Ὀρέστης διὰ τὸν μητρὸς φόνον ὑπὸ Ἐριννύων ἔχει διωχθῆ.

Γράψον τῶν κατωτέρω ῥημάτων :

1. τὸν μέλλ. τῆς ἀπαρεμφάτου	}	α'. ἐν τῷ ἐνεργητικῷ
β'. ἐν τῷ παθητικῷ
2. » ἄορ. »		
3. τὸ 1 πληθ. τοῦ μέλλ. τῆς ὀριστ.		
4. » » » » ἄορ. » »		
5. τὸ 3 πληθ. τοῦ ἄορ. τῆς εὐκτ.		
6. τὸ 2 πληθ. τοῦ ἄορ. τῆς ὑποτακτ.		
7. » » » » ἐνεσ. » »		
8. » » » » παρακ. » ὀριστ.		

θάπτω (θέμα τᾶφ), βλάπτω (βλᾶβ), καλύπτω (καλύβ), κρύπτω (κρύφ), ἀλλάττω (ἀλλᾶγ), κηρύττω (κηρύκ), κράζω (κράγ), ὀρύττω (ὀρύγ), πράττω (πράγ), στεναίζω (στεναῖγ)

φυλάττω (φυλάκ), σκάπτω (σκάφ), λείπω (λίπ), κλέπτε (κλεπ), σφάττω (σφάγ), τίκτω (τεκ).

Ρήματα ἐνρινόληκτα καὶ ὑγρόληκτα.

97.

1. Τὰ κρυπτὰ μὴ ἐκφήνης φίλου. 2. Ἦν ἀποκτείνης ἐχθρόσου, χεῖρα μιανεῖς. 3. Ἡ τύχη πολλάκις τοὺς μέγα φρονοῦντα παραδόξως ἐσφηλεν. 4. Οἱ πολέμιοι τὰ πεδία διαφθεροῦσιν. 5. Ἐκάθηρε Θησεὺς τῶν κακούργων τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀθήνας ἐν Τροϊζῆνος. 6. Ἀγαθοῖς ἀνθρώποις ὀμιλῶν μάλιστα ἂν εὐφρανθεῖς. 7. Ὁ στρατηγὸς τοῖς στρατιώταις ἐνετείλατο ἐπὶ τοῦ πολεμίου ὀρμησαί. 8. Εἰς τὴν πόλιν διέσπαρτο ὁ λόγος τοὺς πολεμίου νικηθῆναι. 9. Μίλων ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητῆς ταῦρον ἀράμενος ἔφερε διὰ τοῦ σταδίου μέσου. 10. Ἐὰν μὴ φυλάττῃ τὰ μικρά, ἀποβαλεῖς τὰ μέγζω. 11. Ὁ ἂν ἐτέρῳ παραινέσειας τούτῳ αὐτὸς ἐμμένειν ἀξίου. 12. Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ, οὐδ' ἂν κτήση μὴ ταχὺ ἀπόβαλλε. 13. Οὐδεὶς τῶν Πηνελόπης μνηστήρων τὸ Ὀδυσσεὺς τόξον τεῖναι οἷός τ' ἦν. 14. Λάμπρος ἐρωτηθεὶς πῶς ἐκτήσατο τὸν πλοῦτον, «οὐ χαλεπῶς», ἀπεκρίνατο, «τὸν πολύν, τὸν δὲ βραχὺν ἐπιπόνως». 15. Δημοσθένους πρὸς Φωκίωνα εἰπόντος· «ἀποκτενοῦσί σε οἱ Ἀθηναῖοι, ἐὰν μανῶσι», «ναί», ἀπεκρίνατο, «ἐμὲ μὲν, ἐὰν μανῶσι, σὲ δέ, ἐὰν σωφρονῶσιν».

98.

1. Θὰ ἀποστείλωμεν πρέσβεις εἰς Ἀθήνας. 2. Οἱ Πέρσαι πολλὰ ναῦς εἰς Ἑλλάδα εἶχον ἀποστείλη. 3. Ὁ νομιζῶν ὅτι εἶναι εὐδαιμονέστατος ἀγνοεῖ, ἐὰν μέχρις ἐσπέρας τοιοῦτος θὰ μείνη. 4. Ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων οἱ Ἀθηναῖοι ἄριστοι ἔχουσι κριθῆ. 5. Γενναῖος μαχητῆς οὐδέποτε θὰ κατασχῆνῃ τὰ ὄπλα. 6. Τοὺς πολεμίου ἀνδρείως θὰ ἀποκρούσωμεν. 7. Τὸ σῶμα θὰ φονεύσης, ἀλλ' ὄχι τὴν ψυχὴν. 8. Τίς καλλίτερον τοῦ σοφοῦ θὰ κρίνη τὰ δίκαια ; 9. Δύσκολον εἶνε νὰ διακρίνη τις τὸν κόλακα καὶ τὸν φίλον.

99.

1. Ὁ τὴν ψυχὴν κεκαθαυμένος μᾶλλον ἔστι κεκοσμημένος ἢ τὰς καλλίστας ἐσθῆτας περὶ τὸ σῶμα ἔχων. 2. Πᾶσι παρηγορήθω μὴ διὰ φθόνον κρείσσοσιν ἀμιλλᾶσθαι. 3. Τὸ τόξον, ὃ οἱ ἀνηστῆρες τῆς Πηνελόπης τεῖναι οὐχ οἶοί τε ἦσαν, ὑπ' Ὀδυσσεύος βραδίως ἐτάθη. 4. Πausανίας ἐπαρθεὶς τῇ εὐτυχίᾳ τὴν τῶν Μῆδων τρυφὴν ἐμιμήσατο. 5. Ὀρέστης μετὰ τὴν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμῆστρας ἀναίρεσιν διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινυῶν ἔφυγεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἐκρίθη· ἴσων δὲ οὐσῶν τῶν ψήφων ἀπελύθη ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς. 6. Οὐκ αἰσχυνεῖται βῆσφρων παρ' ἄλλου ἀγαθόν τι μαθηάνειν. 7. Πυθαγόρας καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν παλαιῶν σοφῶν ἀπεφήναντο τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἀθάνατον εἶναι. 8. Ἐθαύμαζον οἱ τῶν Ἑλλήνων στρατηγοί, ὅτι Κύρος οὔτε ἄλλον πέμποι σημαίνοντα, ὅτι χρῆσθαι ποιεῖν, οὔτε αὐτὸς φαίνοιτο. 9. Μετὰ τὴν νίκην Λύσανδρος εἰς Λακεδαίμονα τοὺς τὴν νίκην ἀγγελοῦντας ἔπεμψεν ἐπὶ νεώς. 10. Ἀπέσταλκά σοι, ὦ Δημόνικε, τόνδε τὸν λόγον δῶρον. 11. Καμβύσης καὶ Εἰρέξης πολλὰ σφαλέντες τὸ τελευταῖον μακρότερον ἐτελεύτησαν. 12. Κρεῖττόν ἐστι μικρόν τι εὖ ἢ πολλὰ μὴ ἱκανῶς περᾶναι.

100.

1. Εἰς τὴν πόλιν ὁ λόγος ἔχει διασπαρῆ, ὅτι οἱ πολέμοι ἔφυγον. 2. Διὰ τὴν ἰδικήν σας βραδύτητα καὶ βραθυμίαν ἔχουσι διασπαρῆ πάντα. 3. Ὁ ὑπ' ἀνθρώπων οὐχὶ ὀρθῶς κριθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ποτε ὀρθῶς θά κριθῆ. 4. Οἱ στρατιῶται τοὺς πολεμίους θά ἀποκρούσωσιν. 5. Πολλάκις τὸ ὀλιγώτερον πλῆθος ἀπέκρουσε τοὺς περισσοτέρους. 6. Ὀμοιοῦντες ἰσχυροὶ θά μένωμεν. 7. Θά σε εὐφράνη ὁ πλοῦτος, πολλοὺς ἂν εὐεργετῆς [μετ.]. 8. Ἡμεῖς θά κρίνωμεν τὰ δίκαια. 9. Εἴθε κακῶς νὰ διαφθείρωσι τοὺς κακοὺς οἱ θεοί.

Γράψον τῶν κατωτέρω ῥημάτων :

1. τὴν ἀπαρέμφατον	}	α' . τοῦ ἐνεργ. μέλλ. β' . τοῦ παθ. μέλλ.
2. τὸ 3 πληθ. τῆς εὐκτ.		γ' . » » ἀορ. δ' . » » ἀορ.
3. τὴν δοτ. πληθ. τῆς μετ.		ε' . » » ἐνεσ. ς' . » » ἐνεσ.

4. τὸ 2 ἐνικ. τῆς προστακτ.	}	α'. τοῦ ἐνεργ. ἀορ. β'. τοῦ παθ. ἀορ
		γ'. » » ἐνεσ. δ'. » » ἐνεσ
5. τὸ 3 ἐνικ. τῆς ὀριστικῆς	}	α'. τοῦ ἐνεργ. ἀορ. β'. τοῦ παθ. ἀορ
		γ'. » » παρατ. δ'. » » παρατ
		έ'. » » μέλλ. ζ'. » » μέλλ
		ζ'. » » ἐνεσ. η'. » » ἐνεσ

ἀγγέλλω (θέμα ἀγγελ), αἰσχύνω (θ. αἰσχύν), ἀμύνω (ἀμύν)
 καθαίρω (καθάρ), κρίνω (κρίν), δια-κρίνω, μαιίνω (μιαίν)
 περαίνω (περαν), σημαίνω (σημαν), σπείρω (σπερ), στέλλω
 (στέλλ), ἀπο-στέλλω, σφάλλω (σφαλ), ὑφαίνω (ὑφαν)
 αἶρω (ἀρ).

Τετελεσμένος μέλλον.

§ 35. *λελυκώς ἔσομαι* = θὰ ἔχω λελυμένον ἢ θὰ ἔχω λύση.

εὐεργέτης ἀναγεγραψή = εὐεργέτης θὰ εἶσαι ἀναγεγραμ-
 μένος ἢ θὰ ἔχης ἀναγραφθῆ.

Κανὼν : Ἐν τῇ νέᾳ ἑλληνικῇ ὁ τετελεσμένος μέλλον ἐκφράζεται
 περιφραστικῶς διὰ τοῦ μέλλοντος θὰ εἶμαι ἢ θὰ ἔχω καὶ τοῦ παρακ.
 τῆς μετοχῆς ἢ ἀορ. τῆς ὑποτακτικῆς.

101.

1. Κάλλιστον τοῦτο καὶ λέγεται καὶ λελέξεται, ὅτι τὸ μὲν
 ὠφέλιμον καλόν, τὸ δὲ βλαβερὸν αἰσχρόν. 2. Ἐν πολέμῳ κειν-
 δυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. 3. Οὐκ ἐπειδὴν ἡμεῖς
 τελευτήσωμεν, οἱ λόγοι οἱ περὶ ἡμῶν σεσιγήσονται. 4. Τι
 ποιήσω; φράζε καὶ πεπράξεται. 5. Οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος τελευ-
 τήσαντες αἰεὶ τιμηθήσονται. 6. Ἦν διαρπάσης τὴν πόλιν, καὶ
 αἱ τέχναι διεφθαρμέναι ἔσονται. 7. Τῇ αὐτῇ ψήφῳ τοὺς τε ἄλ-
 λους βελτίους ποιήσετε καὶ παρὰ τούτων δίκην εἰληφότες ἔσε-
 σθε. 8. Τὰ δέοντα ἐσόμεθα ἐγνωκότες καὶ λόγων ματαίων ἀπηλ-
 λαγμένοι. 9. Πάντα ἐστρατηγηκότες ἔσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου.
 10. Εἴ τινα ἀλλήλοις μάχην συνάψετε, νομίζετε ἐν τῇδε τῇ
 ἡμέρᾳ ἐμὲ τε κατακεκόψεσθαι καὶ ὑμᾶς οὐ πολὺ ἐμοῦ ὕστερον.

102.

1. Αἱ πύλαι ἐν καιρῷ νυκτὸς [γεν.] θὰ εἶνε κεκλεισμένοι. 2. Καλῶς θὰ ἔχητε σκεφθῆ. 3. Ἐὰν ἐμὲ ἐλέγξης, δὲν θὰ δυσαρ-
τηθῶ κατὰ σοῦ, ἀλλὰ θὰ εἶσαι ἀναγεγραμμένος μέγιστος εὐεργέτης.
4. Εἰς τοὺς ἀπίστους δὲν θὰ ἔχη μείνη [λείπω] φίλος. 5. Σὺ θὰ
εἶσαι κατεστραμμένος. 6. Ἡ πολιτεία θὰ ἔχη κοσμηθῆ. 7. Εὐθύς ὁ
Αριαῖος θὰ ἔχη ἀποστατήση.

Αὔξησης καὶ ἀναδιπλασιασμός.

103.

1. Εἴθισα τοὺς παῖδας πρῶτὴ ἀνίστασθαι καὶ ψύχη καὶ θάλπη
ἀνέχεσθαι. 2. Ἰδὼν τὴν κόρην πεπτωκυῖαν εἰς τὴν λίμνην ἐξεῖλ-
κτον, μόνος δὲ οὐκ ἐδυνάμην ἐξελκύσαι. 3. Τὴν εἰμαρμένην οὐδ' ἄν
εἰς ἐκφύγοι. 4. Ἔδοξεν ἡμῖν ὡς τάχιστα ἀπελθεῖν εἰς τὸ στρα-
τόπεδον, ἵνα μὴ τις ἐπίθεσις γένοιτο τοῖς καταλελειμμένοις. 5.
Κόνων νικήσας τοὺς Λακεδαιμονίους πάντας τοὺς Ἀθηναίους
εἰστίασεν. 6. Τὸν θάνατον ἐγνώκαμεν πᾶσι κοινὸν ὄντα. 7. Οἱ
ἐπὶ πᾶσιν (= ἡ ὀπισθοφυλακῆ) οὐκ εἶων φεύγειν οὔτε τοὺς τοξό-
τας οὔτε τοὺς ἀκοντιστάς. 8. Τί οὐκ ἀνέφξας τὴν θύραν; πολὺν
ἤδη χρόνον κόπτουσιν. 9. Γελοῖον ἂν εἴη τὰ ὄτα τοῖς διαβάλ-
λουσιν ἔαν ἀνεωγμένα. 10. Τεταγμένον στρατεύμα διαφέρει ἀτά-
κτου. 11. Ψαμμῆτιχος πρῶτος τῶν Αἰγυπτίων βασιλέων ἀνέφξε
τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ λιμένας καὶ πολλὴν ἀσφά-
λειαν τοῖς ξένοις παρέιχετο. 12. Σωκράτης τοῦ σώματος αὐτός
τε οὐκ ἡμέλει τοὺς τε ἀμελοῦντας οὐκ ἐπήνει.

104.

1. Δὲν εἶχομεν τότε ἀργύριον, ὥστε νὰ ἀγοράζωμεν [ἀπαρ.] τὰ
τρόφιμα. 2. Τὸ στρατεύμα ἠκολούθου πολλὰ ἄμαξαι γεμᾶται
ἀλεύρων καὶ οἴνου. 3. Τὸ τρόπαιον τοῦ Μιλτιάδου δὲν ἄφηνε τὸν
Θεμιστοκλέα νὰ ἠσυχάζη. 4. Ἐξεπλάγημεν ἰδόντες τὸν νεσοῦντα·
διότι ὠμοιάζε μὲ ἀποθνήσκοντα. 5. Εἶδομεν ὅτι [μετ.] ἡ γέφυρα
εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ τῶν βαρβάρων. 6. Τοῦτον τὸν λόγον εἶχον
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

καταλάβῃ οἱ πολέμιοι. 7. Ἐξέυρεις ὅτι ἔχουσιν ἀποκάμη οἱ στρατιῶται καὶ ὅτι εἶνε ἄσιτοι ; 8. Ἐχεις λάβῃ δῶρόν τι ;

105.

1. Τὰ ἔρια ἤδη ἐώνηται. 2. Ὁ τοῖχος ἅμα τῇ ἡμέρᾳ διωρῶρυκτο. 3. Ἐμείναμεν ἐν τῇ κώμῃ ἡμέρας τρεῖς καὶ τῶν τετραμένων ἕνεκα καὶ καταλαβόντες ἐπιτηδεῖα πολλά· ταῦτα δὲ συνενηνεγμένα ἦν τῷ ἄρχοντι τῆς χώρας. 4. Θεὸν ἐπιορκῶν μὴ δόκει λεληθέναι. 5. Εἰπέ μοι, τῷ ὄντι, ὡσπερ ἐγὼ ἀκούω, πολλὰ γράμματα συνῆχας τῶν λεγομένων σοφῶν ἀνδρῶν γεγονέναι ; Νῆ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες, καὶ ἔτι καὶ νῦν συνάγω. 6. Τὸ πλοῖον, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἀφίεται ἐκ Δήλου, οὐ δεῖ ἀφικομένου τεθνάναι με. 7. Πολλὰ ὑμᾶς καὶ κακὰ ὄδ' εἵργασται ἀνὴρ. 8. Λακεδαιμόνιοι εἰστιῶντο πάντες ἐν κοινῷ. 9. Πᾶσιν ἠπίστατο μείλιχος εἶναι. 10. Εἰρξῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύων εἶχε στρατιὰν πλήθει φοβερωτάτην, εἶποντο δ' αὐτῷ τριῆρεις ἑπτὰ καὶ διακόσαιο καὶ χίλιοι. 11. Ἔως μὲν οἱ βάρβαροι τὴν ἀγορὰν παρεῖχον καὶ οὐκ ἠναντιοῦντο, οἱ Ἕλληνες ἐωνοῦντο τὰ ἐπιτηδεῖα καὶ διὰ φιλίας ἐχρῶντο αὐτοῖς, ἐπεὶ δὲ ἀγορὰν οὐ παρεῖχον, οἱ Ἕλληνες ἤρπαζον καὶ ἐσύλων.

106.

1. Εἶσαι ἐξυπνος, ὦ παῖ, ἢ κοιμᾶσαι ; 2. Εὐάρεστον εἶνε νὰ ἐνθυμηθῇ τις τοὺς κόπους, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι παρέλθῃ. 3. Ἀφοῦ εἶχον ὀρκισθῆ αἱ πόλεις ὅτι θὰ ἐμμένωσιν [μέλλ. ἀπαρεμφ.] εἰς τὴν εἰρήνην, διελύθησαν τὰ στρατεύματα. 4. Πρὸ πολλοῦ εἶχομεν ἀκούσῃ, ὅτι ὁ Κῦρος χρυσίον ἐδωκεν εἰς τὸν Κλέαρχον νὰ συλλέξῃ στρατεύματα. 5. Πρέπει νὰ ἐμμένῃ τις εἰς ὅσα ἔχουσι λεχθῆ. 6. Καὶ ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει ἴδῃ, ἔχει μαρτυρήσῃ, καὶ ἀληθῆς αὐτοῦ ἡ μαρτυρία εἶνε. 7. Δὲν ἔχεις ἀκούσῃ τὸ ὄνομα ; 8. Ἐχει ὀρκισθῆ ὁ δικαστὴς ὅτι θὰ δικάσῃ κατὰ τοὺς νόμους. 9. Ἐχεις χάσῃ ἅπαντα τὰ ἐν τῇ γῆ. 10. Εἶμαι χαμένος, φίλοι.

Γράψον τῶν κατωτέρω ῥημάτων :

1. τὸ 3 ἐνικὸν τοῦ ἐνεργητικοῦ α'. τοῦ παρατατικοῦ.
 » » » » β'. τοῦ ἀορίστου τῆς ὀριστικῆς.
 » » » » γ'. τοῦ παρακ. »
 » » » » δ'. τοῦ ὑπερσυντ. »
2. τὴν ἐνικ. ὀνομαστ. τοῦ θηλ. καὶ οὐδ. τῆς μετ. τοῦ παρακ.
 ἀπορέω, ἐάω, ἀπειλέω, διώκω, ἐθίζω, ἐξαπατάω, κατα-
 λείπω, ἀναρρίπτω, ἐστιάω, ἐκτείνω, ἀλείφω, κατορύσσω,
 στρατεύω, συμπτύσσω, καθορίζω, ἀποτριβώ, ῥάπτω.

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

Α'. ΜΟΝΟΠΤΩΤΟΙ

- 1) μετὰ γενικῆς : ἀντί, ἀπό, ἐκ (ἢ ἐξ), πρό
 2) μετὰ δοτικῆς : ἐν, σὺν
 3) μετ' αἰτιατικῆς : εἰς, ἀνά

107.

1. Ξενοφῶν ἠρέθη ἄρχων ἀντὶ Προξένου. 2. Ἐλαβον ἐξήκοντα ναῦς ἀπὸ τῶν ἐφορμουσῶν. 3. Θεός ἐστιν ὁ σώζων ἡμᾶς ἐκ παντὸς κακοῦ. 4. Τεθαμμένοι εἰσὶ πρὸ τῶν πυλῶν. 5. Δοκεῖ βέλτιον εἶναι ἐν τῷ χειμῶνι παχέα ἱμάτια φορεῖν. 6. Βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται. 7. Εἰς Ἑλλάσποντον εἰσέπλει ἄρχομένου χειμῶνος. 8. Ἀνά πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν εἰρήνην ἐστίν.

108.

1. Ἀντὶ τοῦ νὰ βοηθῶσι τοὺς τυράννους αἱ πόλεις μεγάλως τιμῶσιν ἐκεῖνον, ὅστις φονεύσῃ [μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀποκτείνω] τὸν τύραννον. 2. Ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων ὑφ' ἀπάντων θὰ ἀρχίσω (μέσ. μέλλ. τοῦ ἄρχομαι) νὰ διδάσκω. 3. Ἀπὸ ταῦτα τὰ χρήματα συλλέξας στρατεύμα ἐπολέμει τοὺς Θρᾶκας. 4. Ἐκ πτωχοῦ ἀπὸ τὰ δικά σας πλούσιος ἔχει γίνῃ. 5. Ὀχληρὸν (πράγμα) εἶνε μεταξὺ ἐν] νέων ἀνὴρ γέρων. 6. Μὲ τὴν βοήθειαν [σὺν] τῶν θεῶν οὐδενὸς ἂν ἔχωμεν ἔλλειψιν. 7. Ἄπαντες εἴμεθα εἰς τὸ νὰ νουθετῶμεν σοφοί.

Β'. Δίπτωτοι.

Μετὰ γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς : διὰ, κατὰ, μετὰ, ὑπέρ.

109.

1. Παίει αὐτὸν κατὰ τὸ στέρνον καὶ τιτρώσκει διὰ τοῦ θώρακος. 2. Δι' ἡμᾶς ἔχετε τήνδε τὴν χώραν. 3. Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; 4. Κατὰ τὸν νόμον κρινούσιν οἱ δικασταί. 5. Μετὰ παρρησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους. 6. Δαρεῖος μετὰ Καμβύσῃν Περσῶν ἐβασίλευσεν. 7. Ὁ ἥλιος τοῦ θέρους ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν στεγῶν πορευόμενος σκιὰν παρέχει. 8. Κλέαρχος ἐπολέμει τοῖς Θραξί τοῖς ὑπὲρ Ἑλλάσποντον οἰκοῦσιν. 9. Μετὰ μουσικὴν γυμναστικὴν θρεπτέοι οἱ νεανίαί. 10. Ὑπὲρ τοῦ μὴ τὴν πατρίδα ἐπιδεῖν δουλεύουσαν ἀποθνήσκειν ἐβελήσει. 11. Τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων;

110.

1. Πορεύεται διὰ μέσου τῆς πεδιάδος. 2. Ὅστις ἐξουσιάζεται ὑπὸ τῶν ἡδονῶν καὶ διὰ ταύτας δὲν δύναται νὰ πράττῃ τὰ βέλτιστα, νομίζεις ὅτι οὗτος εἶνε ἐλεύθερος; 3. Ἐπήδησαν ἀπὸ τῆς πέτρας κάτω [κατὰ μετὰ γεν.]. 4. Ἐκ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν οὐδὲν μόνον του [αὐτὸ καθ' αὐτὸ] ἔρχεται [παραγίγνομαι] εἰς τοὺς ἀνθρώπους. 5. Οὐδὲν θέλω νὰ ἀποκτῶ μὲ ἀδικίαν. 6. Οὐδεὶς μὲ ὀργὴν ἀσφαλῶς σκέπτεται. 7. Ἐσηκῶνετο τὸ ὕδωρ ὑπεράνω τῶν θεμελίων. 8. Ὑπὲρ φίλου πρέπει νὰ κοπιᾷζῃ τις [πονῶ]. 9. Μανία ἴσως εἶνε πέρα τῆς δυνάμεως νὰ πράττῃ τίς τι.

Γ'. Τρίπτωτοι.

Μετὰ γεν. δοτ. καὶ αἰτιατ. : ἀμφί, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, περὶ, ὑπό.

Σημ.—Ἡ μετὰ δοτ. σύνταξις τῆς ἀμφί εἶνε ἄχρηστος παρὰ τοῖς πεζοῖς τῶν Ἀττικῶν.

111.

1. Τεθήρακα ἀμφί τὰ ὄρια. 2. Οἱ Ἀθηναῖοι πολλὰς ἐφ' ἑκτέρας τῆς ἡπείρου πόλεις ἔκτισαν. 3. Οἱ Θραῖκες τὰς ἀλωπεκίδας ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι καὶ τοῖς ὠσίν. 4. Τὸ ὄμμα δύ-

ναται ἐπὶ πολλὰ στάδια ἐξικνεῖσθαι. 5. Παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. 6. Θαυμαστότερος παρὰ πᾶσι νομίζεται Φίλιππος. 7. Παρὰ Πρωταγόραν νῦν πορεύει; 8. Πρέπει καὶ συμφέρει τὴν τῶν βασιλέων γνώμην ἀκινήτως ἔχειν περὶ τῶν δικαίων. 9. Οἱ Θρᾶκες φοροῦσι χιτῶνας οὐ μόνον περὶ τοῖς στέρνοις, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῖς μηροῖς. 10. Εἶναι βούλου τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα φιλόκαλος, ἀλλὰ μὴ καλλωπιστής. 11. Πολλὰ διδάσκεσθαι ἐθέλω ὑπὸ χρηστῶν μόνον. 12. Τὰ ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῷ οὐρανῷ ἐστίν. 13. Ὅποιοί τινες ἂν οἱ προστάται ὦσι, τοιοῦτοι καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς γίνονται.

112.

1. Καταλαμβάνουσι τοὺς φύλακας περίξ [ἀμφὶ αἰτ.] τοῦ πυρὸς καθημένους. 2. Ὅχι πλησίον [παρὰ δοτ.] τῆς μητρὸς τρέφονται οἱ παῖδες, ἀλλὰ πλησίον τοῦ διδασκάλου. 3. Πλοῦς μὲν ὁ πλησίον [παρὰ αἰτ.] τῆς γῆς, περίπατος δὲ ὁ πλησίον τῆς θαλάσσης εἶνε ἡδίστος. 4. Ἐσηκώθη κατόπιν αὐτοῦ [ἐπὶ δοτ.] ὁ Φερκύλας. 5. Ἡρώτα μὲ τίνας ὄρους [ἐπὶ δοτ.] σύμμαχος ἤθελε γίνῃ. 6. Οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν εἶνε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν [ὑπὸ δοτ.] τοῦ βασιλέως. 7. Ἐφόρει περίξ [περὶ δοτ.] τῆς χειρὸς χρυσοῦν δακτύλιον. 8. Ποῖον ἐκ τῶν δύο εἰς ὑμᾶς ἐνδοξότερα φαίνεται ἢ πόλις ὅτι εἶνε εἰς [ἐπὶ γεν.] τοὺς παρόντας [νῦν] καιροὺς ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων; 9. Διὰ νὰ [ἐπὶ δοτ.] κερδαίνῃ οὗτος πᾶν ἤθελε κάμῃ.

Ῥηματικὰ ἐπίθετα εἰς τὸς καὶ τὸς.

§ 36. Ἀσκητέα (ἐστίν) ἢ ἀρετὴ ἢ ἀσκητέον (ἐστὶ) τὴν ἀρετὴν
=πρέπει τις νὰ ἀσκῇ τὴν ἀρετὴν.

Πρακτέον τοῖς φρονίμοις =πρέπει οἱ φρόνιμοι νὰ πράττωσιν.

Τὸ ἔργον ποιητόν ἐστι =τὸ ἔργον εἶνε δυνατόν νὰ ποιηθῇ.

Οὗτος ἀνὴρ ἐπαινετός ἐστιν =οὗτος ὁ ἀνὴρ εἶνε ἄξιος ἐπαίνου.

Κανὼν : Τὰ εἰς τὸς ῥηματικὰ ἐπίθετα ἀναλύονται διὰ τοῦ πρέπει, τὰ δὲ εἰς τὸς διὰ τοῦ εἶνε δυνατόν, ἄξιον κλπ. Τὸ ὑποκείμενον τῶν ἐπιθέτων τούτων τίθεται κατὰ δοτικὴν. Ὡς πρὸς τὴν σύν-

ταξιν δὲ τῶν εἰς τεος παρατηροῦμεν, ὅτι τὰ μὲν ἐκ μεταβατικῶν ῥημάτων γινόμενα τίθενται ἢ προσωπικῶς ὡς κατηγορούμενα τοῦ ὑποκειμένου ἢ ἀπροσώπως κατ' οὐδέτερον γένος λαμβάνοντα ἀντικείμενον τὴν πτώσιν τοῦ ῥήματος, τὰ δὲ ἐξ ἀμεταβάτων ῥημάτων μόνον ἀπροσώπως, τὸ δὲ ἐστὶ συνήθως παραλείπεται.

113.

1. Τῷ βουλομένῳ εὐδαίμονι εἶναι σωφροσύνην διωκτέον καὶ ἀσκητέον. 2. Μετ' ὀργῆς πρακτέον τοῖς φρονίμοις οὐδέν. 3. Οὐδενὶ φθονητέον. 4. Τῷ νόμῳ πειστέον. 5. Στρατιώταις νυκτὸ πορευομένοις ἢ τε σιωπὴ ἀσκητέα καὶ ἡ τάξις διαφυλακτέα. 6. Οὐ τὸ ζῆν περὶ πλείστου ποιητέον, ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν. 7. Οὐποτ' εὐδαίμονιστέον τὸν ἐτι ζῶντα διὰ τὸ τῆς τύχης ἀδελον. 8. Ὅρωντες τὰ ὄρατὰ καὶ ἀκούοντες τὰ ἀκουστὰ γινώσκομεν. 9. Ὅσα ἂν νοῦς ἐργάσῃται, ταῦτά ἐστὶ τὰ ἐπαινετά, ἃ δὲ μὴ ψεκτά. 10. Τὰ μέλλοντα κακὰ οὐ φοβητέον. 11. Οὐ λειπτέον τὴν τάξιν, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ πανταχοῦ ποιητέον ἃ ἂν ἐπιτάτῃ ἡμῖν ἡ πόλις καὶ ἡ πατρίς. 12. Σκεπτέον ἐστίν, ὅπως τοὺς πολεμίους καταληψόμεθα ἀπαρασκευάστους.

114.

1. Τὸν θεὸν καὶ τοὺς γονεῖς πρέπει νὰ περιποιηταί τις. 2. Θὴ ἐπιδείξω ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶνε δυνατόν νὰ διδαχθῇ. 3. Ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ τιμᾶσαι, πρέπει νὰ ὠφελῆς τὴν πόλιν. 4. Δὲν πρέπει νὰ σποιδάζῃ τις πρὸς κτῆσιν χρημάτων. 5. Ἄς σκεφθῶμεν ὅ,τι ἡμεῖς πρέπει νὰ κάμνωμεν. 6. Λέγω ὅτι πρέπει διττῶς [διχῆ] νὰ βοηθήσῃ τὰ πράγματα. 7. Πρέπει νὰ δείξωμεν μεγάλην τὴν μεταβολήν. 8. Πρέπει νὰ προσπαθῇ τις νὰ εἴπῃ καλλίτερον τῶν ἄλλων. 9. Ἀκούομεν ὅσα εἶνε δυνατόν νὰ ἀκουσθῶσιν. 10. Ἡ σοφία ἀντὶ χρημάτων [γεν.] δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀγορασθῇ [ῥηματ. τοῦ ὠνοῦμαι].

115.

1. Ὅσα προνοίας ἔργα καὶ τόλμης ἐστίν, οὐδὲν (= οὐδὸλως) μοι δοκεῖ Ἐπαμεινώνδας ἐλλιπεῖν. 2. Κατάλιπε τοῖς παισὶ μὴ μόνον πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ δόξαν. 3. Σωκράτης ἐρωτηθεὶς διατί οὗ συγγράφει, ἔλεγεν· ὅτι ὀρῶ τὰ χαρτία πολὺ τῶν γραφησομένων τιμιώτερα. 4. Οἱ δειλοὶ τὸν θάνατον ὡς ἐσχάτην συμφορὰν πεφρίκασιν. 5. Ἐὰν μὴ ἐκόντες τὰ δέοντα ποιῆτε, φοβοῦμαι μὴ ἀναγκασθῆτέ ποτε πολλὰ ἄκοντες ποιεῖν. 6. Ἀγασίλαος εἵβιστο, φοβούμενος μὲν ἰλαρὸς φαίνεσθαι, εὐτυχῶν δὲ πρῶτος εἶναι. 7. Ἐν Κῷ τῇ νήσῳ ἅπαντα ἦν ἀνατετραμμένα ὑπὸ τοῦ φεισμοῦ, ὥστε μηδὲν ἕτερον ὑπολελειφθαι τῇ πόλει ἢ τὸ κλεινὸν τῶν Ἀσκληπιαδῶν ὄνομα. 8. Ὡσπερ οἱ ἐν εὐδία πλέοντες καὶ γὰρ πρὸς τὸν χειμῶνα ἔχουσιν ἔτοιμα, οὕτως οἱ ἐν εὐτυχίᾳ βιῶντες καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ἠτοιμάκασιν βοθηήματα. 9. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐμπόριον ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος τὸν Πειραιᾶ κατέσκευάσαντο. 10. Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσης, πῶς κέχρηται τοῖς πρότερον φίλοις. 11. Λύσανδρος τὰς Ἀθήνας διατασκάψειν ἠπειλήσεν. 12. Δεῖ ὑμᾶς τὰ βέλτιστα καὶ τὰ τῶσοντα τὴν πόλιν τῶν ῥάστων καὶ τῶν ἠδίστων προαιρεῖσθαι. 13. Πολλοὶ ἤδη νενίκηνται τῷ μὴ τὰ δέοντα βεβουλεύσθαι. 14. Αὐτοὶ στρατευόμενοι μάλιστ' ἂν ἐπανορθώσαιτε τὰ πράγματα.

116.

1. Ἡ Καρχηδῶν ὑπὸ τῶν Φοινίκων λέγεται ὅτι ἔχει κτισθῆ. 2. Ὁ Πουδαῖος ἔχει ἀπαλλαχθῆ πάσης κακίας. 3. Ἀχιλλεὺς ὑπὸ Κενταύρου λέγεται ὅτι ἔχει ἐκτραφῆ. 4. Ὁ Ἡραϊστος ὑπὸ Διὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγεται ὅτι ἔχει ῥιφθῆ. 5. Ξέρξης Ἀθῶν τὸ ὄρος ἔχει διοριζῆ. 6. Ὁ ἀγαθὸς πολίτης τὴν ἑαυτοῦ γνώμην εἰς τὸν νόμον ἔχει ὑποτάξῃ. 7. Οὐδεὶς θά με πείσῃ, ὅτι ἡ ἀδικία τῆς δικαιοσύνης ἀνωτέρα εἶνε. 8. Πρέπει ὁ στρατηγὸς νὰ φροντίζῃ, πῶς θὰ θρέψῃ τοὺς στρατιώ- πους. 9. Ἡ τῶν Τυρίων πόλις ἐν νήσῳ ἦτο καὶ δι' ὑψηλῶν τειχῶν γοδοτ.] εἶχεν ὀχυρωθῆ.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΩΝ

1—2

ἡ εὐδοξία, ἡ καλὴ ὑπόληψις, ἡ δόξα.
 ἡ γλῶττα, ἡ γλῶσσα.
 ὁ κόσμος, ὁ στολισμός.
 ὁ ἡγεμῶν, ὁτος, ὁ ἀρχηγός, ὁ πρῶτος.
 ἡ ἀμαθία, ἡ ἀμάθεια.
 ἡ ἡδονή, ἡ τέρψις, ἀπόλαυσις.
 ὁ οἰκέτης, ὁ ὑπηρέτης.
 ἡ διαβολή, ἡ συκοφαντία.
 ἡ καταφυγή, τὸ καταφύγιον.
 ὁ χρήστης, ὁ δανειστής.
 ἡ διάνοια, ἡ σκέψις, ὁ νοῦς.
 καλός, ἡ, ὄν, ὠραῖος.
 γίγνομαι, γίνομαι.
 προτρέχω τιός, τρέχω πρότερόν τινος.
 ἀπέχομαι τιος, ἀπέχω, ἀπομακρύνομαι ἀπό τι.
 πείθομαι τι, πείθομαι, ὑπακούω εἰς τινα.
 ἀκολουθῶ, ἐπομαι τι, ἀκολουθῶ τινα.
 ὀρέγομαι τιος, ἐπιθυμῶ τι.
 πιστεύω τι, πιστεύω εἰς τινα.
 θύω τι, θυσιάζω τι εἰς τινα.
 ἄρχω, ἐξουσιάζω.
 ἐπιμέλομαι τιος, ἐπιμελοῦμαι
 περί σιγῆς

φέρω τι, φέρω τι εἰς τινα.
 τρύχω, βασανίζω.
 οὐ, οὐκ, οὐχ, δέν, ὄχι.

3—4

ὁ κάπηλος, ὁ λιανοπωλητής, ὁ μεταπράτης.
 ἡ ἐμπορία, τὸ ἐμπόριον.
 ἡ γραφή, ἡ ζωγραφία.
 γράφω, γράφω, ζωγραφῶ.
 ἡ γαλῆ, ἡ γάτα.
 ἡ ῥίτη, λίμα (ἐργαλεῖον τεκτον.).
 ἡ μνᾶ, μνᾶ (ποσὸν νομισμάτων ἀξίας 100 δραχμῶν).
 ἡ ἐλάα, ἡ ἐλαία.
 ἡ λεοριτῆ, δέρμα λέοντος.
 ἐναντίος τι, ἐναντίος εἰς τινα.
 ἴλεως, 2. εὐμενής, εὐσπλαγχνος.
 ὁ πόρος, ὁ κόπος.
 ὄνομαστός, ἡ, ὄν, περίφημος.
 ἐντυγχάνω τι, συναντῶ τινα.
 ἄγω, ὀδηγῶ, φέρω.
 περιλείχω, γλείφω πέριξ.
 περιβάλλομαι, ἐνδύομαι.
 ὅς, ἡ, ὅ, ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποῖα, τὸ ὁποῖον.

ποῖ (ἐπίρρ.), ποῦ, εἰς ποῖον μέρος.

5—6

τὸ τρόπαιον, τρόπαιον (σημεῖον τροπῆς τῶν πολεμίων εἰς

τὸ ἄθλον, τὸ βραβεῖον.
ἡ κάθοδος, ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν
πατρίδα.

ἡ ὑγίεια, ἡ ὑγεία.
ὁ ὀπλίτης, ὁ βαρέως ὠπλισμένος.
μυριοί, αι, α, ἄπειροι.

ἡ χαλεπός, ἡ, ὄν, δύσκολος.

ἡ φίλος, η, ον, ἀγαπητός.

ἡ χρηστός, ἡ, ὄν, ἐνάρετος, χρή-
σιμος.

δέομαι τιος, χρειάζομαι τι, ἔχω
χρείαν.

τιτρώσκω, πληγώνω.

πελάζω τινί, πλησιάζω εἰς τινα.

παραγίγνομαι τινι, ἔρχομαι εἰς
τινα.

ἀπὸ ταυτομάτου, ἐκουσίως, κατὰ
τύχην.

βάλλω, κτυπῶ.

κωλύω, ἐμποδίζω.

ἀεί, πάντοτε.

σὺν, (πρόθ. μετὰ δοτ.) μαζί, μέ.

Υ - Σ

εὖνους, ουν, εὐνοϊκός.

ἄνους, ουν, ἀνόητος.

τὸ κατοῦν, τὸ κἀνιστρον.

τὸ κύπελλον, τὸ ποτήριον.

τὸ ἱμάτιον, τὸ φόρεμα.

ἡ εὐδαιμονία, ἡ εὐτυχία.

ἡ βασιλεία, ἡ βασιλίσσα.

ἡ Τεγέα, ἡ Τεγέα (πόλις τῆς
Ἄρκαδίας).

ὁ ροῦς, τὸ ρεῦμα.

ὁ περίπλους, ὁ πλοῦς περίξ.

ὁ πλοῦς, τὸ ταξειδίον.

ὅμοιός τινι, ὅμοιος πρὸς τινα.

πορφυροῦς, ἄ, οὔν, κόκκινος.

κυανοῦς, ἡ, οὔν, γαλαζίος.

χαλκοῦς, ἡ, οὔν, χάλκινος.

θεραπεύω, περιποιούμαι, ἰατρεύω.

γίγνωσκω, γνωρίζω.

προσέχω τὸν ροῦν τινι, προσέχω
εἰς τι.

ἐρίζω τινί, φιλονεικῶ πρὸς τινα.

μάλιστα, πρὸ πάντων.

9 - 10

ὁ ταῶς, τὸ παγώνιον.

ὁ λεώς, ὁ λαός.

ὁ λυγός, ὁ λαγός, ὁ λαγός.

ὁ νεός, ὁ ναός.

πλέως, α, ων, πλήρης, γεμάτος.

εὕγεως, ων, ὁ ἔχων καλὴν γῆν,
εὕφορος.

ὁ Μενέλεως, ὁ Μενέλαος.

τὸ ἀνώγειω, τὸ ἀνώγειον.

σύμπλεως, ων, ἐντελῶς πλήρης.

ὁ κάλις, τὸ πηλαμάριον (σχοι-
νίον χονδρόν).

ἀγήρω, ων, ὁ μὴ γηράσκων.

ἡ ἔως, ἡ ἀνατολή.

εὐάνδρος, ον, ὁ τρέφων καλοῦς,
ἀνδρείους ἄνδρας.

τὸ πεδίον, ἡ πεδιάς.

παντοῖος, α, ον, παντός εἶδους.

ῥάδιος, α, ον, εὐκολος.

τὰ βασιλεία, τὰ ἀνάκτορα.

θηρεύω, κυνηγῶ.

ἐπιβαίρω τιός, περιπατῶ ἐπάνω
εἰς τι.

εὐχομαι τινι, εὐχομαι εἰς τινα.

ἀρέσκω *τινί*, ἀρέσκω εἰς *τινα*.
 ἄμα *τινί*, συγχρόνως μέ *τι*.

11-12

δῆλος, φανερός.

ὁ ψόγος, ἡ κατηγορία.

βέβαιος, *ον*, ἀσφαλής.

δειρός, ἡ, *όν*, φοβερός.

πονηρός, *ά*, *όν*, κακός.

ἡ τελευτή, ὁ θάνατος, τὸ τέλος.

ὁ δεσπότης, ὁ κύριος.

ἡ ὕλη (ὑ), τὸ δάσος.

ὁ οἰκέτης, ὁ δοῦλος, ὁ ὑπηρέτης.

γάρ (σύνδ.), διότι.

τίκτω, γεννῶ.

13-14

ἡ γλαυξ, κός, ἡ κουκουβάια.

ὁ ἥλιξ, ικος, ὁ συνομηλιξ, συνη-
 λικιώτης.

ἡ λύμη, ἡ βλάβη.

ἡ σιγή, ἡ σιωπή.

ἡ ἐκκλησία, ἡ συνάθροισις.

οἱ νομάδες, οἱ νομάδες (οἱ μετὰ
 τῶν ἀγγελῶν περιπλανώ-
 μενοι λαοί).

ὁ ικέτης, ὁ παρακαλῶν.

ὁ νεατίας, ὁ νέος.

τὸ στέρνον, τὸ στήθος.

τὸ γέρον, ἀσπίς (τετράγωνος ἐκ
 ῥάβδων).

ἐμπλειῶς *τινος*, πλήρης, γεμᾶ-
 τος ἀπό *τι*.

σαφής, ἐς, καθαρός, βέβαιος, φα-
 νερός.

κράτιστος, *η*, *ον*, ἄριστος.

λαμπρός, *ά*, *όν*, ὁ λάμπων.

εἶκω *τινί* *τινος*, παραχωρῶ *τι*
 εἰς *τινα*.

πρέπει, εἶνε πρέπον, ἀρμόζει.

θηράω-ῶ, κυνηγῶ.

προστάττω, διατάσσω,

ἄπτομαι *τινος*, ἐγγίζω *τι*.

εἰκάζω *τί* *τινι*, παρομοιάζω *τι*
 μέ *τι*.

περὶ, πρόθ. (μετὰ δοτ.) περίξ.

παρὰ, πρόθ. (μετὰ δοτ.) πλησίον.

15-16

ἡ ἔρις, ἰδος, ἡ φιλονεικία.

ὁ ὄρνις, ἰθος, τὸ πτηνόν.

τὸ πέρας, *τος*, τὸ τέλος.

ὁ Θραῖξ, κός, ὁ κάτοικος τῆς
 Θράκης.

τὸ ἄρμα, *τος*, ἄμαξα πολεμική.

τὸ τόξευμα, *τος*, τὸ βέλος.

ὁ ὀπλιτής (ι), πεζὸς βαρέως ὤ-
 πλισμένος.

ὁ ἐταῖρος, ὁ σύντροφος, φίλος.

ἡ ἀπορία, ἡ ἔλλειψις χρημάτων.

λινοῦς, ἡ, ὄν, ἀπὸ λινάρι, λινοῦς.

κοῦφος, *η*, *ον*, μάταιος.

ἐθίζω *τι*, συνηθίζω *τι*.

ἄδω, ψάλλω, τραγουδῶ.

ἀμείβω, *ομαι*, ἀνταμείβω, ἀντα-
 ποδίδω *τι*.

τέρπομαι *τινι*, εὐχαριστοῦμαι
 εἰς *τι*.

μάχομαι *τινι*, πολεμῶ πρὸς *τινα*.

χάριν ἔχω *τινί*, χρεωστῶ χάριν
 εἰς *τινα*.

17-18

ὁ θῆρ, ρός, τὸ θηρίον.

ὁ κρατήρ, ἦρος, ὁ κρατήρ (ἀγ-
γεῖον, ἐν ᾧ ἀνemieγνουν ὕ-
δωρ καὶ οἶνον).

ὁ παιάν, ἄνος, τὸ νικητήριον ἢ
ἐμβατήριον ἄσμα.

ὁ φῶρ, ρός, ὁ κλέπτης.

ἡ ἐσθής, ἦτος, τὸ φόρεμα, ἔνδυμα.

ἄφρων, ονος, ἀνόητος.

ὁ ἄλς, ὄς, (μάλιστα ἐν τῷ πληθ.)
τὸ ἄλας.

ἡ ὀμιλία, ἡ συναναστροφή.

ὁ ὑβριστής, ὁ αὐθάδης.

ὁ φυγάς, δος, ὁ ἐξόριστος.

ὁ κρύσταλλος, ὁ πάγος.

ἔνιοι, αι, α, μερικοί, τινές.

ὁ αὐτός τιμι, ὁ ἴδιος μέ τινα.

κάμνω, ἀσθενῶ, κοπιᾶζω.

τήκω, λυώνω.

19-20

τὸ ἱερόν, ὁ ναός.

κλειρός, ἡ, ὄν, ἐνδοξος.

μείζων, μεγαλειότερος.

ἡ γαστήρ, στρός, ἡ κοιλία.

21-22

τὸ θάρσος, ους, τὸ θάρρος.

τὸ κλέος, ους, ἡ δόξα· ἐν τῷ
πληθ. κατορθώματα.

τὸ εἶδος, ους, ἡ μορφή.

τὸ ἔαρ, ος, ἡ ἀνοιξις.

τὸ τέρας, τος, τὸ σημεῖον.

τὸ γέρας, ως, τὸ βραβεῖον.

τὸ κάτοπτρον, ὁ καθρέπτης.

ὁ σφενδονήτης, ὁ φέρων σφενδόνην.

ὁ τοξότης, ὁ φέρων τόξον.

ἡ ἀρετή, ἡ ἀρετή, ἡ ἀνδρεία.

λυσιτελής, ἐς, ὠφέλιμος.

ἀλυσιτελής, ἐς, ἀνωφελής.

παρτοδαπός, ἡ, ὄν, παντός εἶδους.

πολυχρόνιος, ον, ὁ διαρκῶν πο-
λὺν χρόνον.

ὁ ξένος, ὁ φίλος.

θαυμάζω τινα ἐπὶ τιμι, θαυμάζω
τινα διὰ τι.

χαίρω τιμι, χαίρω διὰ τι.

πρόσειμι τιμι, προσυπάρχω εἰς τι.

ὡσπερ (ἐπίρρ.), καθώς.

23-24

ἡ βρῶσις, εως, τὸ φαγητόν.

ἡ ἰσχός, ος, ἡ δύναμις.

ἡ πόσις, εως, τὸ ποτόν, τὸ πίνειν.

ἡ ἄσκησις, εως, ἡ γύμνασις.

ἡ ὕβρις, εως, ἡ αὐθάδεια.

ἡ ἔγχευς, υος, τὸ χέλι.

ὁ βότρυς, υος, ἡ σταφυλή.

ὁ μῦς, υός, ὁ ποντικός.

τὸ ἄστυ, εως, ἡ πόλις.

ὄμφαξ, κος, ἄωρος.

ἀγρεύω, συλλαμβάνω.

φάσκω, λέγω.

κτάομαι, ἀποκτῶ.

ἀναρτάω, κρεμῶ.

σιγῆν ἔχω, σιωπῶ.

εἰμι ἐν δυνάμει, ἔχω δύναμιν.

25-26

ἡ Ἀργώ, οῦς, ἡ Ἀργώ (τὸ πλοῖον
τῶν Ἀργοναυτῶν).

ἡ πειθώ, οῦς, ἡ πειθῶ (ἡ δύνα-
μις τοῦ πείθειν).

ἡ Κλωθώ, ἡ Κλωθῶ (μία τῶν
Μοιρῶν).

ἡ *δέσποινα*, *νης*, ἡ *κυρία*.
 ἡ *ῥαινα*, *νης*, ἡ *ῥαινα* (θηρίον
 ὁμοιον πρὸςλύκον καϊκύνα).
 ὁ *πάνθηρ*, *ρος*, ὁ *πάνθηρ* (θηρίον,
 τοῦ ὁποίου τὸ δέσμα εἶνε
 ποικιλόχρουν).
 ὁ *θῶς*, *ός*, τὸ *τσακάλι*.
ἀνάπλευς, 2, *γεμαῖτος ἐντελῶς*.
ὄλιβος, *εὐτυχής*, *μακάριος*.
ἀποτέμνω, *ἀποκόπτω*.
ψεύδω, *ἀπατῶ*.
ἐπηχῶ, *ἀντηχῶ*, *ἀντιλαλῶ*.
χρή, *πρέπει*.

27-28

ὁ *βραβεύς*, *έως*, ὁ *δικαστής ἐπὶ*
τῶν ἀγῶνων.
 ὁ *ρομεύς*, *έως*, ὁ *βοσκός*.
 ἡ *ρομή*, *ἦς*, ἡ *βοσκή*.
 ἡ *γραῦς*, *ας*, ἡ *γραῖα*.
 ὁ *σῦς*, *νός*, ὁ *χοῖρος*.
 ὁ *κάπρος*, ὁ *ἀγριόχοιρος*.
 ὁ *οἶς*, *οἶός*, τὸ *πρόβατον*.
 ὁ *γύψ*, *πός*(*υ*), ὁ *γύψ*(εἶδος ἀετοῦ).
 ὁ *βουκόλος*, ὁ *βοσκός βοῶν*.
 ἡ *ἀγέλη*, τὸ *ποιμνιον*.
 ἡ *κῶμη*, τὸ *χωριον*.
τιμωρός, *ἐκδικητής*.
πολύλογος, *ος*, ὁ *λέγων πολλοὺς*
λόγους, ὁ *φλύαρος*.
ἐσθίω, *τρώγω*.
κωλύω, *ἐμποδίζω*.
πάλαι (ἐπίρρ.), *εἰς παλαιούς χρό-*
νους, *πρὸ πολλοῦ*.

29-30

ἡ *ραῦς*, *έως*, *πλοῖον* (πολεμικόν).

ἡ *ἄλως*, *ω*, τὸ *ἀλώνιον*.
 ὁ *κτεῖς*, *κτερός*, τὸ *κτένιον*.
 ἡ *κλεις*, *κλειδός*, τὸ *κλειδιον*.
 τὸ *ὄσφορ*, τὸ *προσφάγιον*.
 τὸ *σιτιον*, ἡ *τροφή*.
 ὁ *χρῶς*, *τός*, τὸ *δέσμα*.
ἐν χρῶ κείρω, *κουρεύω σύρριζα*.
χράομαι τι, *μεταχειρίζομαι τι*.
 ἡ *Σεμίραμις*, *ιδος*, ἡ *Σεμίραμις*
 (βασιλίσσα τῶν Ἀσσυρίων).
 ὁ *Αἰακός*, ὁ *Αἰακός* (εἰς τῶν κρι-
 τῶν τοῦ Ἄδου).

ἡ *Ἀμάλθεια*, ἡ *Ἀμάλθεια* (αἴξ,
 ἥτις ἐθήλασε τὸν Δία).
προσήμενος, 2, *ἐκτεθειμένος εἰς*
τὸν ἄνεμον.
θέμις, *συγχεωρημένον*.
ὄραω, *βλέπω*.
μιαίνω, *μολύνω*.
πιαίνω, *παχύνω*, *κάμνω καρ-*
ποφόρον.
οἴχομαι, *ἀναχωρῶ*, *ἀπέρχομαι*.

31-32

έκῶν, *οὔσα*, *όν*, *έκουσίως*, *μέ τήν*
θέλησιν.
ἄκων, *ουσα*, *ος*, *ἀκουσίως*, *ἄνευ*
τῆς θελήσεως.
ἡδύς, *εἶα*, *ύ*, *εὐάρεστος*, *γλυκύς*.
βραχύς, *εἶα*, *ύ*, *σύντομος*, *ὀλίγος*.
φωνήεις, *εσσα*, *εν*, ὁ *ἔχων φωνήν*.
τραχύς, *εἶα*, *ύ*, *ἀνώμαλος*.
εὐρύς, *εὐρεῖα*, *ύ*, *πλατύς*.
μέλας, *αινα*, *αν*, *μαῦρος*.
ύληεις, *εσσα*, *εν*, *δασώδης*.
χαλεπός, *ή*, *όν*, *δύσκολος*.

ὁ Λίβυς, ἰος, ὁ κάτ. τῆς Λιβύης.
ἡ Πάρνης, ηθος, ἡ Πάρνης (ὄρος
τῆς Ἀττικῆς).

τὸ τραῦμα, τος, ἡ πληγή.
τὰ ἐπιτήδεια, ων, τὰ πρὸς τὸ
ζῆν ἀναγκαῖα.

ἔργον ἐστὶ (μετ' ἀπαρεμφ.), εἶνε
δύσκολον πρᾶγμα.

ὕπακούω τι, ὑπακούω εἰς τι.
δεῖ, πρέπει.

λείπω, ἀφῆνω.

33—34

ἐπιεικής, ἐς, χρηστός.
ἐνδεής, ἐς (τινος), ἐστερημένος
τινός.

εὐήθης, εὐήθες, ἀνόητος.

μνήμων, ον, ὁ ἐνθυμούμενος.

μνήμων εἰμί τιος, ἐνθυμοῦμαι τι.

εὐκερως, ων, ὁ ἔχων ὠραῖα κέρατα.

εὐέλπις, ι, ὁ ἔχων, δίδων καλὰς
ἐλπίδας.

ἄρρη, εν, ἀρσενικός.

θῆλυς, εια, υ, θηλυκός.

τίμιος, 3 καὶ 2, πολύτιμος, σε-
βάσιμος.

τὸ ἀνάθημα, τος, ἀφιέρωμα.

ἡ δυναστεία, ἡ ἀρχή, τὸ κράτος.

ἡ συμβουλία, ἡ συμβουλή.

φιλέω, ἀγαπῶ.

μεταμέλομαι, μετανοῶ.

στέργω, ἀγαπῶ, εὐχαριστοῦμαι
εἰς τι.

35—36

ὁ, ἡ πλάνης, τος, ὁ πλανώμενος,
περιφερόμενος.

ὁ, ἡ τρίβων, ωτος, ἐντριβής, ἔμ-
πειρός τινος.

ὁ, ἡ ἄπαις, δος, ὁ μὴ ἔχων
παῖδας.

ὁ, ἡ κακόπαις, δος, ὁ ἔχων κα-
κοὺς παῖδας.

ὁ, ἡ ἀπτῆρ, ρος, ὁ μὴ πετῶν
εἰσέτι.

ὁ, ἡ ἀγνώς, ὠτος, ὁ ἄγνωστος.

ὁ, ἡ ἀπάτωρ, ορος, ὁ χωρὶς πα-
τέρα.

ὁ, ἡ αὐτόχθων, ονος, ὁ ἐγγώ-
ριος.

αὐτόχθορες, οἱ πρῶτοι κάτοικοι.

ὁ, ἡ ἐπηλυς, υδος, ὁ ἐξωθεν ἐλ-
θών.

ὁ, ἡ μιγάς, δος, ἀνακατωμένος,
ἀναμειγμένος.

ὁ, ἡ μακραύχην, ενος, ὁ ἔχων
μακρὸν αὐχένα.

ὁ, ἡ ἀχειρ, ρος, ὁ μὴ ἔχων
χεῖρας.

ὁ φιλοχρήματος 2, ὁ ἀγαπῶν τὰ
χρήματα, φιλάργυρος.

αὐτάρκης, αὐταρκες, ὁ ἀρκοῦμε-
νος εἰς ὅσα ἔχει.

ἀναπεπταμένος, ἀνοικτός.

Θῆβαι, ὠν, 1) πόλις τῆς Βοιω-
τίας. 2) πόλις τῆς Αἰ-
γύπτου.

μέγα φρονῶ, μεγαλοφρονῶ.

λανθάνω τινα, μένω ἄγνωστος
εἰς τινα.

τέρπω, προξενῶ τέρψιν, εὐχα-
ριστῶ.

διαλέγομαι τι, συνομιλῶ μετὰ
τινος.

οἶομαι, νομίζω.

μᾶλλον αἰροῦμαι, προτιμῶ.

ἥτεον (ἐπίρρ.), ὀλιγώτερον, κα-
τώτερον.

37-38

πρᾶος, ἡμέρος, ἡπιος, πρᾶος.

ὁ σῶς, ὁ σώος.

ὁμιλίαν ἔχω τι, συναναστρέ-
φομαί τινα.

προσαγορεύω, ὀνομάζω.

ἔοικά τι, ὁμοιάζω πρὸς τι.

ἐπιβουλεύω τι, ἐπιβουλεύομαι
τινα.

ἤδη (ἐπίρρ.), μέχρι τοῦδε, τώρα,
πλέον.

εὖ (ἐπίρρ.), καλῶς.

39-40

αἰρετός 3, ἐπιθυμητός, προτιμη-
τέος.

εὐκλεής, ἐς, ἔνδοξος.

ἅπας, ασα, αν, ὅλος ὁμοῦ.

πένης, ητος, πτωχός.

χρῆμα, τος, πρᾶγμα· ἐν τῷ πληθ.
περιουσία, χρήματα.

ἠ θήρα, τὸ κυνήγιον.

ἠγοῦμαι (μετ' ἀπαρεμφ.), νο-
μίζω.

ἔφυρ (ἀόρ. 6' τοῦ φύομαι), ἔγεν-
νήθην.

41-42

ἠ νόσος, ἠ ἀσθένεια.

ἀλγεινός 3, λυπηρός.

σεμνός 3. σεβαστός.

ἀκόλαστος 2, ἀχαλίνωτος, ἀ-
κρατής.

βελτίων, βέλτιον, καλλίτερος
ἀνώτερος.

ὁ αἰών, ὠνος, ὁ χρόνος.

σύμπας, ὅλος ὁμοῦ.

εὖ πράττω, εὐτυχῶ.

εὖ ποιῶ, εὐεργετῶ.

φέρω, ὑποφέρω.

43-44

γεραιός 3, ὁ γέρον.

ἀμείνων, ἀμεινον, καλλίτερος
ἀνώτερος.

κρείσσων, ον, ἀνώτερος, καλλί-
τερος.

ἥττων, ἥττον, κατώτερος, ὀλι-
γώτερος.

πίων, παχύς.

πέπων, ὄριμος.

ἠ φρήν, ενός, ὁ νοῦς

ἠ γνώμη, ἠ σκέψις.

ἠ ῥώμη, ἠ δύναμις.

κελεύω, διατάσσω.

ὀλισθάτω, γλιστρῶ.

45-46

μάλα (ἐπίρρ.), πολύ.

ῥαδίως, εὐκόλως.

ἐκπρεπής, ἐς, διαπρεπής, ἔξοχος

ὁ κιθαρωδός, ὁ κρούων κιθάρα·
καὶ ἄδων πρὸς αὐτήν.

κολάζω, τιμωρῶ.

χρεμετιζώ, χλιμιντρῶ.

παροξύνω, προτρέπω, παρακινῶ

ἐξορμῶμαι, ἀναχωρῶ.

τῆμερον (ἐπίρρ.), σήμερον.

γύς (ἐπίρρ.) πλησίον.

ῶ (ἐπίρρ.), πρωί, ἔνωρίς.

47-48

εὔρος, οὐς, τὸ πλάτος.

παρασάγγης, οὐ, ὁ παρασάγγης

(μέτ. Περσικόν 5 1] 2 χιλιομ.)

στάδιον, τὸ στάδιον (= 186 μέτρα).

μυριάς, δος, δέκα χιλιάδες.

Ὀλυμπιάς, ἄδος, ἡ Ὀλυμπιάς

(χρονικὸν διάστημα τεσσάρων ἐτῶν).

πελταστής, οὔ, ὁ φέρων πέλ-

την (μικρὰν καὶ ἑλαφρὰν

ἀσπίδα).

ρεπανηφόρος, ὁ φέρων δρέπανον.

προστάτης, ὁ προϊστάμενος.

κιτιεύς, ἑως, ὁ κάτοικος τοῦ Κι-

τίου (πόλεως τῆς Κύπρου).

κιφί, εἰς (πρόθ. μετὰ τῶν ἀριθμ.),

περίπου.

καταίος, τὴν ἐνάτην ἡμέραν.

ἑβδομαίος, τὴν ἐβδόμην ἡμέραν.

κρατεῖσθαι, ἐξέρχομαι εἰς ἐκ-

στρατείας.

κοιέω, κάμνω.

ελευτάω, ἀποθνήσκω.

49-50

οξεύω, ῥίπτω τὸ τόξον.

κοντιζέω, ῥίπτω τὸ ἀκόντιον.

ἀληθεύω, λέγω τὴν ἀλήθειαν.

51-52

ἀμφω, οἶν, ἀμφοτέροι, καὶ εἰ δύο.

συναρπάζω, ἡ συναναστροφή.

ἰσχυρόν, ἰσχυρός, δυνατός.

δυσμενής, ἐχθρικῶς διακείμενος, ἐχθρός.

εὐμενής, εὐνοϊκῶς διακείμενος, εὐνοϊκός.

πάρειμι, εἶμαι παρῶν.

μένω, περιμένω.

χαρίζομαι, εὐχαρίστως δίδω, δωροῦμαι.

βούλομαι, θέλω, ἐπιθυμῶ.

μνημονεύω τινός, ἐνθυμοῦμαι τι.

συμβουλεύω τινί τι, συμβουλεύω τι εἰς τινα.

ἠδέω, εὐχαρίστως, προθύμως.

53-54

τὰ Ἀπατούρια, ὦν, τὰ Ἀπα-

τούρια (ἑορτὴ Ἀθηναίων καὶ

Ἰώνων, καθ' ἣν αἱ φρατρίαὶ

συνήρχοντο, ἵνα διατάττωσι

τὰς ὑποθέσεις τῶν).

ἡ αἰτία, ἡ κατηγορία.

ὁ πολίτης, ὁ συμπολίτης.

ὠφέλιμος τινί, ὠφέλιμος εἰς τινα.

βλαβερὸς τινί, βλαβερὸς εἰς τινα.

ἰκρατής, ἐς, ὁ μὴ κρατῶν ἑαυτοῦ, ἀκόλαστος.

εὐδαιμων, εὐδαιμον, εὐτυχής.

αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι.

δοκέω, φαίνομαι.

παίω, κτυπῶ.

κρατέω τινός, ἐξουσιάζω τι, γίνομαι κύριος.

σύνειμί τινί, συνέρχομαι μέ τινα.

ἀρέσκω τινί, ἀρέσκω, εἶμαι ἀρεστός εἰς τινα.

τε (συνδ.), καί.

55-56

ἄθροος 3, συνηθροισμένος.

πολέμιος 3, ἐχθρός.

ἀποκτείνω, φονεύω.

χωρέω, προχωρῶ.

ἐπιπίπτω τινί, πίπτω ἐναντίον
τινός.

ὀλίγου δεῖν, σχεδόν, ὀλίγον χρειά-
ζεται.

εἰ (σύνδ.), ἕάν.

57-58

τὸ τάλαντον, τάλαντον (ποσὸν
χρημάτων 6000 δρ.)

ἡ οὐσία, ἡ περιουσία.

τὸ σκῆπτρον, ἡ βακτηρία, ἡ ἐξ-
ουσία.

ἐνδίκος 2, δίκαιος.

φημί, λέγω.

ἀναλλασκω, ἐξοδεύω.

ὀργίζομαι τινί, ὀργίζομαι ἐναν-
τίον τινός.

59-60

ὁδε, ἦδε, τότε, οὗτος, αὕτη, τοῦτο
ἐδῶ, ὁ, ἡ, τὸ ἐξῆς.

ἐγωγε, ἐγὼ τοῦλάχιστον, βε-
βαίως.

ἡ ἀρχή, ἡ ἐξουσία.

σύννοος 2, σκεπτικός.

στεφανῶ, στεφανώνω.

συναφαιρέω, ἀφαιρῶ τι μαζί.

τυγχάνω τινός, ἐπιτυγχάνω,
λαμβάνω τι.

ἐπιτρέπω τινί τι, ἐπιτρέπω τι
εἰς τινα.

ροσέα, ἀσθενῶ

ἄγομαι γυναῖκα, νυμφεύομαι.
δῆ, λοιπόν.

61-62

ὁ ἄθλος, ὁ ἀγών.

ἀνυπόστατος 2, ἀκατανίκητος

ἡ ἀτυχία, ἡ δυστυχία.

ισχύω, ἔχω ἰσχύον, δύναμιν.

ψέγω, κατηγορῶ.

ἀμελέω τινός, ἀμελῶ τι.

αἰτέομαι τι, ζητῶ τι (διὰ τὸ
ἐαυτόν μου).

μέμνημαί τινος, ἐνθυμοῦμαι τι.
μοχθέω, κοπιᾶζω,

63-64

ἕκαστος, καθεὶς χωριστὰ (ἐκ
πολλῶν).

ἐκάτερος, καθεὶς χωριστὰ (ἐκ
δύο).

ὁ δαίμων, ὁ θεός.

πότερος; ποῖος ἐκ τῶν δύο;

ὅστις, ὅστις, ὁποῖος δῆποτε.

ἐπιτάττω τινί, διατάσσω τινά.

δράω-ῶ, πράττω.

διώκω, ἐπιδιώκω, ἐπιζητῶ.

οὐρ, (σύνδ.), λοιπόν.

65-66

ἀκούσιος, ὁ μὴ ἐκούσιος, ὁ μὴ
θεληματικός.

συνάγω, συναθροίζω.

ἀγορεύω, ὁμιλῶ δημοσίᾳ.

νέμω, μοιράζω, ἀπονέμω.

στασιάζω, φιλονεικῶ, διαφωνῶ

ἀπομύττομαι, ἐκβάλλω τὴν μί-
ξάν μου.

βλαστῶ, ζῶ

ρατιστεύω, εἶμαι κράτιστος, ὑπερέχω.

εἴηποτε, ποτὲ νὰ μὴ.

πὶ πόντος, ἢ θάλασσα.

67-68

χιλός, χόρτον ξηρόν.

ἰγχώριος, ἐντόπιος.

πένομαι, εἶμαι πένης, πτωχός.

πιτελέω, ἐκτελῶ.

κιθαρίζω, παίζω τὴν κιθάραν.

ἰφίπομαι τινί, ἀκολουθῶ τινα.

λογίζομαι, συλλογίζομαι, σκέπτομαι.

βουλευομαι, σκέπτομαι.

69-70

ἡ ὕβρις, ἡ αὐθάδεια.

μῦθος, ὁ λόγος.

κωλύω τινά τιος, ἐμποδίζω τινὰ ἀπὸ τι.

ἰπολύω τινά τιος, ἐλευθερώνω τινὰ ἀπὸ τιος.

αἰ ἀκούω τινός, ἀκούω τι.

δο ἀπολαύω τινός, ἀπολαύω τι.

ρο διατρίβω (τὸν χρόνον), διαμένω.

φύω, γεννῶ.

οιε ἰπαγορθῶ, στήνω τι πάλιν ὄρθιον, φέρω τι εἰς τὴν πρότεραν κατάστασιν.

ξε κρετεύω, παρακαλῶ.

κοτ δουλεύω τινί, δουλεύω εἰς τινα.

λη δηλώω, φανερώω.

71-72

μφ τρέπομαι ἐπὶ τι, διευθύνομαι εἰς τι.

ρα προσάγομαι τινα, προσελκύνω τινά.

δουλόομαι τινα, ὑποδουλώνω τινὰ (εἰς τὸν ἑαυτὸν μου).

παρακελεύομαι, προτρέπω.

ἀποφαινομαι, λέγω τὴν γνώμην μου.

ἀμύνομαι τινα, ἀποκρούω τινά.

ὁπότε (σύνδ. χρον.), μετ' εὐκτ. δσάκις.

73-74

ὁ ἀθλητής, ὁ ἀγωνιστής.

ὑπέρφρων, ονος, ὑπερήφανος.

Ὀλύμπια, Πύθια ρικῶ, νικῶ νίκην ἐν Ὀλυμπίοις, Πυθίοις.

τηλικούτος, αὐτῆ, οὔτο(ν), τόσον μέγας.

τό φρέαρ, τος, τὸ πηγάδιον.

κράζω (παρακ. κέκραγα), κραυγάζω.

καταλύω, ἀφανίζω, διαφθείρω.

θεάομαι, παρατηρῶ.

κυριεύω τινός, γίνομαι κύριός τιος.

ἐνδύομαι (παρακ. ἐνδέδυκα), ἐνδύομαι.

75-76

ἡ ἀδοξία, ἡ κακὴ ὑπόληψις, ταπεινότης.

ἡ ζημία, ἡ τιμωρία.

μηνύω, ἀγγέλλω.

ἰδρύω, κτίζω, κατασκευάζω.

ἀποτριβομαι, ἀποπλύνω, ἐξαλείφω

ἐξελέγχω, ἀποδεικνύω.

τειχίζω (μέλλ. τειχιῶ) περιβάλλω μὲ τείχη.

ἀπολύομαι τινά τιος, ἐλευθερώνω, ἀπαλλάττω.

ἔξεστι, ἐπιτρέπεται.

εὐκλεῶς, ἐνδόξως.

οὐπω, ἀκόμη δέν.

77-78

τὰ τέλη, οἱ ἄρχοντες.

ὁ σατράπης, ὁ διοικητής.

ἐκκαλύπτω, ξεσκεπάζω, φανερώνω
καταπέμπω, πέμπω κάτω (εἰς
τὴν παραλίαν).

σπένδομαι (μέσ. ἀόρ. ἐσπείσαμην)
κάμνω σπονδάς, συνθήκας.

περὶ πλείστου ποιῶμαι, παρὰ
παρὰ πολὺ φροντίζω, ἐκ-
τιμῶ.

χράω, δίδω χρησμόν.

οἰκέω, κατοικῶ, διοικῶ.

πολιτεῦω, κυβερνῶ τὴν πολι-
τείαν, διοικῶ.

φωράω, ἀνακαλύπτω (τὸν κλέ-
πτην), πιάνω.

ἠττάομαι, νικῶμαι.

ἐκπολιορκέω, κυριεύω διὰ πολι-
ορκίας.

79-80

ἡ ρίψ, ρίπος, ἡ ψιθάρα.

πορέω, κοπιάζω.

συμπορέω, συγκοπιάζω.

ἀθυμέω, μικροψυχῶ.

ἀπειλέω τιρὶ, φοβερίζω.

φθορέω τιρὶ, φθονῶ τινα.

παραρρέω, ῥέω πλησίον τινός.

ροέω, σκέπτομαι.

ἀπορρέω, ῥέω ἀπὸ τινος.

ἀπιστέω, δέν πιστεῦω.

συλλαμβάνω τιρὶ, βοηθῶ τινα.

εὖ φρονέω, καλῶς σκέπτομαι.

κακῶς πράττω, δυστυχῶ.

προσδοκάω, ἐλπίζω.

κἄν, καὶ ἂν.

81-82

ἡ ἀπόλυσις, ἡ ἀπαλλαγὴ.

συνεργός, βοηθός.

αἰδέομαι τινα, ἐντρέπομαι.

προαιρέομαι τινός τι, προτιμ-
τι ἀπὸ τι.

ἀτυχεῶ, δυστυχῶ, ἀποτυγχάνω
προσῆκει, ἀρμόζει.

83-84

ἐράω τινός, ἐπιθυμῶ τι, ἀγαπῶ

ἐπιτιμάω τιρὶ, κατηγορῶ τινα

ἐάω, ἀφήνω.

δράω, πράττω.

θαρρέω, ἔχω θάρρος.

καθεύδω, κοιμῶμαι, ἡσυχάζω

περὶ (πρόθ. μετ' ἀριθ.), περίπο

85-86

ἡ οὐσία, ἡ περιουσία.

τὰ ὄρκια, ὁ ὄρκος, ἡ συνθήκη.

ἡ σύγχυσις, εὖρος, ἀνακάτωμα
χάλασμα, ματαίωσις.

ἀνιάομαι, λυποῦμαι.

ἰῶμαι, ἰατρεύω.

ἀκροάομαι τινος, δίδω ἀκρόασι
ἀκούω.

πειράομαι, προσπαθῶ.

ἀποπλανάομαι τινος, ἀποπλα-
νῶμαι ἀπὸ τινος.

εὐχερῶς, εὐκόλως.

87-88

χαλεπῶς, δυσκόλως

ἄθος, οὐς, ἢ συνήθειζ.
 ἴω τί τιμι, κάμνω τι ἴσον
 ἔρω, ὑψώνω. [πρός τι.
 ἴδω, κάμνω δούλον, ὑπο-
 δουλώνω.
 ἄθερόω, ἐλευθερώνω.
 ἴω, κρίνω ἄξιον.
 ἴτιγώ, μαστιγώνω, δέρνω.
 ἴδω, ζηλεύω.
 ἴκειρόω, ταπεινώνω.
 ἴροω, κάμνω ἡμερον, ἐξημε-
 ρώνω.
 ἴδω τίρι τι, κάμνω ὁμοιον,
 ἐξομοιώνω, παρομοιάζω,
 ἴω, ζῶ.
 ἴδω, ζημιώνω, τιμωρῶ.

89-90

ἴσιον, χρυσοῦν νόμισμα.
 ἴριον, ἀργυροῦν νόμισμα,
 ἴρηματα.
 ἴπήκοον, οἱ ὑπήκοοι.
 ἴουθέτησις, εως, ἢ συμβουλή.
 ἴρομαι τινα, ὑποτάσσω.
 ἴαλύω, λύω τι ἐντελῶς, κα-
 ταργῶ.
 ἴορθῶ, κατορθώνω.
 ἴδομαι τίμι, γίνομαι δούλος
 εἰς τινα.
 ἴω (μετ' ἀπαρεμφ.), συνηθίζω.
 ἴανθάνω, ἐντελῶς μανθάνω.
 ἴμι, ἐνυπάρχω.
 ἴ (ἐπίρρ.). εἰς τι μέρος.

91-92

ἴελευθερία, μικροπρέπεια,
 φειδωλία.

τὸ ἔλκος, ἢ πληγή.
 ἢ ὀλκάς, ἄθος, τὸ φορτηγὸν πλοῖον.
 δῆλος 3. φανερός.
 τελέω, ἐκτελῶ.
 χηρόμαι, στεροῦμαι.
 ἀκίεομαι, ἰατρεύω.
 ἠδομαι, εὐχαριστοῦμαι.
 καρπόομαι, λαμβάνω τοὺς καρ-
 πούς.
 λυοιτελέω τίμι, ὠφελῶ τινα.
 συνδιατριβῶ, συναναστρέφομαι.
 κακοπραγέω, δυστυχῶ.
 πληρόω τί τιος, γεμιζῶ τι μέ τι.
 πληροομαι τιος, γεμιζομαι.
 ἀπαντᾶω τίμι, ἀπαντῶ τινα.
 ἐκατέρωθεν (ἐπίρρ.), ἀπὸ τὸ ἐν
 καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

93-94

ἢ πληγή, δαρμός, κτύπημα.
 ὁ ἔφηθος, ὁ φθάσας τὴν ἦθην,
 τὴν νεανικὴν ἡλικίαν.
 τὸ δίψος, ἢ δίψα.
 ἄστεγος 2. ὁ μὴ ἔχων στέγην.
 παμπληθής 2. μὲ ὄλον τὸ πλῆθος.
 (ἐκ)φαίρω, φανερώω.
 ἦκω, ἔχω ἔλθῃ.
 διαπράττομαι, κατορθώνω.
 καλύπτω, σκεπαζῶ.
 ἀλείφομαι, (παρακ. ἀλήλιμμα),
 ἀλείφομαι μὲ ἔλαιον.
 πέποιθά τίμι, ἔχω πεποιθήσιν.
 φράζω, λέγω, ἐκφράζω.

95-96

τὰ ἀργύρεα (δηλ. μέταλλα), τὰ
 ἀργυροειδῆ.

αἰτέω, ζητῶ.

οἰκίζω, κατοικίζω.

πλουτιζώ, κάμνω τινὰ πλούσιον.

λήγω, παύω.

97-98

σφάλλω τινά, κάμνω τινά νά πέση, ἀνατρέπω.

σφάλλομαι, κάμνω σφαλματά, ἀποτυγχάνω.

καθαίρω τί τινος, καθαρίζω τί ἀπό τινος.

ἐντέλλομαι τινι, δίδω ἐντολήν, διατάσσω.

ἀποβάλλω, χάνω.

αἶρω, σηκώνω.

αἶρομαι τι, σηκώνω τι ἐπάνω μου.

παραιῶ τινι, συμβουλευώ τινά.

τείρω, ἐκτείνω, τεντώνω.

ἀμύνομαι τινα, ἀποκρούω.

μαίνομαι, τρελλαίνομαι.

ἐμμένω τινι, μένω σταθερός, πιστός εἰς τι.

οἶός τ' εἰμί, δύναμαι.

παραδόξως, ἀνελπίστως.

ἐπιπόνως, μετὰ κόπου.

ἦν (σύνδ. ὑποθ. μεθ' ὑποτ.), ἔάν.

99-100

ἡ ἀναιρέσεις, ὁ φόνος.

ἐπαίρομαι, ὑπερηφανεύομαι.

περαίρω, τελειώνω.

σημαίρω, διατάσσω (διάσημείων).

ἀμιλλάομαι, ἀνταγωνίζομαι.

101-102

δικήν λαμβάνω παρά τινος, τιμωρῶ τινά.

γιγνώσκω, γνωρίζω, ἀποφασίζω.

ἄχθομαι τινι, δυσαρεστοῦμαι κατά τινος.

ἀφίσταμαι, ἀποστατῶ.

103-104

τὸ θάλπος οὖς, ἡ ζέστη.

ἡ εἰμαρμένη (μοῖρα), τὸ πεπρωμεσὸς τινος, γεμᾶτος. [μένον.

ἀρίσταμαι, σηκώνομαι.

κόπτω, κτυπῶ, κόπτω.

διαβάλλω, συκοφαντῶ.

τάττω, θέτω εἰς τάξιν.

ἐστιάω, προσφέρω γεῦμα.

ἐξέλκω, σύρω ἔξω.

καταλείπω, ἀφήνω.

ὠνέομαι, ἀγοράζω.

καθεύδω, κοιμῶμαι, ἡσυχάζω.

αὖθις, πάλιν.

δοκεῖ, φαίνεται καλόν.

παρέχομαι, παρέχω.

ἀπαγορεύω (παρακ. ἀπείρηκα), ἀποκάνω.

105-106

τὸ χῶμα, τος, τὸ πρόχωμα.

ἡ ἀγορά, (ὅ,τι ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλεῖται), τὰ τρόφιμα.

τὰ γράμματα, τὰ συγγράμματα.

μειλιχος 2. μειλίχιος, γλυκὺς τοὺς τρόπους.

διορύσσω, διατρυπῶ.

τὸ ἔριον, μαλλίον.

ἐγρήγορα (β' παρακ. τοῦ ἐγείρομαι), εἶμαι ἔξυπνος.

συνάγω (παρακ. συνῆχα), συνδοκέω, ἐνωρίζω, συθροίζω.

πίσταμαι, γνωρίζω.

ἀφικνέομαι (παρακ. ἀφίγμαι, μ. ἰορ. ἀφικόμην), φθάνω.

συμφέρω (παθ. παρακ. συνενήνεγμαι), φέρω μαζί, συναθροίζω.

ἐργάζομαι τινά τι, κάμνω τι εἰς τινα.

ἀπόλλωλα (β' παρακ. τοῦ ἀπόλλυνη, μά. [μαι], εἶμαι χαμένος.

107-108

ἐφορμέω, ἐνεδρεύω (περὶ πλσίων).

ἀπορέω τινός, ἔχω ἔλλειψιν.

τιμωρέω τινί, βοηθῶ τινα.

αἰρέομαι, (παθ. ἰορ. ἠρέθην), ἐκλέγω.

γίγνομαι (παρακ. γέγονα καὶ γένημαι), γίνομαι.

ἰσχύω, ἐπάνω.

πρό, πρότερον, πρό.

109-110

διὰ, μετὰ γεν. διὰ μέσου, διὰ μετ' αἰτ. ἐξ αἰτίας, διὰ.

κατά, μετὰ γεν. ἐναντίον, κάτω, μετ' αἰτ. συμφώνως, κατά.

μετά, μετὰ γεν. μαζί, μετὰ, μετ' αἰτ. ὕστερον, μετὰ.

ὑπέρ, μετὰ γεν. ὑπεράνω, ὑπέρ, πέραν μετ' αἰτιατ. πέραν.

ἡ παρρησία, ἡ ἐλευθερία (λόγου).

ἐφοράω, (ἰορ. β' ἀπαρ. ἐπιθεῖν), βλέπω ζῶν ἔτι.

111-112

ἄμφι, μετ' αἰτ. περίξ, περὶ.

ἐπί, μετὰ γεν. καὶ αἰτ. ἐπάνω, εἰς. μετὰ δοτ. κατόπιν, ἐπὶ τῷ ὄρω, ἐπάνω.

παρά, μετὰ γεν. ὑπό, ἐκ μέρους. μετὰ δοτ. πλησίον, μεταξὺ μετ' αἰτ. πλησίον. ἐν συγκρίσει.

ὑπό, μετὰ δοτ. καὶ αἰτ. ὑποκάτω. ἢ ἀλωπεκίς, ἰδος, δέρμα ἀλώπεκος.

ἀκινήτως, στερεῶς, ἀμεταβλήτως. ἐξικνέομαι, φθάνω.

113-114

ἄδηλος 2. ἀφανής.

εὐδαιμονίζω, καλοτυχιζώ.

διώκω, ἐπιδιώκω.

βοηθῶ τινι, βοηθῶ τινα.

φθορέω τινί, φθονῶ τινα.

οὔποτε, οὐδέποτε.

ὅπως, (σύνδ. μετὰ μέλλ. ὄριστ.) τινι τρόπῳ, πῶς.

115-116

ἰλαρός 3. φαιδρός, εὐθυμός.

Ἀσκληπιάδης, ἀπόγονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ· ἐν τῷ πληθ. οἱ ἰατροί.

ἡ εὐδία, καλοκίρια, γαλήνη.

τὸ ἐμπόριον, ὁ ἐμπορικὸς λιμὴν.

ἐλλείπω, παραλείπω.

προαιρέομαι, προτιμῶ.

Διορθωτέον: Ἐν σελίδ. 12 στίχ. 24 λεοντῆ.

024000025511

